

TOD Canlı Cerrahi Sempozyumu

29 Mayıs - 1 Haziran

2025

Bilkent Otel | ANKARA

Vitreoretinal

Glokom

Katarakt ve Refraksiyon

Kornea ve Oküler Yüzey

Oküloplastik

Şaşılık

TÜRK
OFTALMOLOJİ
DERNEĞİ
1928

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

www.todnet.org

Değerli Meslektaşlarım,

Türk Oftalmoloji Derneği'nin en çok ilgi gören TOD Canlı Cerrahi Sempozyumu'nun bu yıl 9. kez düzenlenecek olmasına istinaden, sizleri bu seçkin etkinliğe davet etmekten onur duyarız.

Canlı cerrahi uygulamalarının başlangıçta ulusal kongre programı dahilinde yalnızca katarakt ve vitreoretinal cerrahi dallarıyla sınırlıydı, ancak daha sonra canlı cerrahi oturumları kendi başına sempozyum haline gelerek 16-18 Haziran 2017 tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenen 1. TOD Canlı Cerrahi Günleri'nde Katarakt ve Refraktif Cerrahi, Vitreoretinal Cerrahi ve Glokom birimleri canlı cerrahi oturumlarıyla, Şaşılık, Kornea ve Oküler Yüzey ve Oküloplastik birimleri ise cerrahi videolarıyla iştirak etmişlerdir.

Meslektaşlarımızın yoğun ilgisiyle karşılanan bu toplantı, zaman içerisinde tümüyle canlı cerrahi uygulamalara odaklanan bir sempozyum özelliği kazanmıştır. Günümüzde, tüm birimlerin canlı cerrahi katkılarıyla ve eş zamanlı olarak gerçekleştirilen tartışma oturumlarıyla zenginleşen canlı cerrahi sempozyumu, ulusal kongrenin ardından derneğimizin en önemli ikinci takvimli etkinliği haline gelmiştir.

Bu yıl 9'uncusunu gerçekleştireceğimiz sempozyum, 29 Mayıs - 1 Haziran 2025 tarihleri arasında Ankara Bilkent Otel ve Kongre Merkezi'nde düzenlenecektir. Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi, bu yıl da cerrahiler, T.C. Sağlık Bakanlığı Bilkent Şehir Hastanesi ameliyathanesinde gerçekleştirilecektir. Dört gün sürecek olan ve dünyada benzeri bulunmayan bu cerrahi şöleninde, alanında uzman cerrahlar tarafından gerçekleştirilecek canlı cerrahiler ve eş zamanlı yapılacak tartışmalarla katılımcılar hem pratik hem de teorik açıdan bilgi ve tecrübelerini zenginleştirme fırsatı bulacaklardır. Sempozyum, oftalmik cerrahi alanında en yeni teknikler, yenilikçi tedavi yaklaşımları ve farklı klinik uygulamalar hakkında katılımcılara önemli katkılar sağlayacaktır.

Sempozyum, daha önceki yıllarda olduğu üzere, ilk gün TOD Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık Birimi üyeleri tarafından gerçekleştirilecek cerrahi uygulamalarla başlayacak ve öğleden sonra TOD Oküloplastik Cerrahi Birimi'nin cerrahi müdahaleleri ile devam edecektir. Sempozyumun ikinci gününde Glokom, Kornea ve Oküler Yüzey birimleri; Cumartesi günü Katarakt ve Refraktif Cerrahi Birimi üyeleri; son gün olan Pazar günü ise Vitreoretinal Cerrahi Birimi üyeleri tarafından gerçekleştirilen cerrahi uygulamalar izlenebilecektir.

Alanında deneyimli ve uzman cerrahlar tarafından gerçekleştirilecek bu cerrahi uygulamaları ile mesleki bilgi ve tecrübe aktarımının yanı sıra, eş zamanlı olarak kongre merkezi salonlarında birim üyesi deneyimli meslektaşlarımızın katıldığı müzakere oturumları yer alacak ve katılımcılar da soru ve katkılarını paylaşma imkanı bulacaklardır. Sempozyum bilimsel programı kapsamında endüstri firmaları tarafından desteklenen cerrahi uygulamaları ile yenilikler, teknoloji alanındaki gelişmeler ve klinik uygulamalar meslektaşlarımız ile paylaşılacaktır.

Canlı Cerrahi Organizasyon Kurulu (CANOK) olarak, Türk Oftalmoloji Derneği 9. Canlı Cerrahi Sempozyumu'nun önceki sempozyumları aşan bir nitelikte ve en yüksek faydayı sağlayacak şekilde gerçekleşmesi, bilimsel ve teknik düzeyinin azami seviyede tutulması ve tüm katılımcıların istifade edebileceği bir etkinlik olması amacıyla birim başkanlarımız ve organizasyon firmasıyla altı aydan uzun süren titiz bir çalışma yürütmekteyiz.

Bu özverili çalışmalarından dolayı tüm organizasyon kurulumuza, programa katkı sağlayan Türk Oftalmoloji Derneği Eğitim ve Araştırma Birimlerimize, sempozyumun kusursuz bir şekilde gerçekleşmesi için olağanüstü çaba gösteren Bilkent Şehir Hastanesi'nin değerli doktorlarına, hemşirelerine ve tüm ameliyathane ekibine, kıymetli hastalarımıza ve Serenas Grup çalışanlarına teşekkürlerimi sunarım.

Bilimsel açıdan kendimizi geliştireceğimiz ve camia olarak bir araya geleceğimiz bu özel etkinlik için sizleri Ankara'ya bekliyoruz.

Türk Oftalmoloji Derneği
Merkez Yönetim Kurulu Adına,
TOD Genel Başkanı
Prof. Dr. Huban Atilla

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. T. Reha Ersöz

TOD Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

Genel Merkez Saymanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Suzan Güven

Dr. Onur Konuk

Dr. Feyza Önder

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. Gamze Uçan Gündüz

Dr. Tekin Yaşar

Dr. Gürsel Yılmaz

TOD CANLI CERRAHİ ORGANİZASYON KURULU (CANOK)

Dr. Huban Atilla (Başkan)

Dr. Mehmet Necdet Cinhüseyinoğlu

Dr. Kıvanç Güngör

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. Gürsel Yılmaz

Glokom Birimi

Dr. Tekin Yaşar

Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi Birimi

Dr. Akif Özdamar

Kornea Ve Oküler Yüzey Birimi

Dr. Özlem Evren Kemer

Oküloplastik Cerrahi Birimi

Dr. Suat Hayri Uğurbaş

Şaşılık Birimi

Dr. Sibel Oto

Vitreoretinal Cerrahi Birimi

Dr. Levent Karabaş

Hastane Temsilcisi

Dr. Özlem Evren Kemer

TOD Canlı Cerrahi Sempozyumu

29 Mayıs - 1 Haziran

2025

Bilkent Otel | ANKARA

Vitreoretinal

Glokom

Katarakt ve Refraksiyon

Kornea ve Oküler Yüzey

Oküloplastik

Şaşılık

TÜRK
OFTALMOLOJİ
DERNEĞİ
1928

SÖZEL BİLDİRİLER

www.todnet.org

SS-01 [Kontakt Lens]

Yumuşak Kontakt Lens Kullanımının Bırakılması Sonrası Korneal Topografi Parametrelerindeki Erken Dönem Değişiklikler

Burcu Erdem, Semih Çakmak, Emre Altınkurt

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Yumuşak kontakt lens(KL) kullanan miyop olgularda KL bırakımı sonrası kornea topografisinde meydana gelen erken dönem değişiklikleri değerlendirmek.

YÖNTEM:Aktif yumuşak KL kullanan ve takiplerinde güvenilir topografi çekimi için KL bırakımı önerilen olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Tüm olguların KL kullanımı sonlandırıldıktan sonra 1. Gün ve 14. Günlerde Pentacam AXL (Oculus, Almanya) ile kornea topografi ölçümleri yapıldı. Elde edilen topografi parametreleri karşılaştırılarak KL bırakımına bağlı kısa süreli değişiklikler incelendi.

BULGULAR:Çalışmaya 21 olgunun 42 gözü dahil edildi. Olguların yaş ortalaması $26,9 \pm 4,8$ (20-41) yaş idi. Olguların 5'i torik (%23,8), 16'sı sferik (%76,2) KL kullanmakta ve ortalama sferik ekivalan KL bırakıldıktan sonra 1.gün $-3,43 \pm 2,38$ D; 14.gün $-3,33 \pm 1,74$ D idi ($p=0,346$). Ortalama düz keratometri(K1) değeri KL bırakıldıktan sonra 1.gün $43,67 \pm 1,47$ D; 14.gün $43,67 \pm 1,50$ D idi ($p=0,490$). Ortalama dik keratometri(K2) değeri 1.gün $44,87 \pm 1,36$ D; 14.gün $44,87 \pm 1,33$ D idi ($p=0,471$). Ortalama maksimum keratometri(Kmaks) değeri 1. Gün $45,54 \pm 1,34$ D; 14. Gün $45,41 \pm 1,14$ D idi ($p=0,177$). En ince kornea kalınlığı 1.gün $520,16$ mikron(μm); 14. gün $521,26$ μm idi ($p=0,386$). Santral kornea kalınlığı 1.gün $524,23 \pm 39,82$ μm ; 14.gün $524,97 \pm 37,04$ μm idi ($p=0,423$). Ortalama ön elevasyon değeri 1.gün $1,97 \pm 1,93$ μm , 14.günde $2,28 \pm 1,62$ μm idi ($p=0,078$). Ortalama arka elevasyon değeri 1.gün $5,16 \pm 3,42$ μm ; 14.gün $4,80 \pm 3,14$ μm idi ($p=0,198$). Ortalama kornea dansitometride 0-2 mm, 2-6 mm, 6-10 mm ve 10-12 mm zonların her birinde istatistiksel anlamlı artış görüldü (Hepsi için $p<0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yumuşak KL kullanımı, kornea morfolojisi ve topografisinde ölçülebilir değişikliklere neden olabilir. Bu nedenle, KL öyküsü ayrıntılı sorgulanmalı ve topografi çekimi öncesi KL bırakımı için yeterli süre tanınmalıdır. Çalışmamızda, KL bırakımının ilk 14 günü içinde bazı parametrelerde anlamlı değişiklikler izlenmiş olup, kontakt lens biriminde hasta takibi açısından klinik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: korneal topografi, miyopi, yumuşak kontakt lens

SS-02 [Kontakt Lens]

Kontakt Lens Kullanıcılarının Sorularına Büyük Dil Modellerinin Verdiği Yanıtların Güvenilirliği ve Dilsel Okunabilirlik Farklılıkları

Abdullah Erdem, Muhammed Fatih Demirtaş, Ayse Bozkurt Oflaz
Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Büyük dil modellerinde empatik yanıtların kullanıcı memnuniyetini artırdığına inanılmaktadır.Son dönemde sohbet botlarının doğruluk ve okunabilirlik parametreleri literatürde dikkat çekmiş olsa da,diller arasındaki okunabilirlik farkı ve yanıtların empati düzeyi üzerine yapılan çalışmalar sınırlıdır.Bu çalışmanın amacı,farklı büyük dil modeli (LLM) sohbet botlarının,bir kontakt lens hastasının kontakt lenslerle ilgili sorularına verdikleri yanıtların doğruluk,okunabilirlik ve empati düzeylerini değerlendirmek ve karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Bu çalışmada,sohbet botlarının yanıtlarındaki empati ve hasta odaklı dil kullanımını değerlendirmek için üç temel parametre kullanılmıştır: empati,diğer odaklılık ve öz odaklılık.Bu parametrelerin ölçümü,kelime kategorilerini tanımlayan ve nicel olarak analiz eden doğal dil işleme yöntemi olan LIWC(Linguistic Inquiry and Word Count) analizi kullanılarak gerçekleştirilmiştir.Empati puanı,hasta odaklılık puanı ve öz odaklılık puanı hesaplanmıştır.Ayrıca Türkçe ve İngilizce cevaplar çeşitli okunabilirlik ölçekleri ile değerlendirilerek gruplar arasında karşılaştırma yapılmıştır.

BULGULAR:ChatGPT 3.5,ChatGPT 4-o,Gemini,Copilot ve DeepSeek'in sırasıyla %84,%100,%91.83,%64.28 ve %100 oranında "doğru ve eksiksiz" yanıt verdiği gözlemlendi.Türkçe okunabilirlik parametreleri açısından yanıtlar,Ateşman,Çetinkaya ve Bezirci-Yılmaz formüllerine göre chatbotlar arasında anlamlı farklılık gösterdi.İngilizce metinler için ise Flesch Reading Ease,Flesch-Kincaid Grade Level,Gunning Fog Index,Simple Measure of Gobbledygook Index,Coleman-Liau Index ve Automated Readability Index değerleri açısından gruplar arasında önemli farklar bulundu.Pozitif duygu yüzdeleri sırasıyla %62,%44,%74,%72 ve %56 olarak hesaplandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Farklı yapay zeka modellerinin empati, öz odaklılık, hasta odaklılık ve okunabilirlik düzeyleri arasında anlamlı farklar mevcuttur.Bu farkların farklı modellerin gelişmişlikleri ile ilgili veya derin düşünme süreçleri ile ilgili olup olmadığı bilinmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Artificial intelligence, contact lens, large language models, readability

SS-03 [Kontakt Lens]

Sferik Günlük Kullan-At Yumuşak Kontakt Lens Kullanan Hastaların Korneal Dansitometri ile Değerlendirilmesi

Levent Doğan, Ömer Özer, Zeki Baysal, Özer Dursun

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:Yumuşak kontakt lens kullanımı korneada fizyolojik değişikliklere yol açabilir. Korneal dansitometri, bu fizyolojik değişiklikleri kornea saydamlığı üzerindeki etkilerini izleyerek tespit edebilen yeni bir yazılımdır. Bu çalışmanın amacı sferik günlük kullan-at yumuşak kontakt lens kullanan hastaların korneal dansitometri ile değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Çalışmaya sferik günlük kullan-at silikon hidrojel yumuşak kontakt lens (senofilcon A) kullanan 20 hasta ve 15 sağlıklı kontrol dahil edildi. Tüm hastalara tam bir oftalmolojik muayene sonrası Scheimpflug kornea topografisi ile kornea dansitometrisi (Pentacam; Oculus Inc., Wetzlar, Almanya) görüntüleme yapıldı. Hasta grubundaki tüm bireyler günlük en az 12 saat yumuşak kontakt lens kullanmışlardır. Keratit veya herhangi bir nedenle kornea opasitesi, travma öyküsü ve refraktif kusuru -6,00 D'den yüksek miyop veya +3,00 D'den büyük hipermetropi olanlar çalışma dışı bırakıldı.

BULGULAR:Katılımcılar yaş, cinsiyet, refraktif kusur ve aksiyel uzunluk parametreleri bakımından benzerdi. Hasta grubunda kontakt lens kullanım süresi ortalama 5.2 ± 2.02 yıldır. Hasta grubunda kontrol grubuna kıyasla 0-2 ve 2-6 mm'lik alanda anterior korneal dansitometri değerleri anlamlı derecede yüksekti. Periferik korneal ve limbal korneal alanlarda korneal dansitometri değerleri gruplar arasında benzerdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak, günlük yumuşak kontakt lensler oküler yüzeyle oldukça iyi bir etkileşim içinde bulunsalar ve çoğu kullanıcılarında kornea şeffaf kalsa bile uzun süreli kullanımda santral korneal alanda korneal dansimetrik değişikliklere yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Dansitometre, Kontakt lens, Kornea, Silikon

SS-04 [Kornea]

Scheimpflug tabanlı korneal dansitometri ile IOLMaster 700 SS-OCT görüntülerinden elde edilen piksel yoğunluğu ölçümlerinin klinik uyumunun değerlendirilmesi

Güvenç Toprak, Taha Sezer, Bayram Meydan

Düzce Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Düzce

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea dansitometrisi, korneanın optik saydamlığını objektif olarak değerlendirmede kullanılan önemli bir yöntemdir.Bu çalışmada, Pentacam ile ölçülen merkezi kornea dansitometri değerleri ile IOLMaster 700 enhanced görüntülerinden ImageJ kullanılarak elde edilen grayscale piksel yoğunluklarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Herhangi bir kornea patolojisi bulunmayan 46 gözde, Pentacam ile üç ölçüm alınarak 0–2 mm kornea bölgesinden ortalama dansitometri değeri hesaplandı.Aynı gün, IOLMaster 700 cihazından alınan enhanced SS-OCT görüntüleri ImageJ yazılımına aktararak, set scale sonrası 2 mm yarıçaplı merkezi ROI alanındaki ortalama grayscale piksel yoğunluğu hesaplandı (Şekil 1).Her iki yöntemin tekrarlanabilirliği ICC ile, aralarındaki uyum ve farklar Bland–Altman analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Her iki yöntemin tekrarlanabilirliği oldukça yüksek saptandı (Pentacam ICC=0,948; IOLMaster grayscale ICC=0,997; her ikisi için $p<0,001$). Ancak yöntemler arasında anlamlı ve belirgin bir fark (-120,98; $p<0,001$) ile zayıf korelasyon ($r=0,042$; $p=0,784$) bulundu. Bland–Altman analizinde sistematik bias -120,98 olup, uyum sınırları dar bir aralıkta (-129,45 ile -112,51) değişim gösterdi (Şekil 2). Ayrıca, Pentacam dansitometri değerleri göz içi basıncıyla, IOLMaster grayscale ölçümleri ise kornea kalınlığıyla anlamlı düzeyde negatif korelasyon gösterdi (sırasıyla $r = -0,400$; $p = 0,006$ ve $r = -0,331$; $p = 0,025$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pentacam ve IOLMaster grayscale ölçümlerinin her ikisinde de yüksek tekrarlanabilirlik saptanmasına rağmen, ölçümler arasındaki anlamlı fark ve düşük korelasyon, bu iki yöntemin farklı biyolojik parametreleri yansıttığını düşündürmektedir.Pentacam ölçümlerinin doğrudan korneanın optik saydamlığını, IOLMaster grayscale değerlerinin ise daha çok kornea kalınlığına bağlı doku yoğunluğu farklılıklarını yansıttığını düşünüyoruz.Bu nedenle, IOLMaster 700 grayscale ölçümlerinin Pentacam dansitometrisinin doğrudan alternatifi olarak kullanılması uygun görünmemektedir.

Anahtar Kelimeler: IOLMaster 700, Kornea Dansitometrisi, Kornea Topografisi, Pentacam

SS-05 [Kornea]

Keratokonusta Koni Morfolojisine Göre Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisinin Etkinliği

Serkan Güler, Seda Duran Güler, Burçin Kepez Yıldız

İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Kornea Birimi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kollajen çapraz bağlama (CXL) tedavisi korneanın bağ dokusu desteğini artırarak keratokonusta (KC)'nin progresyonunu yavaşlatmaktadır. Çalışmamızda KC'de uygulanan CXL tedavisinin koni morfolojisine göre değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Ocak 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında progresyon nedeniyle CXL uygulanmış hastaların görsel, refraktif ve topografik verileri retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya 9-35 yaş arası, ilk defa CXL uygulanmış, evre 1-2-3 KC hastaları dahil edildi. Hastaların demografik verileri ile preoperatif ve postoperatif 12. aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), kornea tomografisi sonuçları kaydedilmiştir. Hastalar koni morfolojisine göre nipple, oval, globus gruplarına ayrıldı ve gruplar sırasıyla 1, 2, 3 olarak adlandırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 53 KC hastasının 72 gözü dahil edildi. CXL öncesi ve sonrası parametreler karşılaştırıldığında tüm hastalarda EİDGK(logMAR), K1, K2, Kort, Kmaks, HOA-RMS değerlerinde CXL sonrası anlamlı azalma görülmüştür. Gruplar arasındaki CXL sonrası-öncesi değişim karşılaştırıldığında; EİDGK(logMAR), K1, K2, Kort, Kmaks parametrelerinde grup 3'deki değişim anlamlı olarak daha fazlaydı, grup 1 ve 2 arasında anlamlı fark yoktu. CXL sonrasında HOA-RMS değeri grup 2 ve 3'te anlamlı olarak azalmasına karşın grup 1'de anlamlı fark izlenmemiştir. 1 yıllık takip sonunda grup 1'de 1, grup 2'de 2 hastada progresyon (Kmaks'ta >1D artış) görülmesine karşın grup 3'te izlenmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda K1, K2, Kort, Kmaks değerlerinde CXL sonrası anlamlı bir azalma meydana gelmiş olup globus konide bu fark daha belirgindir. CXL sonrası HOA-RMS değeri de daha geniş alanları etkileyen globus ve oval konilerde anlamlı olarak azalmıştır. Globus ve oval koniler nipple koniye göre daha geniş alanı etkilemektedir. Bu bağlamda CXL'nin etkinliğinin etkilenen kornea bölgesinin miktarı ile korele olduğunu düşünmekteyiz. Ayrıca globus koni tipinde progresyon görülmemesi ileri evre KC'da dahi CXL'nin stabilizasyonu sağlayan etkin bir tedavi yöntemi olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonusta, Korneal Kollajen Çapraz Bağlama, Koni Morfolojisi, Korneal Topografi

SS-06 [Kornea]

Yapay Zeka Destekli Quad-Map (Dörtlü Harita) Tabanlı Otomatik Belin / Ambrosio İndeks Hesaplaması ve Keratokonus Sınıflandırması

Eyüb Uzun, Ersin Akbulut, Ahmet Elbay
BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ

GİRİŞ VE AMAÇ:Korneal ektazi tanısında Belin / Ambrosio indeksleri (Df, Db, Dp, Dt, Da, D) altın standarttır; ancak manuel hesaplama ve yorumlama zaman alıcıdır. Bu çalışmada, dörtlü korneal topografi haritalarından ("quad-map": pakimetri, sagittal eğrilik, ön/arka elevasyon) otomatik olarak Belin / Ambrosio indeksleri çıkaran ve makine öğrenmesi tabanlı regresyon ile kompozit D tahmini ve keratokonus/sağlıklı ayrımı yapan bir "AI-pipeline" geliştirdik.

YÖNTEM:32 sağlıklı kontrol (30 eğitim, 2 eğitim ve test) ve 30 keratokonus olgusundan (20 eğitim, 10 test) oluşan retrospektif veri kullanıldı. Sağlıklı grupta Df–Da parametreleri için ortalama $\pm$ SD ve %95 CI hesaplandı. Composite D tahmini için normatif veride HuberRegressor; her indeks için ayrı Huber modelleri eğitildi. Sağlıklı/keratokonus ayrımında L2-lojistik regresyon; stratified 5-fold CV'de %93 doğruluk ve AUC $\approx$ 1.00 sağladı. Geliştirilen Python-Streamlit pipeline, dörtlü harita girdilerinden otomatik olarak z-skor, "out-of-norm" uyarısı, kompozit D ve sınıflandırma sonuçları üretiyor.

BULGULAR:AI-pipeline, hem indeks hesaplamada hem de sınıflandırmada yüksek hassasiyet ve tekrarlanabilirlik gösterdi. Composite D tahminindeki MAE $\approx$ 0.74'e düşerken, gerçek / tahmin korelasyon analizi Dp(r=0.93), Dt(r=0.83), Da(r=0.86) ve D(r=0.98) için yüksek; Df(r=0.52) ve Db(r=0.47) için orta düzey uyum sağladı (p<0.01). Lojistik regresyon modeli neredeyse mükemmel ayrım yaptı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Quad-map verilerinden otomatik Belin / Ambrosio indeksleri çıkaran ve makine öğrenmesiyle kompozit D tahmini ile keratokonus sınıflandırması yapan entegre bir AI-pipeline geliştirdik. Bu sistem yüksek performans sunarak klinik karar desteğinde gelecek vaat etmektedir. Planlanan prospektif çalışmalarla genellenebilirlik ve klinik etkinlik değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, pentacam, Belin / Ambrosio indeksi, keratokonus

SS-07 [Kornea]

Keratoplasti Uygulanan Gözlerde Ahmed Glokom Valvi Geçmişinin Cerrahi Başarı ve Prognosa Etkisi

Fatma Isil Sozen-Delil, Burak Tanyildiz, Şaban Şimşek
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Ahmet glokom valvi (AGV) implantasyonu sonrasında Descemet membran endotelial keratoplasti (DMEK) veya penetran keratoplasti (PK) cerrahisi uygulanan hastaların, cerrahi başarısı ve prognozunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Nisan 2016 ile nisan 2024 tarihleri arasında hastanemiz kornea biriminde keratoplasti uygulanan hastalar retrospektif olarak taranarak daha öncesinde AGV implantasyon öyküsü olan hastalar çalışmaya alındı. Cerrahi başarı, keratoplasti sonrası en az 6 ay boyunca greft saydamlığının olması olarak tanımlandı.

BULGULAR:Ortalama yaşları $62,0 \pm 16,0$ yıl olan 13 hastanın (4 kadın, 9 erkek) 13 gözü (7 sağ, 6 sol) çalışmaya alındı. AGV uygulanan glokom hastalarının 5'inde daha önce birden fazla kez glokom operasyonu öyküsü vardı. Çalışmaya dâhil edilen 13 hastanın 6'sında AGV öncesinde herhangi bir kornea nakil öyküsü bulunmazken, 4'üne daha önce PK, 2'sine ise DMEK uygulanmıştı. Bir hasta ise iki kez DMEK sonrası PK ile tedavi edilmişti. Hastalarda AGV'ye bağlı bir tüp komplikasyonu veya endotel temas öyküsü gelişmedi. AGV implantasyonu sonrası ortalama $12,7 \pm 10,5$ ay sonra hastalarda korneal dekompanseasyon gelişmesi üzerine 4 hastaya PK, 5 hastaya PK tekrarı, 4 hastaya ise DMEK cerrahisi uygulandı. Keratoplasti sonrası ortalama takip süresi $21,3 \pm 17,3$ aydı. Keratoplasti sonrası ortalama $13,9 \pm 12,3$ ayda en fazla 1,5 (0,4-2,3) LogMAR görme keskinliği (GK) seviyesine ulaşılsa da preoperatif GK 2,3(1,0-2,3) LogMAR ile postoperatif son GK 2,3 (0,4-2,7) LogMAR arasında anlamlı fark saptanmadı ($P=0.735$). Yine keratoplasti öncesi ve sonrası GİB değerlerinde anlamlı fark saptanmadı ($P=0.283$). AGV sonrasında keratoplasti uygulanmış 5 hastaya ise 2. kez keratoplasti önerilerek PK uygulandı. Son muayenede 2'si keratit gelişen toplamda 8 hastada ise red geliştiği görüldü. Cerrahi başarı %23,1 olarak hesaplandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AGV implantasyonunu takiben korneal dekompanseasyon nedeniyle keratoplasti uygulanan olgularda greft başarısı düşük olup, cerrahi prognozun olumsuz olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Glokom Valvi, Descemet membran endotelial keratoplasti (DMEK), glokom, greft başarısı, keratoplasti

SS-08 [Kornea]

Asteroid Hyalosis Tanılı Hastalarda Gözyaşı Oksidatif Stres Biyobelirteçlerinin Değerlendirilmesi

Hakan Koç¹, Serkan Özen¹, Murat Usta²

¹Giresun Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Giresun

²Giresun Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, Giresun

GİRİŞ VE AMAÇ:Asteroid hyalosis vitreusun en sık görülen dejeneratif bozukluğudur. Etiyolojisi net olarak bilinmemekle birlikte yaş, en önemli ve bilinen risk faktörüdür. Vitreusta yaş ile birlikte oksidatif stres sonucu hyaluronik asitin parçalanması bilinmesine rağmen asteroid hyalosis ile ilgili oksidatif stresi değerlendiren çalışma literatürde bulunmamaktadır. Bu çalışmada kliniğimizde Asteroid Hyalosis tanısı almış hastalarda gözyaşı oksidatif stres düzeyini değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya **** Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniğine başvuran Asteroid hyalosisi tanısı alan 30 hastanın 30 gözü ile 30 sağlıklı kontrolün 30 gözünü dahil edildi. Göz yaşı sıvıları Schirmer şeridi kullanılarak toplandı ve şeritler analizlerin yapılacağı zamana kadar steril tüplerde -40°C'de saklandı. Gözyaşı oksidatif stres belirteçleri değerlendirmek için redükte glutatyon (GSH) düzeyi, katalaz (CAT) aktivitesi ve thiobarbituric acid reactive substances (TBARS) düzeyleri kullanıldı.

BULGULAR:Asteroid hyalosis grubunda gözyaşı TBARS değeri $10,14 \pm 4,95 \mu\text{mol/gr}$ iken sağlıklı kontrol grubunda gözyaşı TBARS değeri $4,97 \pm 2,41 \mu\text{mol/gr}$ olarak hesaplandı ($p=0,001$). Asteroid Hyalosis grubunda gözyaşı GSH değeri $60,98 \pm 71,42 \mu\text{mol/gr}$ iken sağlıklı kontrol grubunda gözyaşı GSH değeri $29,87 \pm 25,23 \mu\text{mol/gr}$ olarak hesaplandı ($p=0,004$). Asteroid Hyalosis grubunda gözyaşı Katalaz (CAT) değeri $573,84 \pm 864,24 \text{ U/mg}$ iken sağlıklı kontrol grubunda gözyaşı CAT değeri $329,98 \pm 176,92 \mu\text{mol/gr}$ olarak hesaplandı ($p=0,294$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma Asteroid hyalosis hastalığının oksidatif stres ile ilişkisini inceleyen ilk çalışma olması açısından önemlidir. Çalışmamız, Asteroid hyalosisli hastaların gözyaşı inflamasyon seviyelerinin daha yüksek olduğu ortaya koymaktadır. Asteroid hyalosisli hastalarda TBARS, GSH ve CAT gibi biyobelirteçlerin kullanımının, hastalığın etyopatogenezini anlamada ve potansiyel tedavi yaklaşımlarını geliştirmede önemli bir rol oynayabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Asteroid hyalosis, Oksidatif stres, Göz yaşı filmi

SS-09 [Kornea]

Yoğun Atımlı Işık Tedavisi Sonrası Göz Yaşı Film Tabakası ve Meibomian Bez Disfonksiyonunun Yeni Nesil Kuru Göz Görüntüleme Yöntemiyle Değerlendirilmesi

Farid Iskandarov¹, Mehmet Küçük², İlhami Furkan Işık²

¹İstanbul Göz Hastanesi, Göz hastalıkları, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kuru göz dünyadaki en yaygın göz hastalıklarından biridir ve 2 tipi vardır: aköz yetmezliğe bağlı ve evaporatif tip. Evaporatif tip daha sık görülmektedir ve vakaların çoğundan meibomian bez disfonksiyonu (MBD) sorumludur. Yoğun atımlı ışık (Intense Pulsed Light - IPL) tedavisinin meibomian bez fonksiyonunu geri kazandırarak, bezlerden salgıyı iyileştirdiği ve göz yaşı film tabakasını (GYFT) stabilize ettiği gösterilmiştir. Biz çalışmamızda IPL tedavisi uygulanan hastalarda GYFT ve MBD' i kuru göz görüntüleme yöntemi (Tearcheck®. Dry Eye Diagnostic & Analyzer Tool) ile değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Çalışmaya 20'si kadın, 7'si erkek olmak üzere 27 MBD olan kuru göz hastasının 54 gözü dahil edildi. Tüm katılımcılara 1, 14 ve 45'ci günlerde IPL tedavisi uygulandı. Tearcheck cihazıyla tedavi öncesi ve tedavi başlangıcının 60'cı gününde meibomian bez kaybı (MBK), noninvaziv göz yaşı kırılma zamanı (NIBUT) ve göz yaşı stabilite skoru (TFSE) ölçülerek kaydedildi. Tedavi öncesi ve sonrası değerler karşılaştırıldı.

BULGULAR:60 yaş üstü hastalarda diğer yaş gruplarına göre daha yüksek MBK görülmektedir. Tedavi sonrası MBK ve TFSE skorunda anlamlı azalma, NIBUT değerlerinde ise anlamlı olarak artma saptandı (sırasıyla $p<0.001$, $p=0.03$ ve $p=0.02$). Özellikle 40-59 yaş arası kadın hastalarda tedavi sonrası MBK'da anlamlı azalma mevcuttu ($p = 0.03$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda IPL tedavisinin MBD' i azaltmakta faydalı olduğunu ve göz yaşı film tabakasında stabilizasyon sağladığını Tearcheck cihazıyla objektif ve kantitatif olarak değerlendirmiş olduk. Ayrıca cihazın tanı ve takipte kullanılabilirliğini göstermiş olduk. Literatürden de bilindiği gibi kuru göz hastalığı özellikle yaşlılarda ve postmenopozal kadınlarda daha sık görülmektedir. 40-59 yaş arası kadınlarda IPL tedavisine yanıtın daha iyi olması hormonal faktörlerin tedavi etkinliğinde de rolü olabileceğini düşündürmektedir, fakat daha geniş hasta sayısı ile desteklenmeye ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: göz yaşı kırılma zamanı, kuru göz, meibomian bez, tearcheck, yoğun atımlı ışık

SS-10 [Oküloplastik Cerrahi]**Ödematöz Punktum Stenozunda Topikal Siklosporin Tedavisinin Etkinliğinin Punktum Optik Koherens Tomografi ile Değerlendirilmesi**

Hilal Nalcı Baytaroğlu, Kübra Özdemir Yalçınsoy
SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Topikal antiinflamatuvar tedavinin ödematöz punktum stenozu üzerindeki etkisinin Ön Segment Optik Koherens Tomografi (ÖS-OKT) ile değerlendirilmesi.

YÖNTEM:En az 3 aydır devam eden epiforasi ve Kashkouli evre 2 ödematöz punktum stenozu olan (Resim 1) 17 hastanın 34 gözü prospektif olarak değerlendirildi. Enfeksiyon veya topikal damla kullanımı sonrası akut başlangıçlı olgular dışlandı. Dilatasyon ve lavaj sonrası hastalara 2 haftalık topikal steroid ve uzun dönem topikal siklosporin tedavisi başlandı. Tedavi öncesi ve tedavinin birinci ve üçüncü aylarında Munk skoru ve oküler yüzey inflamasyonu bulguları değerlendirildi. Punktum OKT ile dış punktum çapı, 100 mikron iç punktum çapı, 500 mikron iç punktum çapı, vertikal punktum çapı, gözyaşı gölü derinliği, punktal rezerv derinliği hesaplandı. Parametrik veriler arasındaki fark bağımlı örneklem t testi, nonparametrik veriler arasındaki fark Wilcoxon işaretli sıralar testi ile analiz edildi.

BULGULAR:Tüm olgularda tarsal folikül ve/veya blefarit mevcuttu. Başlangıç Munk skoru olguların %28.1'inde evre 5, %31.3'ünde evre 4, %34.4'ünde evre 3, %6.3'ünde evre 2 iken 3. ayda olguların % 42.9'unda evre 1, %42.9'unda evre 0 idi (Wilcoxon $p=0.002$). Birinci ve 3. ay punktum OKT parametrelerinde tedavi öncesine göre artış olsa da istatistiksel anlamlı fark izlenmedi (Resim 2, Tablo 1). Topikal tedavi ile semptomatik düzelme görülmeyen ve evre 1 punktum stenozu gelişen 1 hastanın 2 gözüne punktum tıkacı takıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Uzun süreli antiglokomatöz kullanımı veya oküler rozacea gibi kronik oküler inflamasyon hastalarında ödemli punktum stenozunun yönetiminde zorluklar bulunmaktadır. Çalışmamızda topikal siklosporin kullanan hastalarda punktum OKT parametrelerinde anlamlı değişiklik izlenmemesine rağmen üçüncü ayın sonunda belirgin semptomatik iyileşme görüldü. Topikal siklosporin oküler yüzey inflamasyonunu kontrol ederek hiperlakrimasyonun azalmasına, punktuma yönelik cerrahi girişimlerin sıklığının azalmasına ve başarısının artmasına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: punktum stenozu, ön segment optik koherens tomografi, siklosporin

SS-11 [Oküloplastik Cerrahi]

Yeni iPhone'lardaki "Live Multicam" özelliği ile oküloplastik cerrahi video kayıt almada yeni bir dönem

Armağan Özgür, Nilay Yüksel, Kübra Serbest Ceylanoğlu
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Yeni iPhone modellerindeki bir video uygulaması olan Final Cut Camera'nın Live Multicam özelliği ile simültane olarak farklı açılardan görüntü alınabilmekte ve de telefondan kaydedilen görüntülemeler aynı anda uyumlu farklı cihazlar ile kontrol edilebilmektedir. Çalışmamızda Live Multicam özelliği kullanarak kaydetmiş olduğumuz oküloplastik cerrahi ameliyatlarımızı görüntü kalitesi, uygulama kolaylığı ve intraoperatif görüntü ayarlanabilirliği açısından değerlendirdik.

YÖNTEM:iPhone Final Cut Camera Live Multicam özelliği ile kaydedilen cerrahi videolar çalışmaya dahil edildi. Görüntülemelerde cep telefonu (iPhone 16 Promax) ve tablet (iPad) kullanıldı. Telefonun cerrahi alanı görüntüleyebilmesi için, bir magnetik cep telefonu tutucu boyunluk aparatı ameliyat mikroskobuna yerleştirildi. Kaydedilen görüntüler aynı anda Live Multicam özelliği ile tablettten kontrol edildi. Görüntü netliklerinin deneyimli bir oküloplastik cerrah tarafından kötüden iyiye 1 ile 10 arasında puanlandırılması istendi (KC). Uygulama kolaylığı ve intraoperatif görüntü ayarlanabilirliği cerrahi yapanlar tarafından zordan kolayca 1 ile 8 arasında puanlandırıldı.

BULGULAR:Eylül 2024- Mart 2025 dönemleri arasında, 47 oküloplastik cerrahi ameliyatı bu yöntemle kaydedildi (AÖ 34-NY 13). Ameliyatların 3'ü orbita cerrahisi, 6'sı eksternal dakriyosistorinostomi, 38'i göz kapağı ameliyatları idi. Görüntü netliği açısından bakıldığında bütün cerrahiler 9-10 çok iyi olarak değerlendirildi. Uygulama kolaylığı ve intraoperatif görüntü ayarlanabilirliği açısından da bütün cerrahiler 7-8 çok kolay olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküloplastik cerrahi video görüntülemesinde pahalı konvansiyonel cihazlara gerek kalmadan cep telefonunun Live Multicam özelliği ile 4K yüksek kaliteli videolar kaydedilebilmektedir. Aynı anda tablete aktarılan görüntüden de netlik, büyüklük, yerleşim ve parlaklık ayarının asistans tarafından intraoperatif olarak yapılabilmesi Live Multicam özelliğinin en büyük avantajını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Live Multicam, Final Cut Camera, Oküloplastik cerrahi

SS-12 [Glokom]

Psödoeksfoliasyon Sendromu ve Psödoeksfoliasyon Glokomunda TGF-Beta Sinyal Yolu ile Serum Maresin 1 Düzeyi Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Fatma Tuğçe YAVUZ ÖZTÜRK, İbrahim KOÇER

Atatürk Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Erzurum

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda Maresin 1'in; PES ve PEG patogenezinde önemli rol oynayan TGF-beta 1 ile ilişkisinden yola çıkarak, Maresin 1'in PES ve PEG etyopatogenezindeki rolü ve bu hastalıklar için sistemik bir biyobelirteç olabilirliği araştırılmıştır. Bu amaçla, psödoeksfoliatif sendromlu ve psödoeksfoliatif glokomlu hastaların serum Maresin-1 ve TGF-beta 1 düzeyleri kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır.

YÖNTEM: Prospektif, karşılaştırmalı çalışmamıza 30 PES'li (grup 1), 30 PEG'li (grup 2) ve rutin göz muayenesi normal olan 30 kontrol grubu olmak üzere toplamda 90 olgu dahil edildi. Bütün gruplardaki olgular ayrıntılı oftalmolojik muayeneden geçirildi. Alınan serum örneklerindeki TGF-beta 1 ve Maresin 1 düzeyi ölçümü ELİSA yöntemi ile gerçekleştirildi. İstatistiksel anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

BULGULAR: Gruplar arasında yaş açısından anlamlı fark kontrol grubu ile Grup 1 ve Grup 2 arasında saptandı ($p = 0.001$). Grup 1 ve grup 2 arasında ise yaş açısından anlamlı fark saptanmadı. Bütün gruplar arasında cinsiyet açısından anlamlı bir fark yoktu ($p=0.181$). TGF-Beta 1 düzeyleri PES'li ve PEG'li hastalarda, sağlıklı kontrol grubuna kıyasla anlamlı bir şekilde yüksek bulundu ($p<0,0001$). PES'li ve PEG'li serum TGF-Beta 1 seviyeleri arasında ise anlamlı bir fark görülmedi. Maresin 1 seviyelerinin ise PES'li ve PEG'li grupta, kontrol grubuna kıyasla anlamlı düşük olduğu; PEG'li grup Maresin 1 seviyelerinin de PES'li gruba kıyasla anlamlı bir şekilde düşük olduğu bulundu ($p<0,005$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: PES'li ve PEG'li hastaların serum TGF-beta 1 ve Maresin 1 düzeyleri kontrol grubu ile karşılaştırıldığında; TGF-beta 1 ve Maresin 1 düzeyleri arasında zıt yönde bir ilişki olduğunu tespit ettik. Yüksek Maresin 1 düzeylerinin, TGF-beta 1'in dokudaki fibrojenik ve enflamatuvar etkilerini inhibe ederek, PES ve PEG patogenezinde koruyucu bir role sahip olabileceği, dolayısıyla serum Maresin 1 seviyesinin, PES'li gözlerin PEG'e dönüşmesini engellemekte önemli bir endojen mediatör olabileceği söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eksfoliasyon sendromu, glokom, göz hastalıkları, patogenezi, TGF-beta1

SS-13 [Glokom]

Travmatik Glokom Olgularımızda Tedavi Yöntemlerimiz ve Sonuçları

Kerem Şen, Gülşah Gümüş Akgün, Neşe Alagöz, Ayşe Çiğdem Altan, Tekin Yaşar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma sonrası glokom insidansı artmaktadır. Bu çalışma, travma sonrası glokom gelişen hastalardaki tedavi yöntemlerini, sonuçları, ek klinik sorunları incelemeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Hastanemizde Ocak 2000- Ocak 2025 yılları arasında travmatik glokom tanısı ile glokom kliniğimizde takip edilen olgular incelendi. Takiplerde hastalara ayrıntılı oftalmolojik muayene yapıldı.

BULGULAR: Yüzbeş hastanın 105 gözü değerlendirmeye alındı, 78'i erkek (%74,3), 27'si kadın (%25,7) idi. Ortalama takip süresi; $30,49 \pm 26,66$ ay idi. İlk başvuru sırasında ortalama hasta yaşı $35,94 \pm 18,4$ yıl, göziçi basıncı (GİB) $32,06 \pm 13,57$ (7-84) mmHg, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) $0,15 \pm 0,27$ (snellen) idi. Hastaların 60(%57,1)'i künt travma, 46(%42,9)'sı delici travma almıştır. Kırkiki (%40)'si zon 2, 35(%33,3)'i zon 1, 28(%26,7)'i zon 3 lokalizasyonundan yaranlanma idi. Kırkdokuz (%46,7) olguda korneal sutureasyon, 18(%17,1) olguda skleral suturasyon, 22(%21,0) olguda lens aspirasyonu, 33(%31,4) olguda çeşitli nedenlerle vitrektomi operasyonu yapılmıştır. Ondokuz olguda (%18,1)'i retina dekolmanı, 7(%6,7) olguda vitre içi hemoraji, 3(%2,9) olguda nükleus drop, 2(%1,9) olguda endoftalmi, 3(%2,9) olguda intraoküler yabancı cisim sebebiyle vitrektomi yapıldı. Yetmiş beş olguda (%71,4) glokom medikal tedavi ile kontrol altında idi, 15 (%14,3) olguda diod lazer siklofotokoagülasyon, 7 (%6,6) olguda trabekülektomi, 1 (%1) olguda lensektomi, 1 (%1) olguda GATT, 1 (%1) olguda seton implantasyonu gerçekleştirildi. Onyeddi (%56,7) olguda takiplerde tekrar glokom ameliyatı gerekti. Son muayenede EİDGK $0,21 \pm 0,3$ (snellen), GİB seviyesi $18,8 \pm 8,9$ (3-47) mmHg idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik glokomlu olgularda GİB kontrolü için birden farklı yöntem kullanılabilir ve tekrarlayan ameliyatlara gerekebilir. Hastalarda travma nedeniyle retina dekolmanı, endoftalmi, lens drop, intraoküler yabancı cisim, korneal-skleral kesi gibi ek patolojiler de bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: dekolman, delici, künt, siklofotokoagülasyon, travma, vitrektomi

SS-14 [Glokom]

Primer aç ı kapanması glokomu, fuchs Kornea endotel distrofisi ve her iki hastal ı ın birlikte görüldüğü hastalarda klinik parametrelerin karşılaşt ırma lı analizi

İbrahim Azimli, Atılım Armağan Demirtaş, Tuncay Kusbeci, Bora Yüksel
İzmir Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İZMİR

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, primer aç ı kapanması glokomu (PAKG), Fuchs kornea endotel distrofisi (FKED) ve kombine PAKG ve FKED (FA) hastalarında klinik parametrelerin karşılaşt ırma lı analizini gerçekleşt irmek için hedefledik.

YÖNTEM:Araşt ırma mızda, kliniğimizde FKED, PAKG veya her iki tanı ile takip edilen 37 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışma kapsamında her hasta için demografik veriler ile birlikte santral kornea kalınlığı (SKK), iridokorneal aç ı derecesi, vertikal cup/disk (v-c/d) oranları, ortalama retina sinir lifi tabakası kalınlığı, ortalama ganglion hücre-iç pleksiform tabaka kalınlığı ve aksiyel uzunluk parametreleri incelendi. Ayrıca, speküler mikroskopi ile kornea yoğunluğu (CD), kornea hacmi (CV) ve hegzagonalite değerleri ölçüldü. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi SPSS 21.0 yazılımı kullanılarak gerçekleşt irildi.

BULGULAR:Araşt ırma ya dahil edilen hasta popölasyonu; 18 PAKG hastasının 34 gözü (ortalama yaşı: 62.5), 13 FKED hastasının 16 gözü (ortalama yaşı: 62) ve 6 FA hastasının 7 gözünden (ortalama yaşı: 60.5) oluşmaktadır. Hastaların demografik ve klinik karakteristikleri Figür 1 ve 2'de detaylı olarak sunulmuştur. Demografik özelliklerde gruplar arası anlamlı farklılık saptanmamıştır. Analiz sonuçlarına göre, PAKG grubunda FKED grubuna kıyasla v-c/d oranları anlamlı düzeyde yüksek, grade 1 ve 2 iridokorneal aç ı derecesi bulunması ise anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. FKED grubunda ise SKK değerleri PAKG grubuna göre anlamlı derecede yüksek saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:FKED'nin aksiyel hipermetropi ve sığ ön kamara ile olan ilişkisi, kapalı açılı glokom riskini artıran önemli bir faktördür. Bu bağlamda, PAKG tablosu ile başvuran hastalarda, FKED tanısının değerlendirilmesi amacıyla kornea endotelinin incelenmesi kritik önem arz etmektedir. Aynı şekilde, FKED tanısı konulmuş hastalarda kapalı açılı glokom riskinin belirlenmesi için detaylı aç ı muayenesinin gerçekleştirilmesi esastır.

Anahtar Kelimeler: Fuchs kornea endotel distrofisi, iridokorneal aç ı, primer aç ı kapanması glokomu

SS-15 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]**Modifiye Yamane Tekniğinde Kullanılan İki Farklı İntraoküler Lensin Karşılaştırılması**Mehmet İçöz

Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Modifiye Yamane tekniğinde kullanılan iki farklı intraoküler lensin (iol) etkinliğinin ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Retrospektif dizayndaki bu çalışma 50 hastada yürütüldü. Alcon MA60AC kullanılan hastalar grup A (n=25), Sensar AR40E kullanılan hastalar grup S (n=25) olarak belirlendi. Hastaların cerrahi endikasyonu afaki ve tek parçalı iol subluksasyonu idi. Grupların demografik verileri, intraoperatif – postoperative komplikasyonları, görme keskinlikleri ve refraktif sonuçları karşılaştırıldı. Tüm katılımcıların preop ve postop. 6. ay bulguları incelendi.

BULGULAR:İki grubun yaş, cinsiyet, aksiyel uzunluk ve iol gücü açısından anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Grup A'da 17 hasta afak, 8 hastada iol subluksasyonu mevcut iken, grup S'de 16 hasta afak, 9 hastada ise iol subluksasyonu var idi. Her iki grupta da düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinliğinde belirgin bir artış saptandı ($p<0.05$). Postop. 6. ay sferik refraksiyon değeri grup A'da $+0.75 \pm 0.48$ D iken, grup S'de -0.56 ± 0.49 D idi ($p=0.01$). Hedef refraksiyondan fark incelendiğinde grup A'da 1.71 ± 1.35 D iken, grup S'de ise 0.65 ± 1.54 D idi ($p<0.001$). Silindirik refraksiyon değerleri açısından iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı (grup A: -1.56 ± 0.95 D, grup S: -1.48 ± 1.04 D, $p>0.05$). İki grupta da intraoperatif 1'er olguda haptik hasarı izlendi, postoperative komplikasyon açısından iol-ilişkili spesifik komplikasyon izlenmezken, grup A'da 1 olguda kistoid macula ödemi, 1 olguda ise retina dekolmanı, grup S'de ise 1 olguda kistoid macula ödemi, 1 olguda ise psodofakik büllöz keratopati saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bildiğimiz kadarıyla bu çalışma; gerçek yaşam verisi olarak modifiye Yamane tekniğinde iki farklı iolün sonuçlarını karşılaştıran ilk çalışmadır. PMMA yapıda haptik içeren ioller ile de etkin ve güvenilir bir şekilde bu tekniğin yapılabileceği gösterilmiştir. Ayrıca emetropiye ulaşmak için her iolde belirlenecek hedef refraksiyonu, farklı modifikasyonlara ihtiyaç duyabilir.

Anahtar Kelimeler: Afaki, Katarakt komplikasyonu, Yamane tekniği, Iol dislokasyonu, Farklı intraoküler lens

SS-16 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Afak Hastalarda Karşılaştırmalı Telegin Tekniği ve Yamane Tekniği ile Skleral Fiksasyon Cerrahisi Sonuçları

Mehmet Faruk Baş¹, Murat Erdag¹, Ali Dal², Mehmet Canleblebici³

¹Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

²Mustafa Kemal Üniversitesi Göz Hastalıkları Bölümü Hatay; Uğur Göz Hastanesi Göz Hastalıkları, Kahramanmaraş

³Kayseri Devlet Hastanesi Göz Hastalıkları Bölümü Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, afak hastalarda Telegin ve Yamane teknikleri ile uygulanan skleral fiksasyon cerrahisinin 6 aylık sonuçlarını karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: 2022 yılından itibaren Telegin tekniği (Grup 1) ve Yamane tekniği (Grup 2) ile skleral fiksasyon cerrahisi uygulanan ve verileri eksiksiz olan hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Mann-Whitney U testi ile grupların 6 aylık sonuçları karşılaştırılmıştır.

BULGULAR: Grup 1'de 17 hasta (ortalama yaş: 63,2±18,42), Grup 2'de ise 18 hasta (ortalama yaş: 70,2±16,3) bulunmaktadır.

Afaki nedenleri: Grup 1: 8 hasta (%47) lens dislokasyonu, 6 hasta (%35) komplike katarakt cerrahisi, 3 hasta (%18) lensin vitreus içine düşmesi, Grup 2: 12 hasta (%66) komplike katarakt cerrahisi, 3 hasta (%16,6) lens dislokasyonu, 3 hasta (%16,6) lensin vitreus içine düşmesiydi. En İyi Düzeltilmiş Görme Keskinliği (EİDGK); Preoperatif olarak Grup 1'de 0,13±0,24, iken Grup 2'de ise 0,17±0,32 idi. Postoperatif 6. Aylık dönemde ise Grup 1'de 0,53±0,16, Grup 2'de ise 0,42±0,16 olarak değerlendirildi. Postoperatif Refraksiyon Değerleri Grup 1 için Sferik eşdeğer ortalaması: 0,50±0,89, Silindirik değer ortalaması: -1,22±1,47 olarak ölçülürken, Grup 2 için sferik eşdeğer ortalaması: 0,02±2,25, Silindirik değer ortalaması: -2,70±2,14 olarak ölçüldü.

Gruplar arasında preoperatif ve postoperatif EİDGK, sferik eşdeğer açısından anlamlı fark bulunmadı (p>0,05). Ancak postoperatif silindirik değer ortalamaları arasında anlamlı fark tespit edildi (p=0,032). Korneal yetmezlik, vitreus hemorajisi veya Irvine-Gass sendromu gibi komplikasyonlar her iki grupta da izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Telegin tekniği, Yamane tekniği ile benzer 6 aylık sonuçlar vermesine rağmen, postoperatif astigmatizma istatistiksel olarak daha az izlenmiş ve sferik eşdeğer sonuçları daha iyi bulunmuştur. Bu teknik, uygun hastalarda Yamane skleral fiksasyon tekniğine alternatif olarak umut vaat etmektedir. Ancak uzun dönem takipleri içeren daha geniş hasta serileri ile desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Skleral Fiksasyon, Telegin Tekniği, Yamane Tekniği

SS-17 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Pupillası Genişlemeyen Hastalarda İris Retraktörü Kullanılarak Yapılan Katarakt Cerrahisinin Kornea Endoteli ve Ön Segment Parametreleri Üzerine Etkisi

Burak Ören, İbrahim Halil Türkman

Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adıyaman

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, dilate olmayan pupillalarda katlanabilir iris retraktör kancaları (KIRK) kullanılarak gerçekleştirilen katarakt cerrahisinin sonuçlarını, kornea endoteli ve ön segment parametreleri üzerindeki etkilerini retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Dilate olmayan pupillalarda katarakt cerrahisinde KIRK kullanılan, ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. ay kontrol muayene kayıtları mevcut olan olgular çalışmaya dahil edildi. Düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (DEGK), göz içi basıncı, ön kamara derinliği (ÖKD), aköz derinliği (AD), santral kornea kalınlığı (SKK) ve endotelial hücre yoğunluğu (EHY) ameliyat öncesi ve sonrasında kaydedildi. Vakaların demografik özellikleri, katarakt tipleri (nükleer, posterior subkapsüler, matür, travmatik), anestezi tipi (topikal, subtenon, genel), ameliyat sırasında yapılan ek müdahaleler, kullanılan ek materyaller ve ameliyat komplikasyonları da kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya 30 hastanın (16 erkek-14 kadın) 32 gözü dahil edildi. Olguların pupillalarının genişlememesinin nedeni 25 gözde psödoeksfolyasyon sendromu, 3 gözde üveit, 2 gözde glukom, 1 gözde travma ve 1 gözde geçirilmiş vitreoretinal cerrahi idi (Tablo 1). Zonüler defekti olan 7 göze kapsül germe halkası yerleştirilirken, fakodonezisi olan ve büyük zonüler defekti olan 5 göze ise ön kapsüle de KIRK yerleştirilerek güvenli cerrahi için kapsül asıldı. Ortalama göz içi basıncı ve SKK'de ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası anlamlı fark gözlenmedi. Ameliyat sonrası DEGK, ÖKD ve AD anlamlı arttı, EHY ise istatistiksel olarak anlamlı azaldı (her biri için $p < 0.001$) (Tablo 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bildiğimiz kadarıyla çalışmamız KIRK kullanılarak yapılan katarakt cerrahisinde kornea EHY, ÖKD, AD ve SKK'nın beraber incelendiği ilk çalışmadır. Küçük pupillalı katarakt hastalarında cerrahi sırasında KIRK kullanımı cerrahi komplikasyonu azaltır, hasta ve hekim için iyi sonuçlar verir. Cerrahi süresini uzatsa da güvenli cerrahi için KIRK kullanımından kaçınmamak gerekir.

Anahtar Kelimeler: İris retraktör kancaları, katarakt, küçük pupilla

SS-20 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Kombine Penetran Keratoplasti ve Skleral Fiksasyon ile Göz İçi Lens İmplantasyonu Yapılan Olgularda Cerrahi Sonuçlarımız

Zeynep Gizem Bayram, Yasin Sarı, Semih Çakmak, Emre Altinkurt, Nilufer Gozum
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kombine penetran keratoplasti (PK) ve skleral fiksasyon ile göz içi lens (GİL) implantasyonu uygulanan olguların demografik verilerini, anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını, lens tilt değerlerini değerlendirmek.

YÖNTEM:Retrospektif olarak kliniğimizde 2021-2025 yılları arasında kombine PK + SF ile GİL implantasyonu uygulanan olguların dosyaları tarandı. Olguların cerrahi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) değerleri; cerrahi sonrası korneal düz (K1) ve dik (K2) keratometri değerleri, cerrahi sonrasında meydana gelen komplikasyonlar kaydedildi.Scheimpflug ön segment görüntülmesi (Pentacam AXL®) ile GİL'in horizontal (Şekil1)ve vertikal tilt derecesi ölçülerek not edildi.

BULGULAR:Çalışmaya 14 olgunun 14 gözü dahil edildi. Ortalama takip süresi $24,2 \pm 14,2$ ay idi. Olguların 12'si (%85,71) erkek, 2'si (%14,29) kadın idi. Olguların yaş ortalaması $54,71 \pm 18,34$ idi. Olguların 10'u (% 71,4) komplike katarakt cerrahisi sonrası büllöz keratopati ve afaki, 4'ü (%28,6) korneal penetran travma sonrası korneada skar ve afaki nedeniyle opere edildi.Cerrahi öncesi ortalama EİDGK değeri $2,22 \pm 0,87$ LogMAR iken cerrahi sonrası son kontrollerde EİDGK değerlerinin ortalaması $0,98 \pm 0,57$ LogMAR olarak bulundu ($p=0,001$).Ortalama tilt değerleri horizontal düzlemde $2,11 \pm 0,9$ ($0,70-3,36$); vertikal düzlemde $2,00 \pm 0,69$ ($0,80-2,93$) olarak belirlendi. Cerrahi sonrası ortalama K1 değeri $41,51 \pm 3,21$; K2 $45,92 \pm 4,63$ ölçüldü. Cerrahi sonrası ortalama korneal astigmatizma $3,84 \pm 3,97$ olarak ölçüldü. Takiplerde 2 olguda (%14,29)retina dekolmanı, 2 olguda (%14,29) psödo-fakik kistoid makula ödemi 3 olguda (%21,43)medikal tedaviye yanıtı göz içi basınç yüksekliği geliştiği gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kombine PK ve SF ile GİL implantasyonu cerrahisi ile, afakik ve korneal patolojili olgularda anlamlı görsel iyileşme sağlanabilmektedir. Düşük lens tilt değerleri, kombine cerrahide anatomik stabilize açısından güvenilirliği ortaya koymaktadır.Ancak cerrahi sonrası komplikasyonlar nedeniyle hasta takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: afaki, göz içi lens, penetran keratoplasti, skleral fiksasyon

SS-21 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Türkiye Kaynaklı Refraktif Cerrahi Yayınlarının 30 Yıllık Gelişimi: Web of Science Tabanlı Bibliyometrik Bir Analiz

Mehmet Eryavuz, Ali Hakim Reyhan, Çağrı Mutaf

Harran Üniversitesi Tıp fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Refraktif cerrahi, görme bozukluklarının cerrahi düzeltmesinde yaygın ve etkili bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de refraktif cerrahi alanında yayımlanan akademik literatürün bibliyometrik analizini yaparak yayınların içeriksel ve yapısal özelliklerini, eğilimlerini ve bilimsel katkı ilişkilerini değerlendirmektir. **YÖNTEM:** Web of Science (WoS) veri tabanında, 1994–2025 yılları arasında yayımlanmış Türkiye merkezli refraktif cerrahi yayınları taranmıştır. Arama; “Laser-Assisted in Situ Keratomileusis”, “Photorefractive Keratectomy”, “Small Incision Lenticule Extraction” ve “Refractive Surgery” anahtar kelimeleriyle yapılmıştır. Yıllara göre yayın ve atıf dağılımları, en üretken yazarlar ve kurumlar, anahtar kelimeler, diller ve dergiler gibi birçok veri analiz edilmiştir. Bibliyometrik yazılımlar kullanılmış ve veriler VOSviewer ile görselleştirilmiştir.

BULGULAR: 1994–2025 arasında Türkiye'de refraktif cerrahiye dair incelenen 592 yayının 558'i (%94,2) makale türündedir. En çok yayın 2006'da (n=34), en fazla atıf 2008'dedir (n=1136). 200 yazarın toplam atıf sayısı 11.527'dir. En üretken yazar Demirok A. (42 yayın, 993 atıf), en çok yayın yapan kurum Gazi Üniversitesi, en çok atıf alan kurum ise Ankara Üniversitesi'dir. Makalelerin %58,1'i “Ophthalmology” kategorisindedir. Yayınların %97,5'i İngilizce, en çok tercih edilen dergi *Journal of Cataract and Refractive Surgery*'dir (n=243). En sık geçen anahtar kelime “refractive surgery” (n=33) olup bunu “photorefractive keratectomy” ve “keratoconus” izlemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Türkiye'de refraktif cerrahi çalışmaları sayı olarak güçlü; ancak konu çeşitliliği ve disiplinler arası etkileşim açısından sınırlıdır. Yüksek atıf alan yayınların azlığı, özgün katkıların artırılması gerektiğini göstermektedir. Bibliyometrik veriler, araştırma stratejileri ve uluslararası etkileşimin geliştirilmesi açısından yol göstericidir. Bu çalışma, Türkiye'de refraktif cerrahi üzerine yapılan ilk kapsamlı bibliyometrik analiz olup, alandaki bilimsel konunun güçlendirilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometri, LASİK, Refraktif Cerrahi, SMILE, PRK

SS-22 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Travmatik Katarakt

Halit Öcal¹, Muhammed Batur², Erbil Seven³, Serek Tekin³, Veysi Yıldız³, Rumeysa Bilmez Tan⁴, Merve Subaşı⁵

¹Kocaeli Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

²Özel Urartu Göz Hastalıkları Kliniği

³Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD, Van

⁴SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz hastalıkları ABD, van

⁵Bayburt Devlet Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz travmaları sonrası gelişen katarakt, kısa ve uzun vadeli görme kaybının önemli nedenlerinde biridir. **AMAÇ:** Kliniğimizde, travmatik katarakt nedeniyle cerrahisi yapılan hastaların kapsamlı bir derlemesini sağlamak, hastalar için doğru tanı ve optimal terapötik yaklaşımın önemini vurgulamaktır.

YÖNTEM:Kliniğimize travma ile gelen, zaman içinde katarakt cerrahisi yapılan 142 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Hasta dosyalarında yaş, cinsiyet, başlangıç ve son görme keskinliği, travma nedeni, zamanı ve bölgesi, ek klinik bulgular, seçilen IOL tipi ve ameliyat tekniği ile ilgili veriler analiz edildi. Hastaların görme keskinliği logMAR testine göre hesaplandı. Çalışma Helsinki Deklarasyonu'na uygun yapılarak, yerel etik kurulundan onay alındı.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 142 hastanın yaş ortalaması 14.3 ± 9.1 yıl olup, hastaların %74.6'sı erkek (n=106), %25.4'ü kadın (n=36) idi. Hastaların %47.9'u sağ gözden (n=68), %50.7'si sol gözden(n=72) katarakt cerrahisi geçirmiş, travma nedenleri içinde en sık ağaç (%23.2, n=33) ve bıçak ile (%11.3, n=16) yaralanma tespit edildi. Travma ile katarakt cerrahisi arasındaki süre ortalama 76.71 ± 131.6 gün iken, intraoküler lens (IOL) implantasyonu yapılan hastalar arasında en yaygın bag içi lens implantasyonu (%83.8, n=119) ve vitrektomi uygulanan hastaların %83.1'ine (n=118) ön vitrektomi yapılmıştı. Postoperatif takip süresi geniş bir dağılım göstererek, ortalama 6.2 ± 3.4 ay olarak hesaplandı. Preoperatif görme keskinliğinin postoperatif görme keskinliğini anlamlı düzeyde etkileyen en güçlü prediktör olduğunu saptandı ($p < 0.001$). Ancak travma nedeni, cinsiyet, yaş, kesi tipi gibi bakılan diğer faktörlerin postoperatif görme keskinliği üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmada özellikle çocukluk çağı göz travmalarında, başlangıç görme keskinliğinin, sonuç görme keskinliğinin doğru tahmin edilmesinde değerli bir prediktör olduğu görüldü. Preoperatif değerlendirmede bu faktörün önemine vurgu yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Kornea yaralanmaları, Travma, Travmatik katarakt

SS-23 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Ulusal Görme Taraması Rehberi'nin Uygulanmamasının Medikolegal Sonuçları

Esra Öztürk

SBÜ Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Ulusal Görme Taraması Rehberi, Türkiye'de çocukluk çağına görme kusurlarının erken tanısı ve tedavisi amacıyla geliştirilmiş bir sağlık politikası belgesidir. Rehberde belirtilen yaş gruplarına yönelik taramaların yapılması, kalıcı görme kayıplarının önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, rehberin uygulanmaması ya da yetersiz uygulanmasının medikolegal sorumluluklar açısından doğurabileceği sonuçları irdelemeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM:Rehberin güncel sürümü esas alınarak, önerilen tarama yaşları ve yöntemleri analiz edildi. Literatürde yer alan olgular, adli tıp raporları, yargı kararları ve malpraktis davaları ışığında, ihmal sonucu gelişen vakalar incelendi. Aynı zamanda çocukluk çağı görme kayıplarının kamu sağlığı üzerindeki etkileri değerlendirildi.

BULGULAR:Rehberin öngördüğü taramaların uygulanmaması halinde, hekimin ya da kurumun "erken tanı yükümlülüğü"nü ihlal ettiği, bu durumun ihmal kaynaklı malpraktis davalarına yol açabildiği gözlemlendi. Tarama eksikliği sonucu oluşan geri dönüşsüz görme kayıplarına bağlı olarak maddi ve manevi tazminat taleplerine rastlanmaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Rehber, klinik bir kılavuz olmakla birlikte aynı zamanda sağlık çalışanlarına hukuki bir sorumluluk da yüklemektedir. Özellikle birinci basamak sağlık hizmetlerinde görevli hekimlerin, bu rehberi dikkate almamaları durumunda yasal sorumluluklarının doğabileceği açıktır. Kamu kurumlarının tarama süreçlerini izlememesi ya da desteklememesi de kurumsal sorumluluk doğurabilir. Bu durum, toplumda sağlık hizmetlerine olan güvenin azalmasına ve kamusal kaynakların daha büyük yüklerle karşılaşmasına neden olabilir.

Ulusal Görme Taraması Rehberi, sadece sağlık alanında değil, aynı zamanda hukuki zeminde de bağlayıcı nitelikte değerlendirilmelidir. Rehberin uygulanması, hem bireylerin sağlığını korumak hem de olası hukuki sorumluluklardan korunmak açısından kritik önemdedir. Sağlık politikalarının etkinliği, sadece yazılı belgelerle değil, bu belgelerin sahada doğru uygulanmasıyla mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Görme Taraması Rehberi, Medikolegal sorumluluk, Malpraktis

SS-24 [Uvea-Behçet]

Üveitli Hastalarda Endotel Hücre Yoğunluğu ve Koroidal Vaskülarite İndeksi Değerlendirmesi

Fatih Kebapçı¹, Muhammed Batur²

¹Burdur Devlet Hastanesi

²Van Urartu Göz Tıp Merkezi

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit, gözün ön ve arka segmentlerini etkileyen inflamatuvar bir hastalık grubudur. Bu çalışmada, optik koherens tomografi (OKT) ve speküler mikroskopi kullanılarak endotel hücre yoğunluğu (EHY) ve koroidal vaskülarite indeksinin (KVİ) ölçülmesiyle, inflamasyonun hem anterior hem de posterior segmentteki etkileri değerlendirildi.

YÖNTEM: Eylül 2021 – Şubat 2022 tarihleri arasında Van YYÜ Hastanesi Göz Polikliniği'ne başvuran 152 üveitli hasta ve 95 sağlıklı birey çalışmaya dahil edildi. Üveit hastalarının unilateral ise tutulan gözü, bilateral ise görmesi düşük olan göz değerlendirilirken, kontrol hastalarının sağ gözü çalışmada değerlendirildi. EHY speküler mikroskopi ile ölçüldü. KVİ ölçümleri, SD-OCT kullanılarak alınan EDI görüntülerinin ImageJ programında işlenmesi ile elde edildi.

BULGULAR: • EHY: Üveit grubunda ortalama 2324 ± 492 hücre/mm², kontrol grubunda 2571 ± 331 hücre/mm² ($p < 0.001$)

• KVİ: Üveit grubunda ortalama 63 ± 3 , kontrol grubunda 66 ± 2 ($p < 0.001$)

• Alt grup analizinde Behçet ve Fuch's üveitinde EHY ve KVİ değerleri anlamlı olarak daha düşüktü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: EHY ve KVİ gibi kantitatif ölçümlerle inflamasyonun hem ön hem de arka segmentte oluşturduğu mikrovasküler etkiler objektif olarak ortaya konmuştur. EHY'deki düşüş, özellikle ön segment inflamasyonunun kronik etkisini ve endotelial toksisiteyi yansıtırken; KVİ'deki azalma, koroidal stromada ödem veya vasküler daralma sonucu olabilir.

Bu parametrelerin birlikte değerlendirilmesi, hastalığın lokalizasyonu, yayılımı ve inflamasyon şiddeti hakkında daha kapsamlı bir perspektif sunar. Bu ölçümler, yalnızca mevcut inflamasyonun derecesini değil, aynı zamanda hastalığın potansiyel seyrini ve tedaviye yanıtını da öngörme potansiyeline sahiptir. Klinik pratiğe entegre edildiklerinde, hastaya özel tedavi planlaması ve daha etkin bir izlem süreci mümkün hale gelecektir. Gelecekte bu parametrelerin uzun dönem takiplerdeki prognostik değeri üzerinde odaklanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Üveit, Endotel Hücre Yoğunluğu, Koroidal Vaskülarite İndeksi, OKT, Speküler Mikroskopi

SS-25 [Uvea-Behçet]

ChatGPT-4o ve Claude 3.7 Sonnet'in CMV Retinitinde Tanısal Doğruluğunun Karşılaştırılması: Görüntü Tabanlı Değerlendirme

Muhammed Tarık Dinçer, Şerife Çiloğlu Hayat, Yusuf Cem Yılmaz

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Yapay zekanın (YZ) tıp alanındaki uygulamaları son yıllarda hızla artmaktadır.Bu çalışmada, farklı iki YZ modeli olan ChatGPT-4o ve Claude 3.7 Sonnet'in,sitomegalovirüs (CMV) retiniti olgularında tanı koyma doğruluk oranlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmaya CMV retiniti tanısı olan 24 göz dahil edilmiştir.Hastaların renkli fundus fotoğrafları(FF) ve ardından demografik verileri ve eşlik eden sistemik hastalıkları,ChatGPT-4o ve Claude 3.7 Sonnet modellerine ayrı ayrı yüklenmiş ve “en olası tek tanı” sorgulanmıştır.

BULGULAR:Sadece FF dayanarak,ChatGPT-4o,15 hastada(%62,5) doğru tanı koyarken;Claude 3.7 Sonnet ise 7 hastada(%29,2) doğru tanı koyabilmiştir($p=0,022$).Ek demografik veri ve sistemik hastalık verileri sağlandığında ise,modeller sırasıyla 19 hasta(%79,2) ve 13 hastada(%54,2) doğru tanı koyabilmiştir,($p=0,142$). ChatGPT,FF görüntüsüne dayalı değerlendirmede 23(%95,9) hastaya enfektif tanı koyarken;Claude, 15 hastaya(%62,5) enfektif,geri kalanlara ise non-enfektif tanı (örneğin diyabetik retinopati, koroidal nevüs) koymuştur.

Claude'un en sık yanlış tanıları toksoplazma koryoretiniti ve diyabetik retinopati+vitreus hemorajisi birlikteliği olurken,ChatGPT'nin en sık yanlış tanıları akut retinal nekroz,toksoplazma koryoretiniti ve progresif dış retinal nekroz olmuştur.Ayrıca,modeller,HIV+ hastalarda CMV retiniti tanısını daha kolay koyarken,HIV dışı immünsüpresyonlarda lösemik infiltrasyon ve pigmenter retinopati gibi farklı retinal patolojiler tanımlamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ChatGPT-4o,yalnızca FF görüntülerine dayanarak CMV retinitinde daha yüksek doğruluk sağlamıştır.Ancak klinik verilerle desteklendiğinde,her iki YZ modeli de benzer tanısal başarılar göstermektedir.Bu,görüntü tabanlı YZ uygulamalarının tanıyı hızlandırabileceğini ancak klinik bilgilerin hala belirleyici rol oynadığını vurgulamaktadır.Yapay zeka,klinik bilgiyle birleştiğinde,tanı sürecinde önemli bir destekleyici araç olabilir;ancak sonuçlar,klinik uzmanlıkla desteklenerek yorumlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: CMV, sitomegalovirüs, Yapay zeka, ChatGPT, AI, Claude

SS-26 [Uvea-Behçet]

Türkiye'de Sitomegalovirüs Retinit: Klinik Özellikler, Sonuçlar ve Sosyal Desteğin Rolü

Şerife Çiloğlu Hayat¹, Yusuf Cem Yılmaz¹, Sadık Altan Özal¹, Alper Gündüz²

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Enfeksiyon ve Klinik Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sitomegalovirüs(CMV),bağışıklık sistemi baskılanmış bireylerde fırsatçı enfeksiyonlara yol açabilen bir herpes virüstür.CMV retinit,bu gruptaki bireylerde görme kaybının önemli bir nedenidir,genellikle HIV enfeksiyonu seyrinde veya diğer bağışıklık yetmezliği durumlarında gözlemlenir.Özellikle, HIV ile ilişkili 'damgalanma' gibi zorluklar tanıyı geciktirebilir ve tedaviye uyumu azaltabilir.Bu çalışma, CMV retinit tanısı konan hastaların demografik ve klinik özelliklerini ve görsel sonuçlarını değerlendirmeyi;ayrıca sosyal desteğin hastalığın prognozu üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM:2020 ile 2024 yılları arasında CMV retinit tanısı alıp,kliniğimizde tedavi edilmiş hastaların dosyaları retrospektif incelenmiştir.Çalışmamızda sosyal destek;evli veya aile üyeleriyle birlikte yaşamak,istikrarlı bir barınma durumuna sahip olmak,ve ayrıca düzenli olarak bir bakıcı veya aile üyesiyle kontrollere gelmeleri olarak belirlendi.

BULGULAR:Çalışmaya,23 hastanın 37 gözü dahil edilmiştir.Ortalama yaş:40.6 idi.Tüm hastalar immünsüpresif durumda olup,bunların %60,9'u İnsan Bağışıklık Yetmezliği Virüsü (HIV) pozitif.Başlangıç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK),retinit zonu ($p=0,002$) ve lezyon büyüklüğü ($p=0,012$) ile anlamlı şekilde ilişkiliydi.Final EİDGK,başlangıç EİDGK ($p=0,01,r=.582$) ve retinit rezolüsyon süresi ($p=0,046r=-,388$) ile pozitif korelasyon göstermiştir.Sosyal desteği olan hastalar,olmayanlara göre daha uzun takip sürelerine ($p=0,018$),daha az yaygın retinit tutulumuna ($p=0,005$) ve daha iyi final EİDGK'ya ($p=0,034$) sahipti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:CMV retinit, çeşitli immünsüpresif durumlarla ilişkili görme kaybına yol açabilen bir hastalıktır.HIV pozitif ve negatif hastalar arasında prognozda anlamlı bir fark bulunmazken,sosyal destek hastalığın yaygınlığını,takip uyumunu ve görsel sonuçları önemli ölçüde etkilemektedir.Bu bulgular,rutin bakımda psikososyal değerlendirmelerin entegrasyonunun önemini vurgulamaktadır ve erken tanı ile müdahalenin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: CMV, HIV, sitomegalovirüs, sosyal destek

SS-27 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Tıkanıklığına Bağlı Makula Ödeminin Tedavisinde Uzun Dönem Gerçek Yaşam Sonuçları ve Prognostik Faktörler

Mümin Hocaoglu

İstanbul Retina Enstitüsü, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal ven tıkanıklığına (RVT) bağlı makula ödemin (MÖ) tedavisinde uzun dönem sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya dal RVT (DRVT) tanısı olan 25 hasta ve santral RVT (SRVT) tanısı olan 30 hasta dahil edildi. Başlangıç tedavisi olarak DRVT olgularına 6 ay süre ile ve SRVT olgularına 12 ay süre ile aylık anti-VEGF enjeksiyonları uygulandı. Takip sürecinde stabilite kriterlerini karşılamayan hastalarda, sonraki tedavi yaklaşımı, tedaviye verilen yanıtı göre belirlendi.

BULGULAR: Ortalama takip süresi 46 aydı. İlk yılda ortalama enjeksiyon sayısı DRVT grubunda 7.7 ve SRVT grubunda 9.2 idi ve sonraki yıllarda önemli ölçüde azaldı. Gözlerin yaklaşık %67'sinde tek başına anti-VEGF ajanları kullanıldı. Son kontrolde DRVT ve SRVT hastalarında merkezi subfield kalınlığı sırasıyla -167 ve -280 µm azaldı ve görme keskinliği kazancı sırasıyla 11.5 ve 19.0 harf oldu. DRVT olguların % 84'ünde ve SRVT olguların % 67'sinde MÖ geriledi. İleri yaş ($P<0.001$), diyabet ($P=0.01$) ve persistan MÖ ($P<0.001$), DRVT hastalarında foksiyonel kazanımı sınırlarken, retina iskemisini ($P<0.001$) ve retina iç katlarında düzensizlik ($P<0.001$) tedavi sonrası SRVT hastalarında görsel kazanımları sınırlamaktaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Makula ödeminin erken fazında, erken ve sıkı anti-VEGF tedavi uygulanması ikinci yılda nüks oranını azaltılabilir. Kronik fazda hastalık anti-VEGF tedavisine dirençli hale geldiğinde, sektöryel laser fotokoagülasyon ile iskemik DRVT olgularında tedavi yükünü azaltılabilir ve deksametazon implantı ile hem DRVT hem de SRVT olgularında maliyetlerin azalması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven dal tıkanıklığı, santral retinal ven tıkanıklığı, intravitreal deksametazon implant, laser fotokoagülasyon, makula ödemi, vasküler endotelial büyüme faktörü

SS-28 [Tıbbi Retina]

Yirmi Dört Saatlik Ambulatuvar Kan Basıncı Monitörizasyonu İle Yeni Tanı Konan Hipertansiyon Hastalarında Optik Disk Ve Retinal Mikrovasküleritenin Değerlendirilmesi

Cansu Şipal Kabayel¹, Bengi Ece Kurtul¹, Alparslan Kurtul²

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Hatay

²Mustafa Kemal Üniversitesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ: Hipertansiyon, damar hasarının başlıca nedenlerinden biridir. Uyku sırasında kan basıncı düşüşünün olmaması son-organ hasarı ile ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmada, yeni teşhis edilen hipertansiyon hastalarında sistemik arteriyel hipertansiyonun optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) parametreleri üzerindeki etkisini değerlendirmeyi ve 24 saatlik ayaktan kan basıncı ölçümü (AKBÖ) ile doğrulanan non-dipper desen ile OKTA ölçümleri arasında bir ilişki olup olmadığını araştırmayı amaçladık.

YÖNTEM: Çalışmaya 45 sağlıklı kontrol vakası ve yeni teşhis edilmiş 90 hipertansiyon hastası dahil edilmiştir. Hipertansiyon hastaları, gece kan basıncı düşüş oranlarına göre, gece kan basıncında %10'dan fazla düşüş gösteren "dipper" grup ve %10 veya daha az düşüş gösteren "non-dipper" grup olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Tüm hastalar oftalmolojik muayeneden geçirilmiştir. Retina ve optik disk OKTA bulguları ile AKBÖ verileri prospektif olarak elde edilmiştir. Retinanın yüzeysel kapiller plexusu (YKP) ve derin kapiller plexusunun damar yoğunluğu, foveal retina kalınlığı, foveal avasküler bölge alanı, radial peripapiller kapiller ve retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı gruplar arasında karşılaştırılmıştır.

BULGULAR: Üst kadran RNFL kalınlık düzeyleri, non-dipper ve dipper gruplarında kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede düşüktü

($p=0,014$). Non-dipper grubunda optik disk peripapiller kapiller damar yoğunluğu, dipper ve kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha yüksekti ($p=0,018$). YKP tüm alan ve perifoveal damar yoğunluğu, dipper ve non-dipper gruplarında kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede düşüktü (sırasıyla $p=0,011$ ve $p=0,008$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Verilerimiz, non-dipper kan basıncı deseni ile artmış optik disk peripapiller damar yoğunluğu ve üst kadran RSLT kalınlık düzeylerinin düşüklüğü arasında bir ilişki olduğunu göstermektedir. OKTA, yeni teşhis edilmiş hipertansiyon hastalarının değerlendirilmesinde retinal mikrovasküler değişiklikleri belirlemek için faydalı bir belirteç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, optik koherens tomografi anjiyografi, dipper, non-dipper, retina, optik disk

SS-29 [Tıbbi Retina]

Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Kolinerjik Sistem: Serum Asetilkolinesteraz Enzim Aktivitesi Üzerine Bir Vaka-Kontrol Çalışması

Büşra Çalışkan¹, Yeliz Demir²

¹Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Erzurum

²Atatürk Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Erzurum

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD), ileri yaş bireyleri etkiler ve sıklıkla geri dönüşü olmayan görme kaybıyla sonuçlanır.YBMD'nin etiopatogenezinde oksidatif stres, inflamasyon gibi faktörler yer almaktadır.Son yıllarda retinal hastalıklarda kolinerjik sistemin rolü dikkat çekmektedir.Retinal amakrin hücrelerinden salgılanan asetilkolin (ACh),kolinerjik sistemde görsel işlemeyi düzenleyen önemli bir nörotransmitterdir.Retinal anjiyogenezde ve kan-retina bariyerinin oluşumunda da görev alır.Kolinerjik aktivitenin inhibisyonu, bozulmuş anjiyogenez ve bariyer disfonksiyonuna neden olabilir. Asetilkolinesteraz (AChE) enzimi ise ACh metabolizmasını düzenler.Bu çalışmada, eksüdatif tip YBMD tanısı almış bireylerde serum AChE enzim aktivitesi ölçülerek,kolinerjik sistemin YBMD patogenezindeki olası rolü araştırılmıştır

YÖNTEM:Çalışma, eksüdatif tip YBMD tanısı almış 37 birey ile yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş 41 sağlıklı bireyden oluşan vaka-kontrol çalışmasıdır.Katılımcılardan alınan venöz kan örneklerinden serum AChE enzim aktivitesi Ellman yöntemiyle ölçülmüştür.Elde edilen veriler istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir

BULGULAR:Demografik veriler ve ek hastalıklar açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır.Serum AChE düzeyleri,YBMD grubunda anlamlı olarak yüksek bulunmuştur.YBMD grubunda ortalama AChE düzeyi 1.1554 ± 0.1779 U/L,kontrol grubunda ise 1.0345 ± 0.1637 U/L olarak ölçülmüştür($p=0.003$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma,AChE aktivitesindeki artışın,YBMD'de kolinerjik sistemi etkileyerek nörodejeneratif süreci desteklediğine dair dolaylı kanıt sunmaktadır.Artan AChE sinaptik boşluktaki asetilkolini azaltarak zayıf kolinerjik iletim ve retinal disfonksiyona neden olabilir.Alzheimer gibi nörodejeneratif hastalıklarda benzer mekanizmalar görülmektedir.Alzheimer hastalarında AChE inhibitörlerinin kullanıldığı bir çalışmada,her ek tedavi yılının YBMD riskini %6 oranında azalttığı bildirilmiştir.Sonuç olarak,AChE düzeyi,YBMD patogenezinde potansiyel bir biyobelirteç adaydır.

Anahtar Kelimeler: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu, kolinerjik sistem, asetilkolinesteraz, nörodejenerasyon

SS-30 [Tıbbi Retina]

Yarı Steril Odada Safeair Enjeksiyon Kabini: Çift Güvenlikli Yeni Tasarım İntravitreal Enjeksiyon Odasının Güvenlik Profili ve 2 yıllık sonuçları

Seda Uzunoğlu, Hakan Koç

Giresun Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Giresun

GİRİŞ VE AMAÇ:Ameliyathane koşullarına uygun olarak geliştirilen yarı-steril oda içerisindeki intravitreal enjeksiyon kabini uygulanan intravitreal enjeksiyon vakalarında endoftalmi oranını belirtmek ve intravitreal enjeksiyon kabinin performans testlerinin sonuçlarını değerlendirmektedir.

YÖNTEM:Şubat 2023- Mart 2025 tarihleri arasında Göz Hastalıkları Kliniğimizde yarı-steril intravitreal enjeksiyon (IVE) odasının içindeki intravitreal enjeksiyon kabini uygulanan IVE uygulanan hasta sayısı, IVE sayısı, intravitreal uygulanan ilacın türü, IVE yapılmasına sebep olan oküler patolojiler, olası endoftalmi oluşumu ve hastaların demografik özellikleri retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR:Çalışmaya toplam 2965 hasta dahil edildi. Katılımcılara toplamda 11584 IVE uygulandı. İntravitreal enjeksiyonlarda kullanılan ilaçların; 7341 (%63.3) adeti Bevacizumab, 2093 (%18) adeti Aflibercept, 1495 (%12.9) adeti Ranibizumab, ve 625 (%5.4) adeti Deksametazon implantı. Uygulanan IVE endikasyon tanıları incelendiğinde 1711 (% 57.7) hastada diyabetik makula ödemi, 733 (% 27) hastada eksudatif yaşa bağlı makula dejenerasyonu 378 (% 15) hastada retinal vasküler tıkanıklık, 104 (% 3.6) hastada non-enfeksiyöz üveit ve 39 (% 1.4) hastada miyopik koroidal neovaskülarizasyonuydu. Yarı steril oda içerisinde bulunan intravitreal enjeksiyon kabini hastalara uygulanan intravitreal enjeksiyonların hiçbirinde (%0) endoftalmi gelişmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Son zamanlarda IVE oftalmoloji tedavilerinde kullanımının yaygınlaşması, tedavi alması gereken hasta sayısının artışı mevcut steril ameliyathane ortamının kullanımını sınırlamaktadır. Maliyet, iş gücü ve hastanın tedaviye uyumu açısından da düşünüldüğünde hastalara yarı steril oda içerisinde bulunan enjeksiyon kabini kullanılarak IVE uygulanması daha karlı gözükmektedir. Kliniğimizde 2 yıldır yarı steril oda içerisindeki intravitreal enjeksiyon kabin sistemi ile ameliyathane sterilesine uygun bir ortam yaratılarak %0 endoftalmi oranı ile IVE güvenle uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal Enjeksiyon, İntravitreal Enjeksiyon Odası, Enjeksiyon Kabini, Endoftalmi

SS-31 [Tıbbi Retina]**İzotretinoin'in Maküler Perfüzyon Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Çalışması**

Mustafa Tugrul Ugur¹, Gülcan Saylam Kurtipek², Serhat Eker³, Fatma Tunccez Akyurek², Yalcın Karakucuk⁴, Cahit Yavuz²

¹Kayseri Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Kayseri

²Selçuk Üniversitesi, Dermatoloji Ana Bilim Dalı, Konya

³Yalvaç Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Isparta

⁴Serbest Hekim, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Sentetik vitamin A derivativesi olan isotretionin (13 cis retinoik asit) uzun yıllardır akne, rozesea psoriasis gibi cilt hastalıklarının tedavisinde kullanılmaktadır. Gözde görülen yan etkileri arasında karanlığa adaptasyonda azalma, korneal opasite, kuru göz ve benign intrakraniyel hipertansiyona yer almaktadır. Bu çalışmada, isotretionin kullanan kişilerde maküler perfüzyon parametrelerindeki değişim incelenmiştir.

YÖNTEM:Bu çalışmaya göz polikliniğine dermatoloji kliniğinden göz muayenesi için yönlendirilen 101 hasta ile yaş-cinsiyet uyumlu 105 kişi dahil edilmiştir. Tam bir oftalmolojik muayeneyi takiben hastaların yüzeysel (VDs), derin (VDd) ve koryokapiller (VDc) vasküler dansiteleri incelenmiştir. Ayrıca, yüzeysel (FAZs) ve derin tabakada foveal avasküler zon (FAZd) alanları ile merkezi makula kalınlığı (CMT) ve subfoveal koroid kalınlıkları (SFCT) DRI OCT Triton (Topcon, Tokyo, Japan) optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) cihazı ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Vaka grubunda FAZs, VDc tüm sektörlerde ve koroid kalınlığında anlamlı artış görülürken (Resim 1) ($p<0,05$), CMT'de anlamlı azalma saptandı ($p=0,001$) (Tablo 1 ve Resim 2). 90 günden fazla isotretionin kullanan olgularda (grup 1), 90 günden daha az ilaç kullanan kişilere (grup 2) kıyasla VDc sektörel artışlar daha belirgin gözlemlendi ($p<0,05$) (Tablo 2). ROC analizinde isotretionin kullanan bireylerde VDc sektörlerinin yüksek sensitivite gösterdiği tespit edildi. ($p<0,05$) (Tablo 3). Kümülatif ilaç dozu ile VDc nazal ortalaması anlamlı korelasyon gösterdi ($r=-0,199$, $p=0,046$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Mevcut çalışma, isotretionin kullanan hastalarda OKTA incelemesinin yapıldığı literatürdeki

ilk çalışmadır. İsoetretonin kullanan olgularda koryokapiller kan akımının ve koroid kalınlığının arttığı görülmüştür. Daha uzun tedavi alan kişilerde koryokapiller kan akımı daha yüksek bulunması ve VDc nazal sektörün kümülatif ilaç dozu kullanımı ile korelasyon göstermesi, ilaç takibinde belirteç olarak OKTA'nın kullanılabileceği çıkarımına götürmektedir.

Anahtar Kelimeler: İsoetretonin, koroid kalınlığı, maküler perfüzyon, optik koherens tomografi anjiyografi, retinal vasküler damar yoğunluğu

SS-32 [Tıbbi Retina]**OCT ve OCTA Görüntüleri ile Derin Öğrenme Tabanlı Aktif/İnaktif Neovasküler ve Kuru Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Sınıflandırması**

Murat Fırat¹, Ilknur Tuncer Fırat², Taner Tuncer³, Emrah Ozturk²

¹Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Malatya

²İnönü Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Malatya

³Fırat Üniversitesi, Bilgisayar Mühendisliği, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD), santral görme kaybına yol açan multifaktöriyel bir retina hastalığıdır. Kuru tip (non-neovasküler) ve yaş tip (neovasküler, nYBMD) olarak iki ana formu bulunmaktadır. Neovasküler YBMD'nin aktif ve inaktif evrelerinin ayırt edilmesi, tedavi stratejileri açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmada, optik koherens tomografi (OCT) ve OCT anjiyografi (OCTA) görüntüleri kullanılarak Vision Transformer (ViT) tabanlı hibrit bir derin öğrenme modeli ile aktif, inaktif ve kuru tip YBMD'nin sınıflandırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmaya, AMD tanılı 218 hastadan elde edilen 400 OCT/OCTA görüntüsü dahil edilmiştir. Görüntüler, swept-source OCT cihazı ile elde edilmiş ve aktif nYBMD, inaktif nYBMD ve kuru tip YBMD olarak sınıflandırılmıştır. Veri artırma teknikleri (döndürme) uygulanarak modelin genelleme yeteneği artırılmıştır. Önerilen modelde, OCT, dış retina ve koryokapillaris OCTA görüntüleri için üç ayrı ViT-B/16 mimarisi kullanılarak özellik çıkarımı yapılmış, elde edilen özellik vektörleri birleştirilerek SVM, k-NN ve XGBoost sınıflandırıcıları ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR:SVM sınıflandırıcı, en yüksek performansı göstererek %93,33 doğruluk, %0,899 Cohen's Kappa değeri ve 0,99 AUC ile diğer yöntemleri geride bırakmıştır. Aktif nYBMD vakalarında subretinal sıvı azlığı ve skar varlığı, modelin hatalı sınıflandırma yaptığı başlıca durumlar olarak belirlenmiştir. Hatalı sınıflandırılan kuru tip ve inaktif nYBMD vakalarında, OCTA'daki "halo" bulgusu yanıltıcı olabilir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, ViT tabanlı hibrit modelin YBMD alt tiplerinin sınıflandırılmasında yüksek doğruluk sağladığını göstermiştir. Literatürdeki benzer çalışmalardan farklı olarak, OCT ve OCTA'nın beraber kullanımı, özellikle aktif-inaktif ayrımında destek sunmaktadır. Modelin rutin klinik kullanıma entegrasyonu için çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu teknolojinin klinik uygulamalara entegrasyonu sayesinde daha erken ve kesin tanı konulması mümkün hale gelebilir.

Anahtar Kelimeler: Derin öğrenme, OCT, OCTA, Vision Transformer, Yaşa bağlı makula dejenerasyonu

SS-33 [Tıbbi Retina]**Prematüre Retinopatisi Gelişiminde İmmatür Granülositlerin Prognostik Değeri**

Eşay Kıran Yenice¹, Caner Kara², Ezgi Karataş³, Sedat Özdemir⁴, Savaş Kaan Ünsal⁵, Nihan Yıldırım Yıldız⁵, Kenan Sönmez²

¹T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları, Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara, Türkiye

²T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları, Etlik Şehir Hastanesi, Ankara, Türkiye

³T.C Sağlık Bakanlığı, Göz Hastalıkları, İbrahim Çeçen Üniversitesi Hastanesi, Ağrı, Türkiye

⁴T.C Sağlık Bakanlığı, Biyokimya Kliniği, Atatürk Sanatoryum Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara, Türkiye

⁵T.C Sağlık Bakanlığı, Yenidoğan Kliniği, Etlik Şehir Hastanesi, Ankara, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematüre retinopatisi (ROP) gelişiminde inflamatuvar biyobelirteç olarak immatür granülositlerin (IG) prognostik rolünün değerlendirilmesi.

YÖNTEM:ROP taraması yapılan 190 prematüre yenidoğanın dosyası retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalara ait klinik bulgular ve yaşamın ilk 24 saatinde elde edilen IG sayısı, IG yüzdesi ve C-reaktif protein değerleri de dahil olmak üzere tam kan sayımı (TKS) parametreleri kaydedildi. Kültür pozitif sepsis, koryoamniyonit gibi inflamatuvar süreci etkileyebilecek durumlar ve yaşamın ilk 24 saatinde TKS sonucu olmayan yenidoğanlar çalışmaya dâhil edilmedi. ROP gelişimi ile risk faktörleri ve inflamasyon belirteçleri arasındaki ilişki lojistik regresyon analizi kullanılarak analiz edildi.

BULGULAR:Ortalama beyaz küre (WBC) sayısı, nötrofil sayısı ve nötrofil-lenfosit oranı (NLR) ROP'lu bebeklerde anlamlı derecede düşük bulunurken, IG sayısının anlamlı derecede yüksek olduğu gözlemlendi ($p<0.05$). Tedavi gereksinimi olan ROP'lu yenidoğanlarda ise sadece lenfosit sayısının anlamlı derecede yüksek olduğu gözlemlendi ($p=0.03$). Lojistik regresyon analizinde, gebelik yaşı (OR: 0.42; 95% CI: 0.25-0.68) ve invaziv mekanik ventilasyonun (OR: 17.92; 95% CI: 1.33-241.63) ROP'un bağımsız öngörücüleri olduğu tespit edildi. IG sayısı ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmamakla birlikte p değerinin sınırda ($p=0.09$) olması, bebek sayısının az olmasından kaynaklanıyor olabileceğini düşündürdü. Alıcı işlem karakteristik (ROC) eğrisine göre WBC, IG sayısı ve NLR'nin ROP'u öngörmede güçlü inflamasyon belirteçleri olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamız, WBC ve NLR gibi kan parametrelerinin yanısıra rutin tam kan sayımı ile kolaylıkla ölçülüp tekrarlanabilen, ek zaman ve maliyet gerektirmeyen IG değerlerinin ROP gelişiminde prognostik belirteç olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, immatür granülosit, kan hücresi sayımı, nötrofil-lenfosit oranı

SS-34 [Tıbbi Retina]**Eğik Retinada Koroidal Vaskülarite İndeksinde Ölçek ve Tarama Protokolü Uyumunun Değerlendirilmesi**

İlhami Furkan Işık¹, Furkan Atalay¹, Furkan Kırık¹, Ahmet Elbay¹, Giray Ersöz², Hakan Özdemir¹

¹BEZMİALEM VAKIF ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ

²BİRÜNİ ÜNİVERSİTE HASTANESİ

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroid vaskülarite indeksi (KVI), niblack eşikleme ile luminal ve stromal alanların ayrıştırılmasına dayanan bir görüntü işleme yöntemidir. Niblack otolokal eşikleme yöntemi ile özellikle görüntünün boyutuna ve komşuluk piksel değerlerine göre eşikleme gerçekleştirilmektedir. Yüksek çözünürlüklü (High Resolution-HR) taramanın standart yüksek hız (High Speed-HS) protokollerine göre KVI analizinde avantajlı olduğu daha önce bildirilmiştir. Optik koherens tomografi (OKT) görüntülerin analizinde genellikle piksel ölçekli görüntüler kullanılsa da mikron ölçeklemenin daha doğru sonuç verdiği ve özellikle eğik retinal görüntülemelerde tercih edilmesi gerektiği gösterilmiştir. Ancak eğik retinal görüntülerdeki KVI hesaplamasında farklı ölçek ve protokollerde uyumu inceleyen bir çalışma bilgimize göre yoktur. Amacımız, mikron vs. piksel ölçekleme ve HR vs. HS protokollerinin eğik retinal KVI sonuçlarını karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya eğik retinalı 21 gözün EDI-OKT görüntülemesi dahil edildi. EDI-OKT ile HR 1:1 µm (HRM), HS 1:1 µm (HSM) ve HS 1:1 piksel (HSP) ölçekli görüntüler alındı. Tüm görüntülerde piksel ölçek oranı ayarlaması sonrası Niblack eşikleme ile subfoveal 1500 µm'de total koroidal alan (TA), stromal (SA), luminal alan (LA) ve KVI hesaplandı. Bland–Altman, Deming regresyon, tekrarlı ölçümler ANOVA ve ICC analizleriyle görüntüler arasındaki uyum değerlendirildi.

BULGULAR:TA'da yöntemler arasında farklılık yoktu. LA ve SA'da HRM–HSM ölçümleri arasında anlamlı fark ($p<0,001$), KVI'de HSP'nin HRM'den düşük ölçümü ($p<0,05$) saptandı. ANOVA'da LA, SA ve KVI'de HRM–HSP ve HSM–HSP karşılaştırmalarında anlamlılık bulundu ($p<0,05$). ICC analizinde en yüksek uyum TA'da, en düşük uyum ise KVI'de gözlemlendi (TA=0.983; KVI=0.763).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Eğik retinalı görüntülerde hem protokol hem ölçeklendirme sonuçları etkilediği saptandı. KVI hesaplamalarında, özellikle eğik retina için HR taramalarda mikron ölçekli görüntülerin kullanılması daha doğru sonuçların elde edilmesini sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: edi-optik koherens tomografi, eğik retina, koroid vaskülarite indeksi, mikron ölçekleme, niblack eşikleme, yüksek çözünürlüklü ve yüksek hız protokoller

SS-35 [Tıbbi Retina]

Prominent Middle Limiting Membrane Reflektivitesinin Retinal Ven Tıkanıklıklarında Yeri: Uzun Dönem Yapısal ve Fonksiyonel Sonuçlarla İlişkisi

Gizem Elif Atılı, Beyza Göksu, Buse Pulat, Furkan Kirik, Hakan Özdemir
Bezmialem Vakıf üniversitesi, göz hastalıkları anabilim dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal ven tıkanıklıklarında (RVT) prognoz ile ilişkili olduğu gösterilen birçok optik koherens tomografi (OKT) bulgusu tanımlanmıştır. Prominent middle limitan membran (PMLM), dış pleksiform tabakanın üzerinde hiperreflektif bant olarak seyreden retinal iskemi ile ilişkilendirilmiş bir OKT bulgusudur ve RVT'lere eşlik ettiği gösterilmiştir. Erken dönemde görülen PMLM bulgusunun uzun dönemde anatomik ve fonksiyonel sonuçlar üzerine etkisi bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı RVT olgularında PMLM'nin normalize reflektivitesinin yapısal ve görsel sonuçlar ile ilişkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya RVT öyküsü olan ve akut dönemde PMLM bulgusu saptanan olgular dahil edildi. Olguların tanı anındaki OKT görüntüleri ImageJ yazılımına aktarıldı ve PMLM ile retina pigment epiteli (RPE) reflektivitesi oranlanarak normalize PMLM reflektivitesi (nPMLMr) elde edildi (Resim 1). Başlangıç görme keskinliği (GK) ve santral makula kalınlığı (SMK), son takipteki GK, SMK, elipsoid zon (EZ)/ eksternal limitan membran (ELM) defekti, iç retinal tabakaların disorganizasyonu (DRILL) varlığı, takip süreleri ile takip boyunca intravitreal ajan türü ve miktarı kaydedildi. Olguların anatomik ve fonksiyonel özellikleri ile nPMLMr arasındaki ilişki regresyon analizleri ile değerlendirildi.

BULGULAR: Ortalama takip süreleri $36,54 \pm 30,35$ (6-115) ay olan 46 hasta çalışmaya dahil edildi. nPMLMr retinal ven dal oklüzyonunda, santral oklüzyona kıyasla anlamlı daha yüksekti ($p=0.046$). nPMLMr başlangıç GK ve SMK ile negatif ilişki gösterdi ($p=0.003$, $p=0.001$), son takip OKT'de ELM defekti ile anlamlı ilişkili bulundu ($p=0.043$) ancak son ziyaret GK ve diğer anatomik sonuçlar ile anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma ile RVT'de PMLM varlığı uzun dönemde ELM defekti gelişimiyle ilişkili olabileceği gösterilmiştir. Ancak diğer anatomik ve fonksiyonel sonuçlar ile anlamlı ilişki bulunmaması, nPMLMr'nin bu sonuçlar üzerine tek başına zayıf öngörücü olduğunu düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Normalize Middle Limiting Membrane reflektivitesi, Prominent Middle Limiting Membrane, Retina Ven Tıkanıklıkları

SS-36 [Vitreoretinal Cerrahi]**Pnömotik Retinopeksi ile Regmatojen Retina Dekolmanı Tedavisi: Başarı ve Komplikasyonlar**

Ece Özal, Serhat Ermiş, Cengiz Gül, Kerem Davulcu, Murat Karapapak, Sadık Altan Özal
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Üçüncü basamak eğitim araştırma hastanesinde eğitimlerinin birinci ve ikinci yıllarındaki vitreoretinal uzmanlar tarafından regmatojen retina dekolmanı (RRD) nedeniyle pnömotik retinopeksi (PR) uygulanan hastalarda PR yönteminin başarı oranı ve komplikasyonlarını değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu tek merkezli çalışmada, 2021-2024 tarihleri arasında RRD nedeniyle PR uygulanan ve en az 6 ay takip edilen hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tek cerrahi ile anatomik başarı oranı, nihai anatomik başarı oranı, komplikasyonlar, başarısızlık nedenleri ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (BCVA) değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya 38 hastanın 38 gözü dahil edildi ve ortalama yaş $56,7 \pm 9,2$ (22-71) yılı. Başvuru sırasında, 22 gözde (%57,9) makula on RRD vardı. PR' den sonra 38 gözün 27' sinde anatomik başarı sağlandı ve tek cerrahi işlem ile anatomik başarı oranı 6. ayda %71,05 olarak bulundu. Devam eden RRD nedeniyle 11 göze pars plana vitrektomi uygulandı. Genel olarak, tedavi edilen tüm hastalarda nihai anatomik başarı elde edildi (%100). BCVA 6. Ayda, 1.20 ± 1.25 logMAR' dan 0.34 ± 0.26 logMAR' a anlamlı şekilde yükseldi ($p < 0.001$). Yaş, lens durumu ve yırtık sayısı başarısızlık için risk faktörleri olarak gösterilemedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PR' nin başarısını etkileyen birçok risk faktörü bulunmaktadır. Ancak, işlem öncesinde PIVOT çalışmasının kriterlerini karşılayan uygun hasta seçimi ve cerrahın deneyimi ile mükemmel anatomik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pnömotik retinopeksi, regmatojen retina dekolmanı, pars plana vitrektomi

SS-37 [Vitreoretinal Cerrahi]

Epiretinal membran cerrahisi yapılan hastalarda optik koherens tomografi biyobelirteçlerinin değerlendirilmesi

Emre Can Yılmaz¹, Erdem Dinç¹, Ömer Özer², Levent Doğan², Zeki Baysal²

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik epiretinal membran (iERM); görme bulanıklığı, metamorfopsi ve anisokoniye neden olarak binoküler uyum sorunlarına yol açabilir. Bu çalışmanın amacı üçüncü basamak bir sevk merkezinde cerrahi uygulanan hastaların görme keskinliğine etki eden cerrahi öncesi optik koherens tomografi (OKT) parametrelerini belirlemektir.

YÖNTEM:Bu amaçla çalışmaya Ocak 2018 ile Aralık 2023 tarihleri arasında 23 G pars plana vitrektomi ile beraber boya yardımıyla iç limitan membran ve ERM soyulan hastalar dahil edildi. İntravitreal tamponad olarak steril edilmiş hava kullanıldı. Tüm hastalara cerrahi öncesi dönemde tam bir oftalmojik muayeneyi takiben makula-OKT görüntüleme yapıldı. Bulgular cerrahi sonrası birinci yıldaki görme keskinliği düzeylerine göre değerlendirildi. Bilinen glokom, üveit, diyabetes mellitus, sistemik hipertansiyon veya kornea opasitesi olan hastalar ile aynı seans veya vitrektomi sonrasındaki ilk bir yıl içinde katarakt cerrahisi geçiren hastalar çalışma dışı bırakıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 174 hasta dahil edildi. Hastaların 105'i (%60,3) kadın ve 69'u (%39,7) erkekti. Cerrahi uygulanan gözlerin 92'si (%52,9) sağ ve 82'si (%47,1) soldu. Hastaların yaş ortalaması 54,8±16,5 yıldır. Cerrahi öncesi görme keskinliği ortalaması 0,58±0,16 logMAR'dır. Cerrahi sonrası birinci yıldaki görme keskinliği ortalaması 0,19±0,08 logMAR'dır. Görme keskinliği arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır (p<0,001). Cerrahi sonrası birinci yıldaki görme keskinliği ile merkezi foveal kalınlık negatif yönlü orta derecede korelasyon gösterdi. Foveal kontur varlığı veya yokluğu ile görme keskinliği ilişkili değildi ancak yüzey katlantılarının varlığı kötü görme keskinliği ile ilişkilidir. Benzer şekilde elipsoid zon ve interdigitasyon zone bozukluğu/kesintisi, cerrahi sonrası kötü görme keskinliği ile istatistiksel olarak anlamlıdır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak cerrahi öncesi dönemde yapılan OKT görüntülemedeki belirteçler, cerrahi sonrası görme keskinliği hakkında fikir verebilir.

Anahtar Kelimeler: Epiretinal membran, Optik koherens tomografi, Pars plana, Vitrektomi

SS-38 [Vitreoretinal Cerrahi]**Patolojik Miyopi ile Birlikte Olan Regmatojen Retina Dekolmanlarında 25 Gauge Vitrektomi Cerrahisinin Sonuçları**

Şeymanur Öztürk¹, Yelda Yıldız Taşçı², Yasin Toklu², Mücella Arıkan Yorgun²

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Patolojik miyopi ile birlikte olan regmatojen retina dekolmanlarında (PM-RRD) 25 gauge vitrektominin sonuçlarımız

YÖNTEM: PM-RRD nedeniyle 25 gauge ile vitreoretinal cerrahi yapılan ve en az 6 ay takibi olan hastalar alındı. Cerrahi öncesi ve sonrası Snellen eşeline göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK), göz içi basıncı, fundus muayenesi, intraoperatif komplikasyonlar, yırtık-delik lokasyonu, kullanılan tampon madde ve nüks durumu kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya PM-RRD olan 39 hastanın 41 gözü alındı. Preop görme düzeyi 19(%46) gözde el hareketi, 22(%54) gözde ortalama EDGK 0.1 ± 0.24 (0.01-1.0) idi. Beş (%12) hastanın ekzimer lazer öyküsü vardı. Hastaların ortalama aksiyel uzunluğu 27.95 ± 2.30 (24.89-31.74) mm idi. Ameliyat öncesi 27 (%65) gözde maküla tutulumu, 42 (%46) gözde retinal yırtık (%46) gözlemlendi. 16(%39) göze sadece pars plana vitrektomi (PPV), 16(%39) göze PPV ile kombine silikon band ile sörklaj (SBS) cerrahisi, 9(%22) göze PPV ile kombine katarakt cerrahisi uygulandı. Retinal yırtık-delik lokasyonu 26(%63) gözde süperior ve temporalde olup, 21(%51) gözde birden yırtık-delik eşlik etmekteydi. Tampon madde olarak 34 (%85) göze silikon (1000cs(%75), ağır silikon(%25)), 7 (%15) göze gaz (C3F8 (%80), SF6(%20)) verildi. Postoperatif 6. ayda EDGK 6 (%15) gözde 3 metreden parmak sayma düzeyinde iken; 33(%85) gözde ortalama EDGK 0.28 ± 0.30 idi. Ameliyat sonrası görme artışı istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.012$). 32(%78) gözde retina yatışıktı, 9(%22) gözde (3 göz ilk ayda, 3 göz 3. ayda, 3 göz 6. ayda) nüks retina dekolmanı görüldü ve tekrar cerrahi uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PM-RRD cerrahisi; hastaların çoğunun fakik, aksiyel uzunluğun uzun, eşlik eden veya sonradan görülen retinal dejenerasyon ve yırtıkların olması nedeniyle oldukça zor bir cerrahidir. Çalışmamızda PM-RRD'de 25G vitrektominin başarıyla uygulanabildiği, gerekli hastalarda PPV ile kombine SBS cerrahisi, tampon madde olarak silikon yağı tercihi ve baraj lazer uygulanmasıyla yüksek anatomik ve fonksiyonel başarı elde edilebildiği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Patolojik Miyopi, Regmatojen Retina Dekolmanı, 25G vitrektomi

SS-39 [Vitreoretinal Cerrahi]

Non-Diyabetik Hastalarda Vitreus Hemorajisi ve Tedavi Sonuçları

Dilber Çelik Yaprak, Hatice Selen Sönmez Kanar

SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-diyabetik vitreus hemorajili(NDVH) hastaların tanı, takip, konservatif ve cerrahi tedavilerinin sonuçlarını değerlendirmek ve B-scan ultrasonografinin (USG) tanıda güvenilirliğini bildirmek. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmaya 12 ay boyunca takip edilen 42 hastanın 42 gözü dahil edilmiştir. Başvuru anından yapılan B-scan USG bulguları kaydedilmiştir. Sağlıklı gözlerdeki bulgular kaydedilmiştir. Spontan VH rezorpsiyonu olan ya da pars plana vitrektomi (PPV) olan hastalar belirlenmiştir. Erken ve geç PPV uygulanan hastaların sonuçları karşılaştırılmıştır.

BULGULAR:Hastalardan 22'ü erken PPV, 8'i spontan rezorpsiyon ve konservatif tedavi, 12'si geç PPV ile takip edilmiştir. Tüm çalışma gözlerinden 18'ine retinal yırtık ile ilişkili VH, 8'ine RY ilişkisiz posterior vitre dekolmanı nedeni VH, 7'sine hemorajik yaşa bağlı maküla dejenerasyonu, 4'üne retinal ven oklüzyonu, 3'üne oküler iskemik sendrom, 2'sine makroanevrizma tanısı konulmuştur. Ameliyat öncesi erken PPV grubunda ort. EİDGK 1.74 ± 1.09 Log MAR ve geç PPV grubunda ort. EİDGK 1.32 ± 1.12 Log MAR saptanmıştır ($p=0,03$). Post-operatif EİDGK erken PPV grubunda 0.79 ± 0.77 Log MAR ve geç PPV grubunda 1.09 ± 0.91 Log MAR saptanmıştır ($p=0,011$). EİDGK'de elde edilen görsel kazanım erken PPV grubunda istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur ($P=0,001$). Erken PPV yapılan 2şer hastada tekrar VH (spontan rezorbe) ve geçici göz içi basınç yükselmesi olmuştur.Pre-op B-scan USG RY saptamada %22.2 sensitivite ve %72 pozitif prediktif değere sahip bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:NDVH'de erken PPV'nin faydası, özellikle B-scan USG'nin RY saptamadaki düşük duyarlılığı göz önünde bulundurulduğunda, cerrahinin risklerinden daha ağır basıyor gibi görünmektedir. Erken cerrahi müdahale sonrasında nihai EİDGK'da daha anlamlı bir iyileşme gözlemlenmiştir. Bu bulgular, NDVH olgularında erken cerrahi müdahalenin ön planda tutulması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: erken vitrektomi, vitreus hemorajisi, ultrasonografi

SS-40 [Vitreoretinal Cerrahi]

ChatGPT-3.5 ve ChatGPT-4o'nun Maküler Hol Hakkında Hasta Sorularını Yanıtlamada Karşılaştırmalı Performans Analizi

Gülay Güler Canözer, Sule Acar Duyan, Ayşe Bozkurt Oflaz

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: ChatGPT (OpenAI, San Francisco, CA, ABD) gibi büyük dil modellerinin ortaya çıkışı ve hastalar tarafından yaygın kullanımı tıp alanındaki tüm bilgilere erişimi artırma potansiyeline sahiptir. Bu çalışma, ChatGPT 3.5 ve 4o'nun maküler hol hakkındaki hasta sorularını yanıtlamadaki doğruluğunu değerlendirmiş ve karşılaştırmıştır.

YÖNTEM: Hastalar tarafından sıkça sorulan sorular temel alınarak maküler hol hakkında 10 sorudan oluşan bir dizi oluşturulmuştur. Sorular 7 kategori içermektedir. Bunlar genel özet, neden, risk faktörleri, belirti, tanı, tedavi ve ameliyat sonrası bakımdır. Bu soruların yanıtları ChatGPT'nin iki sürümü (ChatGPT-3.5 ve ChatGPT-4o) kullanılarak kaydedilmiştir. Cevapları etkilememek için her sorudan önce sohbet geçmişi temizlendi ve her soru 5 kez sorulmuştur. ChatGPT'den alınan yanıtlar üç oftalmolog tarafından değerlendirilmiştir. Değerlendiriciler, verilen bilgilerin kalitesini bağımsız olarak Likert ölçeğine göre derecelendirmiştir; yüksek puanlar daha yüksek bilgi kalitesini göstermektedir (1: çok zayıf; 2: zayıf; 3: kabul edilebilir; 4: iyi; 5: çok iyi)

BULGULAR: ChatGPT-4o, tüm sorulara ChatGPT-3.5'ten istatistiksel olarak anlamlı derecede daha iyi yanıt vermiştir. ($p < 0.001$) ChatGPT-3.5 toplam 150 değerlendirmenin 3'üne (%2.0) çok iyi, 68'ine (%45.3) iyi, 55'ine (%36.7) kabul edilebilir, 21'ine (%14.0) zayıf ve 3'üne (%2.0) çok zayıf yanıt vermiştir. ChatGPT-4o toplam 150 değerlendirmenin 105'ine (%70.0) çok iyi, 44'üne (%29.3) iyi ve 1'ine (%0.7) kabul edilebilir yanıtını vermiştir. ChatGPT-3.5'in "Makula deliği tedavi seçenekleri nelerdir?" ve "Vitrektomi ameliyatı sonrası bakımda nelere dikkat edilmelidir?" sorularına verdiği yanıtlar en yüksek değişkenliği göstermiş, ortalama puanlar 1,0 ile 5,0 arasında değişmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak, değerlendiriciler ChatGPT-4o'nun maküler hol hakkında çok iyi bilgi sağladığını belirtmiştir. Bu nedenle ChatGPT-4o'nun hasta sorularını yanıtlama ve doğru bilgi verebilirliği açısından daha yeterli olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: chatGPT-4o, maküler hol, yapay zeka

SS-41 [Vitreoretinal Cerrahi]**Regmatojen Retina Dekolmanı Cerrahisi Sonrası Gelişen Dirençli Makula Ödeminde İntravitreal Deksametozon İmplantının Etkinliğini Değerlendirmek**

Kadriye Demir, İsa Yuvacı, Erkan Çelik

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Regmatojen retina dekolmanı(RRD) nedeniyle pars plana vitrektomi(PPV) yapılan hastalarda gelişen dirençli makula ödemi tedavisinde intravitreal deksametazon (İVD) implantının etkinliğini değerlendirmek.

YÖNTEM:RRD sebebiyle PPV - C3F8 uygulanan ve sonrasında topikal tedaviye dirençli makula ödemi sebebiyle İVD (0,7 mg implant (Ozurdex; Allergan Inc) yapılan 12 hastanın dosyaları retrospektif incelendi. Hastaların enjeksiyon öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), göz içi basınçları (GİB), optik kohorens tomografi (OKT) ile merkezi makula kalınlıkları(MMK) karşılaştırıldı.

BULGULAR:8 (%66.7) erkek 4 (33,7) kadın hastanın ortalama yaşları $60,33 \pm 8,21(44-71)$ idi. Enjeksiyon öncesi ve sonrasında sırasıyla EİDGK $1,02 \pm 0,32$ (log mar), $0,35 \pm 0,17$ ($p < 0.001$), GİB $14,12 \pm 3,35$, $16,87 \pm 2,90$ ($p=0,1$), MMK $485,0 \pm 104,12$, $276,16 \pm 41,15$ ($p < 0,001$) idi. 8 hasta psödo-fakik, 2 hasta fakik, 1 hastada nükleer skleroz mevcuttu. Ortalama 2 İVD uygulanan hastalarda PPV ile enjeksiyon arası süre $26,67 \pm 6,08$ hafta (19-41) idi. 2 fakik hastaya enjeksiyon sonrası gelişen katarakt sebebiyle cerrahi uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:RRD sebebiyle PPV yapılan hastalarda gelişen ve topikal tedaviye yanıt vermeyen dirençli makula ödemli olgularda İVD uygulamamız sonrası EİDGK'de artış, MMK'da azalma izlendi. Enjeksiyon öncesi ve sonrası bu değişiklikler istatistiksel anlamlı farklıydı. Ayrıca GİB değerlerinde anlamlı istatistiksel fark izlenmedi. 2 hastaya gelişen katarakt sebebiyle cerrahi uygulandı.

Çalışmamızda RRD onarımı sonrası gelişen dirençli makula ödeminin tedavisinde İVD implant uygulamasını etkili ve güvenli olarak bulduk.

Anahtar Kelimeler: retina dekolmanı, makula ödemi, deksametozon implant

SS-42 [Vitreoretinal Cerrahi]

İnferior Retina Dekolmanında Kısa Süreli Perflorokarbon ve Silikon Tamponadı ile Pars Plana Vitrektomi

Sule Acar Duyan, Abdullah Beyoğlu

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı proliferatif vitreoretinopati (PVR) ile komplike olan inferior regmatojen retina dekolmanını (RRD) tedavi etmek için kısa süreli perflorokarbon sıvı (PFCL) ve silikon tamponadı ile pars plana vitrektomi (PPV) ve skleral çökertme ile kombine PPV sonuçlarını değerlendirmek ve karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:** Kliniğimizde inferior RRD nedeniyle cerrahi yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelenmiştir. PFCL ve silikon tamponad ile PPV uygulanan hastalar Grup 1, skleral çökertme ile kombine PPV uygulanan hastalar Grup 2 olarak sınıflandırılmıştır. Grup 1’de tamponad olarak alt kadrana arkuat inferioruna kadar PFCL, inferior arkuat seviyesinden superiora ise 1000 cst silikon tamponad uygulanmıştır. 3 hafta sonra PFCL ve silikon tamponad çıkarılmıştır. Grup 2’deki tüm gözlere 360 derece skleral çökertme ve PPV uygulanmış, 1000 cst silikon tamponad konulmuştur. Anatomik ve fonksiyonel sonuçlar 2 grup arasında karşılaştırılmıştır. **BULGULAR:** Grup 1’de 5, Grup 2’de 6 göz bulunmaktadır. Preoperatif görme keskinliği Grup 1’de 1.37 ± 0.54 logMAR, Grup 2’de 2.02 ± 0.39 logMAR’dır. Grup 1’de sonuç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.57 ± 0.33 logMAR iken, Grup 2’de 1.50 ± 0.55 logMAR’dır. Grup 1’de bir gözde nüks retina dekolmanı görülmüş ve ek cerrahi gerekmiştir. Grup 2’de 1 hastada (%16,6) postoperatif ön kamarada fibrin membran geliştiği görülmüş ve topikal ve sistemik steroid tedavisi ile gerilemiştir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** PVR ile komplike inferior RRD’ lerde PPV ile kısa süreli PFCL ve silikon tamponadı uygulamasının anatomik ve fonksiyonel olarak başarılı ve etkili olduğu görülmekte ve alternatif bir yöntem olarak uygulanabileceği düşünülmektedir. Daha geniş hasta gruplarında yapılacak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: inferior regmatojen retina dekolmanı, perflorokarbon, proliferatif vitreoretinopati, silikon tamponad

SS-43 [Vitreoretinal Cerrahi]

İntraoküler Yabancı Cisimlerde Cerrahi Yön Bulma: Ön Segmentten Arka Kutba Adım Adım Yaklaşım

Fikret Uçar

Konyagöz Hastanesi, Konya, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, göz içi yabancı cismin anatomik lokalizasyonuna göre cerrahi çıkarım tekniklerini adım adım sunmak; lens hasarı olan olgulara özel, posterior kapsüloleksis (PCCC) ve posterior optik capture (POC) uygulamalarının yer aldığı teknik bir alt başlıkla klinik ipuçlarını paylaşmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu çalışmaya kliniğimize 2017 ve 2024 yılları arasında göz içi yabancı cisim çıkarımı yapılan 25 olgunun 25 gözü dahil edildi. Korneadaki ya da ön kamaradaki yabancı cisimler, vizkoelastik ile iris korunarak çıkarıldı. Lens içinde sıkışmış yabancı cisimler fakoemülsifikasyon ve gerektiğinde PCCC yapılarak çıkarıldı. Vitreus boşluğundaki yabancı cisimler için, pars plana vitrektomi (PPV), PCCC, mikroforseps ile ön kamaraya aktarım ve korneal yolla çıkarım uygulandı. Retina içindeki ya da skleraya yakın bölgedeki yabancı cisimler için PPV, silikon tamponad ve gerekirse lazer endofotokoagülasyon/cerrahi sklerotomi uygulandı.

BULGULAR:Ortalama hasta yaşı 35.2 ± 11.5 yıl idi. Çalışma grubunda 21 (%84) erkek ve 4 (%16) kadın hasta mevcuttu. Ortalama postoperatif takip süresi 18.8 ± 9.0 ay idi. Preoperatif görme keskinliği 1.55 ± 0.33 logMAR iken, postoperatif görme keskinliği 0.48 ± 0.34 idi. Postoperatif dönemde hiçbir olguda endoftalmi, hipotoni, glokomi proliferatif vitreoretinopati (PVR) ya da fitizis bulbi gelişimi izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz içi yabancı cisimlerin yönetimi son derece kritiktir. Yabancı cismin bulunduğu anatomik lokasyona göre cerrahi yaklaşımın belirlenmesi oldukça faydalı sonuçlar ve daha az komplikasyon sağlayacaktır. Fakat, daha kesin sonuçlar için daha fazla hasta katılımını içeren çok merkezli ileri klinik araştırmalar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: delici göz yaralanması, göz içi yabancı cisim, pars plana vitrektomi, posterior kapsüloleksis, posterior optik capture

SS-44 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Penetran açık glob yaralanması geçiren pediatrik olgularda retinal ve koroidal mikrovasküler dolaşımın değerlendirilmesi

Ahmet Tuğrul Çetin, Selma Meşen, Ali Meşen

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilimdalı, Kahramanmaraş

GİRİŞ VE AMAÇ:Penetran oküler travma geçiren pediatrik olgularda optik koherens tomografi anjiyografi(OKT-A) kullanarak arka segment mikrovasküler parametreleri incelemek

YÖNTEM:Ocak 2022-Aralık 2024 tarihleri arasında 10-18 yaş aralığındaki penetran travma sebebiyle opere olan pediatrik hastalar retrospektif tarandı. Hastaların sağlıklı gözleri kontrol grubu olarak değerlendirildi.

Demografik veriler ve klinik bulgular kaydedildi. Oküler travma skoru (OTS) hesaplandı. OKT-A ve enhanced HD line çekimleri yapıldı. ImageJ yazılımıyla koroidal vasküler indeks (KVİ) hesaplandı. Foveal, parafoveal, optik disk, koryokapillaris kan akımı ve vasküler dansite parametreleri, foveal ve subfoveal koroidal kalınlık, KVİ açısından iki grup karşılaştırıldı.

BULGULAR:Yaş ortalaması $11,18 \pm 4,21$ olan 16 hasta dahil edildi. Travma nedenleri başlıca: %31,3 cam, %18,8 kalem veya odun, %18,8 delici alet (tel, bıçak) idi. Kesi %68,8 korneal, %25 korneaskleral ve %6,3 skleraldi. Kesi boyutu ortalama $5,93 \pm 3,19$ mm iken OTS %56,3 katagori 1, %31,3 katagori 3, %6,3 katagori 2 ve %6,3 katagori 5 idi. Preoperatif GK $2,44 \pm 1,15$ iken son vizitte GK $0,52 \pm 0,72$ logMAR ($p < 0,05$) idi. Ortalama takip süresi $16,60 \pm 13,14$ ay idi. Foveal süperfisiyal ve derin kan akımı travmatik gözlerde kontrol gözlere kıyasla azalmıştı (sırasıyla $1,14 \pm 0,31$ 'ye $1,37 \pm 0,14$ $p=0,01$ ve $1,01 \pm 0,58$ 'e $1,43 \pm 0,37$ $p=0,02$). Parafoveal süperfisiyal ve derin vasküler dansite travmatik gözlerde kontrol gözlere kıyasla azaldı (sırasıyla $47,73 \pm 7,23$ 'e $52,36 \pm 3,71$ $p=0,03$ ve $58,23 \pm 8,62$ 'ye $62,78 \pm 3,11$ $p=0,05$). Benzer şekilde optik disk başı kan akımı ve vasküler dansitesi travmatik gözlerde azaldı (sırasıyla $1,58 \pm 0,12$ 'e $1,72 \pm 0,07$ $p < 0,01$ ve $53,96 \pm 3,96$ 'ya $57,02 \pm 2,33$ $p=0,01$). Foveal, subfoveal koroid kalınlığı ve KVİ açısından fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Penetran travma geçirmiş pediatrik olgularda makula ve optik disk vasküler parametrelerinde azalma tespit edildi. Bu durum olguların ilerleyen süreçteki makula morfolojisini etkileyebilir veya düşük görme keskinliği ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Travma, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Vasküler Dansite, Koroidal Vasküler Index

SS-45 [Nörooftalmoloji]

Optik Atrofi ama Neden? İskemik ve Glokomatöz Optik Atrofi Ayrımında Koroidal Vasküler İndeksin ve Gangliyon Hücre Kompleksinin Yeri

Fatma Büşra Altaş, Selda Çelik Dülger, Seyfullah Aksu
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

***Bu bildiri Selda Çelik Dülger tarafından sunulmuştur.**

GİRİŞ VE AMAÇ: İskemik ya da glokomatöz optik atrofide disk ve makülanın yapısal ve vasküler özelliklerini ortaya koymak, etiyolojiye özgü değişiklikleri saptamak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Benzer yaş ve cinsiyet dağılımına sahip 22 NAİON ve 30 PAAG hastasının birer gözü çalışmaya dahil edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), 24-2 Sita-Standart stratejisiyle yapılan görme alanı (GA) (HFA3, Carl Zeiss Meditec, Inc., Almanya) parametreleri, optik koherens tomografi (OKT) (Zeiss, Cirrus HD, ABD) ile retina sinir lifi tabakası kalınlığı (RSLT) ve gangliyon hücre kompleks (GCC) ölçümü yapıldı. GCC hesaplanırken gangliyon hücre tabakası ve iç pleksiform tabaka ölçüme dahil edildi. Arttırılmış derinlik görüntüleme (EDI) OKT görüntüleri üzerinde Image J programı yardımıyla peripapiller ve subfoveal koroidal vasküler indeksleri (KVİ) verileri hesaplandı.

BULGULAR: Yaş ortalaması PAAG grubunda 65.3 ± 5.4 NAİON grubunda 61.3 ± 8.3 idi ($p > 0.5$). EİDGK NAİON grubunda (0.44 ± 0.33 LogMAR) PAAG grubuna (0.16 ± 0.17 LogMAR) göre anlamlı olarak daha düşüktü ($p < 0.001$). GA incelemesinde görme alanı indeksi, mean deviasyon ve patern standart deviasyon değerlerinde anlamlı fark izlenmedi. PAAG grubunda ortalama (78 ± 16.1) ve superior kadrant (93.2 ± 25.5) RSLT kalınlığı NAİON grubundaki ortalama (62.7 ± 7.7) ve superior (64.9 ± 9.1) RSLT kalınlığından yüksekken (her iki değer $p < 0.01$) diğer kadrantlarda anlamlı fark saptanmadı. GCC analizinde ortalama ve 6 kadrantından alınan ölçümlerde iki grup arasında anlamlı fark izlenmedi. Temporal peripapiller KVİ PAAG grubunda (67.6 ± 7.3) NAİON grubundan (66.3 ± 4.9) daha yüksek ölçülürken ($p < 0.05$) nazal peripapiller ile subfoveal KVİ arasında anlamlı fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Optik atrofili olgularda altta yatan etiyoijiyi saptamak her zaman kolay olmayabilir. Anamnez ve muayenenin yetersiz kaldığı durumlarda yapısal ve fonksiyonel değerlendirme için ek testlere ihtiyaç duyulmaktadır. Geniş hasta serili, longitudinal çalışmalar daha belirgin sonuçlar elde etmek için yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gangliyon Hücre Kompleksi, Koroidal Vasküler İndeks, Non-Arteritik İskemik Optik Nöropati, Optik Atrofi, Primer Açık Açılı Glokom

SS-46 [Nörooftalmoloji]

Multipl Skleroz Hastalarında Fingolimod'un Makula ve Optik Disk Nörovasküler Yapıları Üzerindeki Etkisinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle Değerlendirilmesi

Mehmet Egemen Karataş¹, Ecrin Çakır¹, Gamze Karataş², Ceren Aliş³

¹Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

²Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

³Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tekrarlayan - düzelen multipl skleroz (RR-MS) hastalarında fingolimod kullanımına bağlı olarak gelişen maküler ve optik disk (OD) mikrodolaşım değişikliklerini, optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile belirlemek.

YÖNTEM: Bu prospektif çalışmaya fingolimod kullanan RR-MS tanılı 60 hasta, yaş ve cinsiyet uyumlu 40 sağlıklı kontrol bireyi dahil edildi. RR-MS tanılı hastalar fingolimod kullanım süresine göre 2 gruba ayrıldı. 1 yıldan kısa kullanım öyküsü olanlar Grup 1 (30 hasta), 1 yıldan uzun kullanım öyküsü olanlar Grup 2'ye (30 hasta) dahil edildi. Tüm katılımcılara oftalmolojik muayeneler, OKTA ile makula ve OD görüntülemeleri, Optik koherens tomografi (OKT) ile santral makula kalınlığı (SMK), subfoveal koroid kalınlığı (SFKK) ölçümleri uygulandı. 3 gruptan elde edilen veriler karşılaştırıldı.

BULGULAR: Yaş, cinsiyet, EİDGK, GİB, aksiyel uzunluk, SFKK açısından üç grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Grup 1'de ortalama fingolimod kullanım süresi 7.8 ay, Grup 2'de 20.6 aydı. SMK değerleri Grup 1 ve 2'de kontrol grubuna göre daha düşük bulunurken ($p:0.032$) kendi aralarında anlamlı farklılık izlenmedi ($p:0.126$). Vasküler dansite (VD) değerlerinde Grup 2 'de Grup 1 ve kontrol grubuna kıyasla foveal ve parafoveal temporal kadranda (yüzeyel ve derin kapiller pleksus) istatistiksel anlamlı azalma görülürken ($p:0.027$), Grup 1 ve kontrol grubu arasında anlamlı fark görülmedi ($p:0.185$). 3 grup arasında OD VD değerleri arasında anlamlı farklılık saptanmadı ($p:0.381$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Fingolimod kullanımı, RR-MS hastalarında tedavinin erken döneminde foveal VD'lerde kısa süreli artışa neden olurken, uzun süreli kullanımda ise foveal VD'lerde azalmaya neden olmaktadır. 6 aydan uzun süreli kullanımın ise SMK'da azalmaya neden olduğu anlaşılmıştır. Fingolimod kullanan RR-MS hastaları, maküler ödem gelişme olasılığı nedeniyle yakın takibe alınmalıdır. Retinal mikrovaskülariteyi gösteren OKTA, bu takiplerde hastaların maküler ve OD nörovasküler değişikliklerinin değerlendirilmesinde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Fingolimod, Makula, Multipl Skleroz, Optik Disk

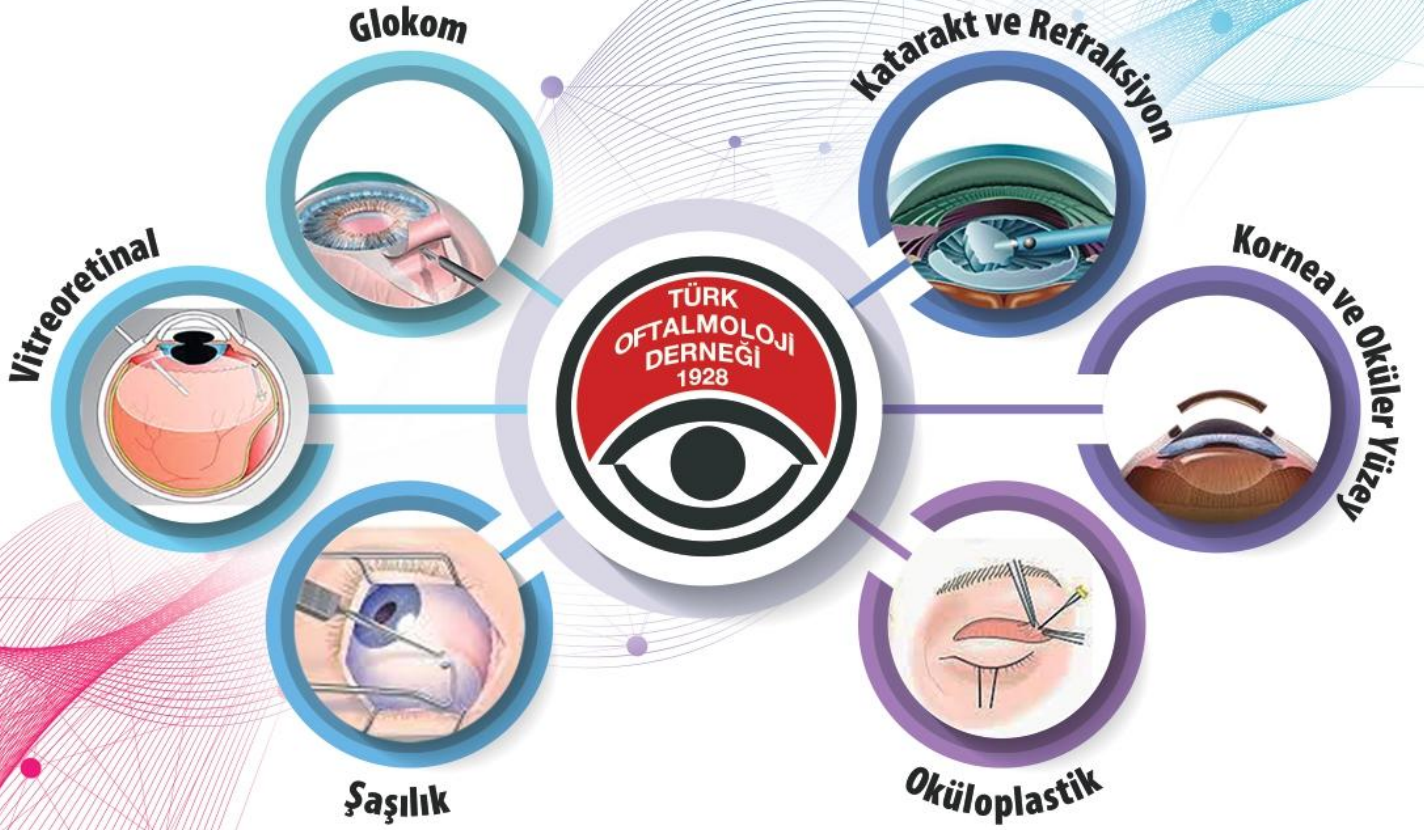

TOD Canlı Cerrahi Sempozyumu

29 Mayıs - 1 Haziran

2025

Bilkent Otel | ANKARA

POSTER BİLDİRİLER

www.todnet.org

PS-01 [Glokom]

Sturge Weber Sendromunun Nadir Bir Prezantasyonu: Bilateral Tutulumda Oküler Bulgular

Fatma Büşra Altaş, Tuba Yılmaz Mungan, Mehmet Yasin Teke
Etilik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Sturge-Weber Sendromu (SWS) genellikle tek taraflı, nörolojik ve oküler tutulumla seyreden sporadik, genetik bir hastalıktır. Bilateral Porto şarabı lekesi (nevüs flammeus), glokom ve arka segment tutulumu olup nörolojik tutulumu olmayan; nadir görülen bilateral SWS (tip 2) olgusu ile ilgili önemli noktaları vurgulamayı amaçlamaktayız.

YÖNTEM:Biyomikroskopik ön ve arka segment muayenesi ile optik koherens tomografi (OKT) ve fundus floresin anjiyografi (FFA) görüntüleme sonuçları sunulacaktır.

BULGULAR:Tarafımıza göz içi basınç (GİB) yüksekliği ile refere edilen 29 yaşındaki erkek hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 20/200 solda 1/20; applanasyon tonometrisi ile yapılan GİB ölçümü 25mmHg/28 mmHg; inspeksiyonda bilateral nevüs flammeus, ön segment muayenesinde bilateral episkleral damarlarda genişleme ve kıvrımlanma artış, sağda neredeyse 360° yamalı görünümde episkleral hemanjiyom (Resim1); fundusta bilateral total c/d oranı, koroidal hemanjiyom ve geçirilmiş seröz retina dekolmanına bağlı periferik pigment epitel (rpe) değişiklikleri izlendi. OKT’de sağda retinoskizis ve solda koroidal neovasküler membran saptandı. FFA’da koroidal hemanjiyom hiperfloresan görünürken; rpe değişiklikleri hipofloresan görüntü oluşturdu (Resim2). Hastanın nöroloji konsültasyonunda nörolojik tutulum olmadığı bildirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SWS genellikle unilateraldir. Bilateral tutulum nadir olarak izlenmekte ve hastanın her iki gözünde görme azlığına sebep olacak birçok komplikasyona sebep olabilmektedir. Hastaların ilk başvuruları oftalmologlara olsa da mutlaka nöroloji konsültasyonu istenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Koroidal Hemanjiyom, Nevüs Flammeus, Sturge Weber Sendromu

PS-02 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

SMILE (Small Incision Lenticule Extraction) Lazer Cerrahisinin YouTube Üzerinde: Video Kalitesi ve Güvenilirliğinin Kapsamlı Değerlendirmesi

Ali Hakim Reyhan, İrfan Uzun, Çağrı Muta, Mehmet Eryavuz
Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:SMILE (Small Incision Lenticule Extraction) lazer cerrahisi ile ilgili YouTube videolarının kalitesi ve güvenilirliğini değerlendirmek ve hekimler tarafından hazırlanan içerik ile hasta tarafından üretilen içerik arasındaki farkları incelemek.

YÖNTEM:YouTube üzerinde SMILE lazer cerrahisi videoları için kapsamlı bir arama yapılmıştır. En iyi 100 İngilizce video, DISCERN, JAMA, Global Quality Score (GQS) ve Patient Education Materials Assessment Tool for Audio Visual (PEMAT-A/V) gibi doğrulanmış değerlendirme sistemleri kullanılarak incelenmiştir.

BULGULAR:Tüm metrikler genelinde ortalama kalite skorları orta seviyededir (DISCERN: 45.1, PEMAT-AV Anlaşılabilirlik: 68.8, PEMAT-AV Uygulanabilirlik: 49.9, JAMA: 2.39, GQS: 2.99). Hekimler tarafından hazırlanan videolar, güvenilirlik, tedavi seçenekleri ve genel kalite açısından anlamlı derecede daha yüksek skorlar almıştır ($p < 0.05$). Hasta tarafından üretilen videolar ise daha fazla izlenme (23,973 vs. 15,467) ve yorum (28 vs. 8) ile daha yüksek izleyici etkileşimi sergilemiştir. Video süresi, beğeni, yorumlar ile kalite metrikleri arasında pozitif korelasyonlar bulunmuştur ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:YouTube'daki SMILE lazer cerrahisi ile ilgili bilgiler orta kalitededir. Hekimler tarafından oluşturulan videolar daha yüksek kaliteli içerik sağlarken, hasta tarafından oluşturulan videolar benzersiz bakış açıları ve daha yüksek etkileşim sunmaktadır. Hem profesyonel uzmanlığı hem de hasta deneyimlerini içeren dengeli, yüksek kaliteli video içeriğine duyulan ihtiyaç, SMILE lazer cerrahisi hakkında kapsamlı ve güvenilir çevrimiçi bilginin sağlanması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: SMILE Lazer Cerrahisi, YouTube, Refraktif Cerrahi, DISCERN, PEMAT-AV,

PS-03 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Preoperatif Santral Kornea Kalınlığının Postoperatif Görme Keskinliğine Etkisi

Huseyin Ture¹, Fikret Uçar²

¹Özel Olbamet Hastanesi, Silifke, Mersin

²Konyagöz Hastanesi, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Korneal kesilerin yeri, genişliği ve santral korneal kalınlığına da bağlı olarak yüksek sıralı aberasyona ve buna bağlı olarak görüş kalitesinin düşmesine neden olabilmektedir.(1-3) Yapılan çalışmalarda skleral kesili girişlerin korneal kesili girişlere göre daha az astigmatizmaya ve daha düşük yüksek sıralı aberasyona yol açtığı gösterilmiştir.(4) Literatürde, Santral kornea kalınlığı 528 mikronun altındaki olgularda yüksek sıralı aberasyonlar istatistiki olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur.(2)

YÖNTEM:Bu çalışmaya yaşları 40 ile 78 arasında değişen, 24 hasta (12 kadın ve 12 erkekten oluşan) dahil edilmiştir. Hastalar santral kornea kalınlığına göre iki gruba ayrıldı: Preoperatif 530 mikron ve altında santral kornea kalınlığı olan 12 hasta Grup 1'i ve santral kornea kalınlığı 531 mikron üzerinde olan 12 hasta ise Grup 2'yi oluşturdu. Ameliyatlar aynı cerrah tarafından 2.4 mm temporal korneal kesi kullanılarak yapıldı ve bütün hastalara aynı göz içi lens (GİL) implante edildi.Postoperatif 1. ayda ve 3. ayda Snellen eşeli kullanılarak, hastaların düzeltilmemiş uzak görme keskinliklerine bakıldı.

BULGULAR:Ortalama hasta yaşı Grup 1'de 68.1 ± 7.7 yıl ve Grup 2'de 62.0 ± 7.9 yıl idi ($p=0.07$). Grup 1'de 6 erkek ve 6 kadın hasta varken, Grup 2'de de benzer şekilde 6 erkek ve 6 kadın hasta mevcuttu ($p=1.00$). Postoperatif 1. aydaki düzeltilmemiş uzak görme keskinliği Grup 1'de 0.93 ± 0.07 ve Grup 2'de 0.93 ± 0.04 idi ve gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık yoktu ($p=0.22$). Postoperatif 3. aydaki düzeltilmemiş uzak görme keskinlikleri açısından da Grup 1 (0.96 ± 0.06) ve Grup 2 (0.98 ± 0.03) arasında istatistiksel anlamlı farklılık yoktu ($p=0.45$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Daha önceden literatürde birinci ayın sonun ince kornealarda yüksek sıralı aberasyonlar istatistiki olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulunurken, 3. ayın sonunda anlamlı olmadığı bildirilse de,sonuçlarımıza göre, her iki grup arasında görme keskinliği açısından postoperatif 1. ve 3. ayda anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Santral kornea kalınlığı, yüksek sıralı aberasyonlar, astigmatizma, fakoemülsifikasyon, görme keskinliği

PS-04 [Kornea]

Kornea Donörlerinin Retrospektif Serolojik Analizi

İbrahim Ethem Ay¹, MELAHAT Gürbüz², Tugce Horozoglu Ceran¹, Hamidu Hamisi Gobeka¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Donör korneanın hastaya nakledilmesi için öncelikle belli şartları sağlıyor olması gerekmektedir. Ülkemizde de göz bankaları vasıtasıyla temin edilen kornealar, serolojik testler sonrası uygunluğuna karar verildikten sonra hastalar için kullanılmaktadır. Çalışmamızda, göz bankamızda temin edilen korneaların serolojik analizini yapmayı amaçladık.

YÖNTEM:Çalışmamızda retrospektif olarak 1.1.2024-31.12.2024 tarihleri arasında bir yıllık süreyle göz bankamız aracılığıyla kornea temin edilen donörlerin serolojik analizi yapılmıştır. Göz bankamızda alınan her kornea için Anti-HIV, HBsAg, Anti-HCV ve VDRL testleri rutin olarak çalışılmaktadır. Söz konusu veriler geriye dönük incelenerek olguların yaş, cinsiyet ve benzeri demografik özellikleri ile analizi yapılmıştır.

BULGULAR:Toplamda 267 donörden 371 kornea alındı. Yirmi beş(%6,7) olguda Sifiliz tarama testi pozitif saptandı ve ileri incelemede beş(%1,9) olguda TPHA testiyle Sifiliz tanısı doğrulandı. Üç(%1,1) olguda hepatit B pozitifliği saptanırken, 1(%0,3) olguda hepatit C pozitif bulundu. Dört(%1,4) olguda ise postmortem kandan pıhtılaşma ve hemoliz gibi nedenlerle kan sonucu çalışılamadı ve alınan korneaların imha edildiği tespit edildi. HIV pozitif bir olguya rastlanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz bankaları aracılığıyla temin edilen korneaların donörlerinde yapılan serolojik analizlerde en sık Sifiliz pozitifliği saptanmış olup, Hepatit B ve Hepatit C pozitifliği de ayrıca sırasıyla tespit edilmiştir. Kornea nakli öncesi serolojik incelemenin titizlikle yapılması hastaların sağlığı açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anti-HCV, göz bankası, hbsag, sifiliz, seroloji

PS-05 [Kornea]**Büyük Şalazyon Kisti Olan Hastalarda Cerrahi Öncesi ve Sonrası Kuru Göz Parametreleri ve Keratokonus Progresyon İndeksinin Değerlendirilmesi**Çağrı Mutaf, Ali Hakim Reyhan

Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Büyük şalazyon kisti olan hastalarda cerrahi öncesi ve sonrası saptanan kuru göz parametreleri ile keratokonus progresyon indeksindeki değişimleri inceleyerek,cerrahinin korneal morfoloji ve fonksiyonu üzerindeki etkilerini belirlemek

YÖNTEM:Çalışmaya,üst göz kapağında büyük şalazyon kisti olan toplam 33 hasta dahil edilmiştir.Dahil edilme kriteri olarak, şalazyon boyutunun 4 × 5 mm'den büyük olması esas alınmıştır.Tüm hastalarda preop ve postop en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EDGK),göz içi basıncı(GİB),göz yaşı kırılma zamanı(GYKZ), Schirmer I testi(ST-I) ve gözyaşı menisküs yüksekliği(GMY)ölçülmüştür.Topografik bulgular Pentacam HR(Oculus GmbH,Wetzlar,HE,Germany)ile ölçülmüş olup;santral korneal kalınlık(CCT),korneal hacim,ön kamara derinliği(ACD),ön yüzey,K1, K2,ortalama keratometri(KM);posterior yüzey,posterior K1, K2, KM ve Keratokonus progresyon indeksi olarak Minimum Değer(Min),Maksimum Değer(Max),Ortalama Değer(Avg),Ambrósio İlişkisel Kalınlık(ART),Belin-Ambrósio Sapma Değeri(D), Kalite Değeri(Q) ve Kalınlık İndeksi(IT)ölçülmüştür

BULGULAR:33 hastanın yaş ortalaması 29±10,66 olup;%59,3 kadın(n=19) ve %40,7 erkektir(n=13).Postop,GİB anlamlı düşerken(p=0.028),yüzey parametrelerinde GYKZ, ST-I ve GMY anlamlı artış göstermiştir(sırasıyla p<0.001, p<0.001, p=0.005).Ameliyat sonrası korneal parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı değişiklik olmasa da,CCT ve korneal hacimde hafif azalma;anterior yüzeyde K1'de minimal değişiklik,K2 ve KM'de hafif düşüş;posterior yüzeyde ise K1, K2 ve KM'de hafif artış gözlenmiştir.Keratokonus progresyon indeksi parametrelerinde;ART'da artış(p=0.055),Min, Max ve Avg hafif azalma(p=0.295, p=0.482, p=0.296),D'de minimal değişim(p=0.943),Q'da artış(p=0.271) ve IT'de azalma(p=0.249) saptanmıştır

TARTIŞMA VE SONUÇ:Büyük şalazyon kistlerinin cerrahi sonrası kuru göz parametrelerinde düzelme gözlemlenirken birçok korneal parametrenin düşme eğilimi göstermesi, opere edilmeyen büyük şalazyon kistlerinin keratokonus progresyonunda rol oynayabileceğini düşündürmektedir

Anahtar Kelimeler: Şalazyon kisti, kuru göz, keratokonus progresyon indeksi, korneal topografi

PS-06 [Kornea]

Çocuklarda Ön Segment Optik Koherens Tomografi ile Kornea Epitel Kalınlığı Profilleri: Normatif Veriler ve Klinik Önemi

Bedia Kesimal, Sücattin İlker Kocamış

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağlıklı Türk çocuklarında ön segment optik koherens tomografi kullanılarak normatif kornea epitel kalınlığı (KEK) profillerini belirlemek ve bölgesel varyasyonları ile demografik ve refraktif parametrelerle olan ilişkilerini incelemek.

YÖNTEM:Bu kesitsel gözlemsel çalışma 7–18 yaş aralığında 86 sağlıklı çocuğu içermektedir. Her katılımcıdan rastgele bir göz seçilmiştir. Tüm katılımcılara kapsamlı bir oftalmolojik muayene, sikloplejik otorefraksiyon ve ön segment optik koherens tomografi görüntülemesi uygulanmıştır. Kornea ve epitel kalınlığı ölçümleri; merkezi (2 mm), parasantral (5 mm) ve orta periferik (6 mm) bölgelerde sekiz radyal sektöre göre elde edilmiştir. İstatistiksel analizlerde cinsiyete dayalı karşılaştırmalar, kadranlara göre kalınlık farklılıkları ve yaş ile refraktif parametrelerle olan korelasyon analizleri yapılmıştır.

BULGULAR:Ortalama santral KEK $53.7 \pm 4.6 \mu\text{m}$ olarak saptandı. Epitel kalınlığı periferik bölgelere doğru azalma gösterirken, en kalın bölgeler inferior ve inferotemporal sektörler, en ince bölgeler ise superior sektörlerdi. Erkeklerde, parasantral ve orta periferik sektörlerin bazı bölgelerinde KEK anlamlı düzeyde daha yüksekti ($p < 0.05$). Kadranlara dayalı karşılaştırmalar, epitel kalınlığının inferior ve nazal sektörlerde superior ve temporal bölgelere göre daha fazla olduğunu; buna karşın kornea kalınlığının inferior ve temporal kadranlarda, superior ve nazal kadranlara göre daha düşük olduğunu ortaya koydu ($p < 0.001$). Santral KEK ile yaş veya refraksiyon kusuru arasında anlamlı bir korelasyon bulunmazken, parasantral nazal ve temporal sektörlerde yaşla birlikte hafif düzeyde bir incelme gözlemlendi ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, pediatrik normatif KEK verilerini sunmakta; karakteristik bölgesel varyasyonları ve cinsiyete bağlı bazı farklılıkları ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, epitel haritalamanın keratokonusun erken tanısında yapay zekâ tabanlı tanı sistemlerine entegrasyonunda kullanılabilecek normatif dataları elde etmekte faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kornea epiteli, Kornea topografisi, Optik koherens tomografisi, Pediatrik oftalmoloji

PS-07 [Kornea]

Keratokonus Hastalarında Tanıdan Takibe Klinik Bir Yolculuk: Üçüncü Basamak Bir Hastanenin Deneyimi

Fatma Okten, Muhammed Fatih Demirtaş, Ayse Bozkurt Oflaz, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, kliniğimizde takip edilen keratokonus tanılı hastaların demografik ve klinik özelliklerinin retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:2015-2025 yılı içerisinde kliniğimizde takip edilen toplam 421 keratokonus hastasına ait veriler retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, keratometri değerleri (OD-K1, OD-K2, OD-Kmax), refraksiyon kusurları ve kontakt lens kullanım durumları değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 421 hastanın 193'ü kadın (%45,8), 228'i erkekti (%54,2). Ortalama yaş $33,3 \pm 11,7$ yıl olarak hesaplandı. Ortalama OD-Kmax değeri 54.2 ± 7.9 D idi (minimum: 43.1 D, maksimum: 86.8 D). OD-Kmax değerine göre evre dağılımı: Evre 1: %18.2, Evre 2: %34.9, Evre 3: %31.2, Evre 4: %15.6 şeklinde idi. Hastaların 60'ında (%14.2) kontakt lens kullanımı saptandı. Olguların %12,5'inde (n=53) aile öyküsü mevcuttu, %36,8 (n=155) hasta göz ovalama alışkanlığına sahipti ve %59,8 (n=252) hastada alerjik konjonktivit bulguları izlendi. %44,6(n=188) hastaya korneal çapraz bağlama (CXL) işlemi uygulanmış olup, bunların 156'sı %82,9'u epi-off ve 32 hasta (%17,1)'i epi-on tekniği ile yapılmıştır. Ayrıca %9 (n=38) hastaya keratoplasti uygulanmıştı; bunların 29'u penetran keratoplasti (PKP) ve 9'u DALK ameliyatı idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamız, keratokonus hastalarının geniş yaş aralığında ve değişken klinik bulgularla başvurduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca tek taraflı olgu olarak değerlendirilen hastalarda, karşı gözün dikkatli bir şekilde değerlendirilmesi subklinik tutulumun erken saptanması açısından önem arz etmektedir. Bu bulgular, keratokonusun bireyselleştirilmiş yönetimini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Konjonktivit, Keratokonus, Korneal Çapraz Bağlama, Kornea Nakli

PS-08 [Kornea]

Korneal Neovaskülarizasyon Yayın Eğilimleri: Bibliometrik ve Görselleştirilmiş Analiz

Serhat Eker¹, Nejat Ünlükal², Hakan Serin³, Ender Erdoğan²

¹Isparta Yalvaç Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Isparta

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Konya

³Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Mekanik yaralanma, kimyasal yanıklar, inflamasyon ve/veya limbal kök hücre eksikliği kornea neovaskülarizasyonuna (KNV) neden olabilir. Bu çalışmada KNV'deki bilgi kapsamını, odaklanılan konuları ve ortaya çıkan araştırmalardaki eğilimleri göstermeyi amaçladık.

YÖNTEM: Ocak 1980 ile Mart 2024 arasında Web of Science Core Collection'da yayımlanan tüm KNV araştırma makaleleri, editöre mektuplar, vaka raporları, incelemeler ve bildirimler değerlendirildi (Resim 1). Elde edilen literatür çalışmaları, R sürüm 4.2.3'teki (R Foundation for Statistical Computing, Viyana, Avusturya) "bibliometrix" paketi ile toplandı ve analiz edildi (Tablo 1). Bu arada, referansların eş atıf analizi ve anahtar kelimelerin eş oluşum analizi kullanılarak temel ve önemli noktalar belirlendi ve böylece bu alan hakkında genel bir bakış elde edildi.

BULGULAR: Toplamda 1439 adet KNV hakkında makale toplandı, bunların çoğu Amerika Birleşik Devletleri ve Çin'de yayınlandı. En fazla makale yayınlayan kuruluş Harvard Üniversitesi oldu. Cursiefen C ve Bock F bu alanda KNV hakkında en etkili yazarlardı (Resim 2). Investigative Ophthalmology & Visual Science en yüksek H-indeksine sahipti ve aynı zamanda en fazla yayını yayınladı (Tablo 2). En fazla yayını olan ikinci dergi Cornea oldu. Toplam KNV yayın sayısı 1980 yılından 2013 yılına kadar artmıştı (Resim 3). KNV yayın başına ortalama atıf sayısı 26,72 idi. Investigative Ophthalmology & Visual Science, dergiler arasındaki toplam atıf sayısına göre listenin başında yer aldı (n=10505).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Son yıllarda KNV makalelerinin toplam sayısı kümülatif olarak artmaktadır. Kornea nakli ameliyatları ve greft sağ kalımının yönetimi ile ilgili makalelerin artan sayısı, bu uygulamaların güvenliği ve etkinliği hakkındaki bilgilerimizi geliştirmektedir. Mevcut çalışma, KNV araştırmalarının giderek akademisyenlerin ve araştırmacıların ilgisinde olduğunu göstermektedir ve bu konuda yapılan ilk bibliyometrik analiz raporudur.

Anahtar Kelimeler: Anjiyogenez, Bibliyometri, Kornea, Korneal transplantasyon, Küresel eğilimler

PS-09 [Kornea]

Oküler Graft Versus Host Hastalığı Olan Hastada Kuru Göz Tedavisinde Silikon Punktal Tıkaç Uygulamasının Etkinliği: Olgu Sunumu

Seda Uzunoğlu, Arda Ali Sahin Öztürk, Hakan Koc
Giresun Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Giresun

GİRİŞ VE AMAÇ: oGVHH (Oküler Graft-Versus Host Hastalığı) lakrimal bezlerin, göz kapaklarının, ve oküler yüzeyin tutulumu ile karakterizedir. Bunun sonucunda bu dokularda gelişen fibrozis nedeniyle kuru, ağrılı göz semptomları keratokonjonktivit sikka (kuru göz) ve hatta bazen skatrisyel konjonktivit tablosu oluşabilmektedir. Kornea belirtileri arasında kornea epitel yopatisi ve yüzeysel punktate keratopati yer almaktadır fakat şiddetli olgularda filamenter keratit, neovaskülerizasyon, şarkasma, kalıcı epitel defektleri, kornea ülserasyonu hatta kornea perforasyonu gelişebilmektedir. Bu çalışmada Oküler Graft Versus Host Hastalığı sonucunda meydana gelen oküler yüzey bozuklukları ve kuru göz tedavisinde silikon punktum tıkaçının etkinliğini değerlendirdiğimiz bir vaka sunmaktayız.

YÖNTEM: 40 yaşında kadın hasta her iki gözde yabancı cisim hissi, kızarıklık, epifora ve fotofobi şikayetleri ile başvurdu. Tıbbi öyküsü sorgulandığında Graft-Versus Host Hastalığı (GVHH) mevcut olduğu fakat su anda sistemik GVHH olmadığını belirtti. Cilt lezyonları nedeniyle PUVA tedavisi almaktaydı.

BULGULAR: Her iki gözde görme keskinliği (GK) 0.3 idi. Her iki gözde palpebral ve bulbar konjonktiva hiperemisi, filamentli keratit ve punktate epitel defektleri mevcuttu. (Sekil 1a, 1b, 2a, 2b). Schirmer testi değeri sağ gözde 3mm, solda 4 mm di. oGVHH tedavisi için günde 3 kez topikal kortikosteroid, günde 4 kez topikal siklosporin, günde 8 kez otolog serumlu suni göz yası ve gece jeli tedavisi başlandı. Bilateral silikon punktum tıkaçı cerrahisi uygulandı (Sekil 3)

TARTIŞMA VE SONUÇ: oGVHH, çeşitli şiddetlerde kuru göz hastalığı ile karşımıza çıkabilmektedir. Hastamızda cilt lezyonları için PUVA alımı öyküsü, kadın cinsiyet, akut GVHH öyküsü risk faktörleri ve başvuru anında filamentöz keratit yer alması sebebiyle oGVHH tanısı ile topikal tedavilere ek punktum tıkaçı uygulaması tercih ettik. Tedavi sonrası görme keskinliğinde artış, kuru göz semptomlarında azalma ile karşılaştık. Punktate epitel defektleri azaldı ve filamentöz keratit ortadan kalktı.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Oküler Graft-Versus Host, Punktum Tıkaçı,

PS-10 [Kornea]

Penetran Keratoplasti Sonrası Gelişen Dirençli Fibrin Reaksiyonunun Tedavisinde İntrakameral Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörü (r-TPA): Bir Olgu Sunumu

Beyzanur Karaca, Ozlem Dikmetas, Sibel Kocabeyoğlu
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti (PKP) sonrasında gelişen ciddi fibrin reaksiyonunun, intrakameral rekombinant doku plazminojen aktivatörü (r-TPA) ile başarıyla tedavi edildiği bir olguyu bildirmek.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 62 yaşında erkek hasta sol gözde korneal skar formasyonu ile tarafımıza başvurdu. Hastanın özgeçmişinde herpetik keratit ve retina dekolmanı cerrahisi öyküsü mevcuttu. Hastaya penetran keratoplasti (PKP), katarakt ekstraksiyonu ve intraoküler lens (IOL) implantasyonu uygulandı. Postoperatif birinci ayda, ön kamarada yoğun inflamatuvar reaksiyon, fibrin birikimi, greft üzerinde endotelial plak oluşumu ve krem-beyaz iris infiltratları gelişti; bu durum fungal keratit şüphesine yol açtı. Medikal tedaviye dirençli ülseratif keratit nedeniyle terapötik penetran keratoplasti gerçekleştirildi. Ön kamarada devam eden fibrinoid reaksiyon üzerine hastaya intrakameral rekombinant doku plazminojen aktivatörü (r-TPA) (25 µg/0.05 cc) enjeksiyonu uygulandı. Yirmi dört saatlik takipte fibrin belirgin şekilde geriledi ve greft saydam olarak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Topikal veya subkonjonktival steroidler hafif ve orta şiddetteki olgularda başarılı bir şekilde kullanılabilir de, steroid tedavisine dirençli şiddetli fibrin reaksiyonlarında intrakameral rekombinant doku plazminojen aktivatörü (r-TPA) etkili bir tedavi seçeneği olabilir. Uzun vadede morfolojik ve fonksiyonel iyileşme gözlemlenebildiğinden, steroid tedavisine yanıt vermeyen bazı olgularda r-TPA uygulanması değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: r-TPA, keratit, penetran keratoplasti, olgu sunumu

PS-11 [Kornea]

Herpes Zoster Oftalmikus Tanılı Hastalarda Epidemiyoloji ve Klinik Bulgular

Emre Can Yılmaz¹, Ömer Özer²

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ: Herpes zoster oftalmikus (HZO), göz ve çevre dokuları etkileyen reaktif olmuş latent varisella-zoster virüs (VZV) enfeksiyonudur. Bu çalışmanın amacı üçüncü basamak bir sevk merkezindeki HZO tanılı hastaların demografik özelliklerini ve klinik bulgularını tanımlamaktır.

YÖNTEM: Kliniğimiz kornea biriminde HZO nedeniyle takip edilen hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tüm hastaların tam oftalmolojik muayeneye ek olarak korneal tomografi ve ön segment görüntülemeleri yapıldı.

BULGULAR: Çalışmaya toplam 19 hasta dahil edildi. Hastaların 9'u (%47,4) kadın ve 10'u (%52,6) erkekti. Gözlerin 11'i (%57,9) sağ ve 8'i (%42,1) sol gözdü. Hastaların yaş ortalaması 39,5±11,7 yılı ve takip süresi ortalaması 12,6±6,1 aydı. Hastaların başvuru anındaki oküler semptom ve bulgularına bakıldığında, 15 (%78,9) hastada üst ve/veya alt kapak cildi lezyonu ve ödemi, 8 (%42,1) hastada korneal epitel defekti, 2 (%10,5) hastada ön kamara reaksiyonu mevcuttu. Göz içi basınç düzeyi >21 mm Hg olan hasta sayısı ise 10 (%52,6) idi. Takip süresince hastaların 17'si (%89,5) sistemik antiviral tedavi aldı. Üç (%15,8) hastada ise en az altı aylık takibin sonunda subepitelyal haze görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: HZO özellikle ileri yaş, diyabetes mellitus ve immun sistemin olumsuz etkilendiği stres durumlarında sık görülen, gözde şiddetli ağrı, görme bulanıklığı ve görme kaybına neden olabilen görsel sistemde ciddi etkilenmeye yol açabilen bir klinik durumdur. Enfeksiyonun önlenmesi, komplikasyonların engellenmesi, sistemik tedavinin geciktirilmemesi için risk grubundaki hastaların eğitilmesi, bilgilendirilmesi ve taranması son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Haze, Keratit, Kornea, Varisella Zoster Virüs

PS-12 [Kornea]

Bilateral Krokodil Şagren İle Kombine Epitel Bazal Membran Distrofisi'nin İn-vivo Konfokal Mikroskopik Bulguları

SERAP ÜNAL, Banu Bozkurt, Şaban Gönül

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Epitel bazal membran distrofisi (EBMD), harita-nokta-parmak izi distrofi olarak adlandırılır, en yaygın kornea distrofisidir ve vakaların yaklaşık %10'unda kornea epitel erozyonlarıyla ilişkilidir. Krokodil Şagren, timsah derisinin mozaik görünümünü andıran gri-beyaz, göreceli olarak saydam alanlarla ayrılmış, poligonal kornea opasiteleri ile karakterize bir kornea dejenerasyonudur. İn-vivo konfokal mikroskobu (IVKM), kornea distrofilerinin morfolojik özelliklerinin histolojik düzeyde değerlendirilmesinde yardımcı olur ve tanı, ilerlemenin belirlenmesi ve hastalığın patofizyolojisinin anlaşılmasında yardımcı olabilir.

YÖNTEM: Bu olgu sunumunda sol gözünde gözünde görme azlığı nedeniyle bize başvuran ve muayenesinde her iki gözde krokodil şagren ve EBMD saptanan 50 yaşında bir erkek hastanın klinik ve in-vivo konfokal mikroskopi bulguları tartışılacaktır.

BULGULAR: Hastanın düzeltilmiş en iyi görme keskinliği sağda 0.8, solda el hareketiydi. Ön segment biyomikroskopik muayenesinde her iki korneada epitelde haritamı görünüm ve krokodil şagren ile uyumlu timsah derisine benzer, mozaik görünümde kornea opasiteleri, sağda göziçi lens ve solda arka polar kataraktı görüldü. Fundus muayenesinde sağda görülebilen retina alanları ve optik disk doğaldı, solda retina flu izlendi. İn-vivo konfokal mikroskopi görüntülerinde epitel içinde ince uzun hiperreflektif çizgiler ve yer yer dantelimsi görünümde, düzensiz ve kalınlaşmış bazal membran tabakası ve hiperreflektif noktalar izlendi. Etrafında çok sayıda dendriform hücreler mevcuttu. Stromada mozaik desende çapları 50 -200 mikron arasında değişen hiperreflektif alanlar ve etrafında siyah çizgilenmeler mevcuttu. Endotelde tek tük guttae izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İn vivo konfokal mikroskopi crocodile shagreen ve epitel bazal membran distrofisi 'nin tanısı ve yönetimi için biomikroskopiye yararlı bir yardımcı olabilir.

Bilgimize göre bu olgu crocodile shagreen ile kombine epitel bazal membran distrofisinin konfokal mikroskopik bulguların bildirildiği ilk olgudur.

Anahtar Kelimeler: KROKODİL ŞAGREN, EPİTEL BAZAL MEMBRAN DİSTROFİSİ, KONFOKAL MİKROSKOPİ,

PS-13 [Nörooftalmoloji]

Türkiye'de Yayınlanan Optik Nöropati Araştırmalarının Bibliyometrik Analizi

ALİ HAKİM REYHAN, Mehmet Eryavuz

Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Türkiye'de optik nöropati alanında yayımlanan araştırmaların kapsamlı bir bibliyometrik analizini gerçekleştirerek, literatürde öne çıkan trendleri, üretken kurumları, iş birliklerini ve araştırma yoğunluklarını ortaya koymaktır.

YÖNTEM:Optik nörit konusundaki bilimsel literatürün bibliyometrik analizi için Web of Science(WoS) veritabanı kullanılmıştır. 2000-2025 yılları arasında Türkiye'de yayınlanan çalışmalar, "optic neuritis" anahtar kelimesiyle taranmış ve yayın yılı, yazarlar, kurumlar, atıf sayıları ve anahtar kelimeler gibi kriterler analiz edilmiştir. Veriler, bibliyometrik analiz yazılımları ve VOSviewer aracıyla görselleştirilmiştir.

BULGULAR:WoS veritabanından analiz edilen 639 akademik yayın incelenmiştir. Araştırma makaleleri, akademik yayınların %78.86'sını (515 adet) oluşturduğu görüldü. Yıllara göre yayın sayısı analizi, 2001'de yaklaşık 10 olan yayın sayısının 2022'te 46'a ulaşarak belirgin bir artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. En yüksek atıf sayılarının 2018 (875 atıf) yılında gerçekleştiği görülmektedir. Yayın üretiminde, en üretken üniversite İstanbul University olup 61 yayın ile listenin başında yer almaktadır.Yayınların kategorilerine göre yapılan analizde, en yüksek katkının Ophthalmology kategorisinde olduğu görülmüştür (273 doküman). Bunu Clinical Neurology (209 doküman) takip etmektedir. En çok tekrarlanan anahtar kelime "multipl skleroz" olup 94 kez geçerek çalışmada öne çıkmıştır. Analiz sonucunda, 80 ülkenin temsil edildiği belirlenmiştir. Türkiye'den 172 yazar toplam 7041 atıf alarak doküman başına ortalama yaklaşık 11 atıf elde etmiştir. En üretken yazar 16 makale ile, Yaman A'dır. Atıf analizine göre, en yüksek etkiye sahip araştırmacı 527 atıf ile Altıntaş A. olarak belirlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Türk araştırmacılar tarafından optik nöropati üzerine yapılan araştırmaların ilk kapsamlı bibliyometrik analizini temsil etmektedir.Türkiye'nin akademik üretkenliğini ve bilimsel katkılarının küresel bağlamdaki yerini değerlendirmede önemli bir rehberdir.

Anahtar Kelimeler: Optik Nöropati, Bibliyometri, Türkiye

PS-14 [Nörooftalmoloji]

Sistemik Lupus Eritematozus Olgusunda Atipik Posterior Reversible Ensefalopatiye Bağlı Görme Kaybı: Bir Olgu Sunumu

Yener Yıldırım¹, Hatice Ulusal Arda², Mahmut Doğan³

¹Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

³Liv Hospital, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu olgu sunumunda amaç, sistemik lupus eritematozus (SLE)'ye bağlı ani görme kaybı vakalarına değişik bakış açıları geliştirmek, ayırıcı tanı ve tedavi yaklaşımlarını anlatmaktır.

YÖNTEM:43 yaşında bayan hasta, acil servise yaklaşık dört saat önce, önce solda sonra sağ gözde gelişen, ağrısız ani görme kaybı ile geldi.

Özgeçmiş; SLE, Romatoid artrit, hashimoto tiroiditi ve sjogren sendromu. Deltacortil, coraspin, levatron, endoksan ve plaquanil kullanıyordu.

BULGULAR:Görme düzeyi: Bilateral p (+), p(+)

Direk-indirekt ışık refleksi: Bilateral doğal

Rölatif Afferent Pupil Defekti: Bilateral yok

Biyomikroskopi: Bilateral ön segment ve fundus doğal.

Hastada akut dönemde gözle ilgili herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Yapılan kranial magnetik rezonans görüntüleme (MRG): Lateral ventrikül komşuluğunda T1 hipointens-T2 hiperintens sinyal artışı olan lezyon mevcuttu.

MR Anjiyografi: Sağ anterior serebral arter hipoplazik.

Nörolojik muayene neticesinde hastada SLE'nin santral sinir sistemi tutulumu düşünüldü ve pulse steroid tedavisi önerildi.

Hastaya ilk gün pulse steroid tedavisi başlandı. Takipler sırasında; Pulse steroid tedavisinin 4. gününde daha önce el hareketi olan görme düzeyleri sağ: 6/10, sol:8/10 düzeyine çıktı. Daha sonra görme düzeyi kademeli olarak arttı ve 10/10 seviyesine ulaştı.

Takiplerde pulse sterid tedavisi romatolojinin önerileri ile 7 güne tamamlandı, 1mg/kg prednisolon ve diğer ek öneriler ile hasta taburcu edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu vakada öncelikle ağrısız ani görme kaybı yapan sebepler ekarte edildi.

Özgeçmişte SLE olmasına rağmen, bilinç değişikliği, baş ağrısı, nöbet geçirme ve bulantı-kusma şikayetlerinin olmaması ilk etapta PRE düşündürmedi ancak MRG'de lateral ventrikül komşuluğunda T1 hipointens-T2 hiperintens sinyal artışı olan lezyon görülmesi, PRE lehine bir bulguydu. Yine tedavinin 4. gününde tedaviye iyi yanıt alınması da PRE lehine değerlendirildi. Tüm bunlar ortak olarak değerlendirildiğinde, mevcut vakayı PRE'nin farklı bir alt tipi olarak değerlendirilebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Ani Görme Kaybı, Posterior Reversible Ensefalopati, Sistemik Lupus Eritematozus

PS-15 [Oküler Enfeksiyonlar]

Orbital Selülitin Eşlik Ettiği Endojen Panoftalmi Olgusu

Mehmet Küçük, Furkan Atalay, Büşra Uzun, Furkan Kırık, İbrahim Arif Koytak, Mehmet Hakan Özdemir
Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 53 yaşında kadın hasta tarafımıza 5 gün önce başlayan sol gözde ağrı, şişlik, kızarıklık ve görme kaybı şikayetleri ile başvurmuştur. Bilinen hipertansiyon, diabetes mellitus ve hiperlipidemisi mevcuttur. Hasta şikayetlerinin başlangıcının ertesi günü dış merkeze başvurmuş ve orada üveit ön tanısıyla subkonjonktival deksametazon ve adrenalin uygulanmıştır.

Hastanın görme keskinliği sağda tashihli 10/10, solda ışık hissi kaybı seviyesindeydi. Sol göz üst kapakta kızarıklık, ödem, hassasiyet, total ptosis mevcuttu. Sol gözde proptozis ve total oftalmopleji mevcuttu. Göz içi basınçları sağ 18, sol elle hipertan.

Biomikroskopik muayenede kemozis, konjonktiva inferiorunda nekrotik alan ve mukopürulan akıntı izlendi. Kornea ödemli ön kamarada fibrin reaksiyon ve hipopiyan gözlemlendi. Göz dibi seçilemedi. Sağ gözde ön kamara darlığı dışında normal göz bulguları izlendi.

Hemogramda lökositoz ($22,58 \times 10^3/\mu\text{L}$), kan kültüründe üreme olmadı, B-tarama ultrasonografi vitreus kondansasyonu görüldü.

Bilgisayarlı tomografi (BT) çekimlerinde sol globda proptozis, periorbital yumuşak dokuda ve retrororbital yağlı planlarda enflamatuvar dansite artışı izlendi. Sinüzit bulgusu ve merkezi sinir sisteminde herhangi bir bulgu saptanmadı.

Manyetik rezonans çekimlerinde sol glob duvarında 6 mm çapa ulaşan pürulan materyele ait konsantrik diffüzyon kısıtlaması izlendi. Sol endoftalmi lehine değerlendirildi.

Intravenöz seftazidim ve vankomisin başlandı. Yanıt alınamayınca amfoterisin B, meropenem ve linezolid tedavisine geçildi.

Tedaviye yanıt alınamaması ve spontan skleral perforasyon gelişmesi sonucu evizasyon planlandı.

İntraop sklera inferiorunda nekrotik alan izlenmesi nedeniyle enükleasyon gerçekleştirildi.

YÖNTEM:

BULGULAR:

TARTIŞMA VE SONUÇ: Endojen endoftalmiler genellikle bakteremiye bağlı gelişmektedir. Daha önce literatürde Escherichia coli bakteremisine bağlı orbital selülitin eşlik ettiği panoftalmi olgusu bildirilmiştir. Bizim olgumuzda farklı olarak kan kültüründe üreme olmamıştır.

Anahtar Kelimeler: endojen endoftalmi, enükleasyon, panoftalmi, orbital selülit

PS-16 [Oküler Enfeksiyonlar]

Atipik Presumed Oküler Histoplazmozis Sendromu: Olgu sunumu

Kardelen Taş, Burak Turgut

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Varsayılan Oküler Histoplazmozis sendromu(POHS),tipik olarak atrofik korioretinal skarlar,peripapiller atrofi ve vitritis yokluğu ile karakterize bir hastalıktır.Olgumuzda kliniğimize periferik retinada multiple koryoretinal skar nedeniyle sevk edilen ve ülkemizde endemik olarak görülmeyen bu nadir hastalığı sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumudur

BULGULAR:Sol gözde 1haftadır batma şikayeti olan 36 yaşındaki erkek hasta kliniğimize retinada multiple koryoretinal skarların görülmesi üzerine sevk edilmiştir.Görme keskinlikleri tam, göz içi basınçları normoton olup ön segment muayenesinde özellik saptanmadı.Vitresi berraktı.Dilate fundus muayenesinde bilateral peripapiller atrofi, makula sağda doğal solda üst temporal arkın makulaya komşu kenarında beyazımsı sarı renkte rpe atrofi mevcuttu. Bilateral arklar dışı 'delinmiş' şekilde, kremi beyaz renkte yuvarlak multiple koryoretinal skar bulunmaktaydı.Çekilen optik koherens tomografisinde cnvm ve sıvı izlenmedi.Çekilen fundus florescein anjiyografisinde midperiferde hiperfloresans ve geç fazda pencere defekti boyanması ile uyumlu lezyonlar izlendi.Endemik bölgelere seyahat öyküsü yoktu.Ateş,hepatosplenomegali gibi sistemik histoplazmozis belirtisi veya semptomu yoktu.PPD, ACE, anca testleri ve hastanemizde çalışılan enfektif parametreler negatifti. Hemogram, biyokimya ve rutin idrar testi normaldi.Hastanemizde histoplasmin deri antijen testi kiti bulunmadığı için yapılamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Endemik bölgelerde sıklıkla gözlemlenmesine rağmen,ülkemiz gibi endemik olmayan bölgelerde de PHOS vakaları bildirilmiştir.Hastalar asemptomatik veya cnvm gelişimi ile merkezi görme azalması ile karşımıza çıkabilir. Asemptomatik hastalar cnvm gelişimi açısından düzenli aralıklarla takip edilmeli, cnvm gelişen gözlerde uygun tedavi seçenekleri değerlendirilmelidir.Retinal skar izlenen hastalarda bu etiyojisi net olarak bilinmeyen ve muayenede kolaylıkla tanısı konulamayan varsayılan oküler histoplazmozis sendromu ihtimali de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Cnvm, Histoplazmozis, Peripapiller atrofi, POHS, retinal skar

PS-17 [Oküloplastik Cerrahi]

Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığının Tedavisinde Farklı Dakriyosistorinostomi Tekniklerinin Hasta Yaşam Kalitesi Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Çağla Hakkani Öznay¹, Feyzahan Ekici², Hüseyin Fındık², Zekeriya Berk Öznay³

¹Kızıltepe Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Mardin

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

³Kızıltepe Devlet Hastanesi, KBB ve Baş ve Boyun Cerrahisi, Mardin

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu prospektif çalışmada, edinilmiş nazolakrimal kanal tıkanıklığı (NLKT) tanılı hastalarda uygulanan eksternal dakriyosistorinostomi (EX-DSR), transkanaliküler lazer DSR (TL-DSR) ve mekanik endonazal DSR (EN-DSR) tekniklerinin anatomik ve fonksiyonel başarılarının yanı sıra hasta yaşam kalitesine etkilerinin karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Epifora şikayeti ile başvuran ve NLKT tanısı alan 69 hastaya cerrahi seçenekler anlatılarak hasta tercihi ve burun anatomisine göre üç farklı DSR yöntemi uygulandı. Hastaların postoperatif 1. gün, 1. ay ve 3. ve 6. ayda klinik değerlendirmeleri yapıldı. Anatomik başarı, nazolakrimal lavaj ile pasajın açık olmasıyla; fonksiyonel başarı ise epiforanın ortadan kalkması (Munk skoru 0 veya 1) ile değerlendirildi. Yaşam kalitesi değerlendirmesi için hastalara Lac-Q ve Glasgow Fayda Envanteri (GBI) anketleri uygulandı.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 58.99 ± 14.86 yıl; ortalama takip süresi 17.13 ± 4.26 ay idi. Anatomik başarı oranı EX-DSR, TL-DSR ve EN-DSR için sırasıyla %92, %91.3 ve %90.5 olarak saptandı. Fonksiyonel başarı oranı sırasıyla %88, %82.7 ve, %90.5 idi. Cerrahi teknikler arasında anatomik ve fonksiyonel başarı açısından istatistiksel fark bulunmadı ($p > 0.05$). Yaşam kalitesi skorları her üç teknikte de anlamlı düzeyde iyileşme gösterdi; ancak en yüksek pozitif değişim EN-DSR grubunda gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anatomik başarı açısından klasik EX-DSR halen altın standart olarak kabul edilse de EN-DSR fonksiyonel başarı ve yaşam kalitesi artışı açısından öne çıkmaktadır. Gelişen teknolojiler ve cerrahi deneyimle birlikte endonazal teknikler, minimal invaziv ve hasta konforu yüksek yaklaşımlar olarak giderek daha fazla tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dakriyosistorinostomi, epifora, nazolakrimal kanal tıkanıklığı, yaşam kalitesi

PS-18 [Oküloplastik Cerrahi]

Dermatoşalazisli Hastalarda Fonksiyonel Üst Göz Kapağı Blefaroplasti Cerrahisi Sonrası Epiforada Değişiklik

Bilge Tarım

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, üst göz kapağında dermatoşalazis bulunan hastalarda uygulanan fonksiyonel üst göz kapağı blefaroplasti cerrahisi sonrası epiforadaki değişimi değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya, epifora şikâyeti ile başvuran ve üst göz kapağında dermatoşalazisi bulunan hastalar dahil edildi. Tüm hastaların yaş ve cinsiyet bilgileri kaydedildi. Parsiyel ya da total nazolakrimal kanal tıkanıklığı, entropion/ektropion gibi kapak anomalileri, aktif oküler enfeksiyon, oküler travma öyküsü veya geçirilmiş oküler cerrahisi olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. 45 hastaya aynı cerrah tarafından ve aynı cerrahi teknikle üst göz kapağı blefaroplasti cerrahisi uygulandı. Schirmer testi, gözyaşı kırılma zamanı (GYKZ), OSDI skoru, korneal boyanma derecesi ve MUNK skoru ameliyat öncesi ve postoperatif 6. ayda not edildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen hastaların 20'si kadın, 25'i erkek olup, yaş ortalaması 58 (42–78) idi. Ameliyat öncesi ve sonrası 6. ayda yapılan değerlendirmelerde GYKZ ve Schirmer testi sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı ($p > 0.05$). Ancak postoperatif 6. aydaki MUNK skoru, korneal boyanma derecesi ve OSDI skoru preoperatif değerlere göre anlamlı şekilde daha düşüktü ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Epifora ve üst göz kapağı dermatoşalazisi sıklıkla birlikte görülebilen durumlardır. Bu çalışma, nazolakrimal kanal tıkanıklığı olmayan hastalarda uygulanan üst göz kapağı blefaroplasti cerrahisinin epifora şikâyetinin azaltılmasında faydalı bir yöntem olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dermatoşalazis, Epifora, MUNK skoru, Üst Göz Kapağı Blefaroplasti

PS-19 [Oküloplastik Cerrahi]

Bir olguda kronik fasiyal paraliziye bağlı ektropiyon ve yüz germe cerrahisi

Özgür Eroğul¹, Salih Kavuncu²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Plastik Rekonstruktif ve Estetik Cerrahi Anabilimdalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Periferik fasiyal paralizi, 7. kranial sinirin (N. Fasiyalis) bası veya kesilmesi sonucu, yüz kaslarının kısmi veya tamamen felce neden olması ile kendini gösteren bir hastalıktır. Periferik yüz felcli bir hasta, üst ve alt yüz kaslarının tutulmasına neden olur ve yüz kaslarının zayıflığı, yüz ifadesi kaybı, tat ve kornea duyumların kaybı ile görme sorunlarına neden olabilir (1). Travma, periferik fasiyal paralizilerin en sık ikinci nedenidir. Kafa tabanı kırıklarının %1-1,5'i, temporal kemik fraktürlerinin %7'si fasiyal paralizi ile sonuçlanır (2). Fasiyal paralizinin derecesi, ortaya çıkış zamanı, seyri, yaranın temiz veya kontamine olması, varsa eşlik eden patolojiler ve sinir hasarının lokalizasyonu prognozu belirlemede önemli rol oynar (3).

YÖNTEM: 15 yıldır sağ taraflı travmatik yüz felcli olan hastaya ektropiyon cerrahisi planlandı. Horizontal kapak gevşekliği ve fasiyal paraliziye bağlı yüz mimik kaslarının da tam olarak çalışmaması nedeniyle alt göz kapağı aşağı doğru çekme kuvvetine maruz kalan hastada "lateral tarsal strip" tekniğiyle ektropiyon cerrahisi yapıldı. Fakat tek başına bu yöntem ektropiyonu düzeltmede etkisi kısıtlı olması ve paralizisi nedeniyle göz kapağını aşağı doğru çekme etkisine neden olan atrofiye uğramış mimik kaslarını kuvvetlendirmek için, plastik cerrahi doktoru ile beraber hastaya yüz germe cerrahisi yapıldı. Masseter kası traspoze edilerek modiolusa dikilerek gülüş restorasyonu yapıldı. Burada masseter kasının etkisinden faydalanmak için masseter kası transpoze edildi.

BULGULAR: Sonuç olarak fasiyal paraliziye bağlı ektropiyonda tam düzelme, yüz asimetrisi ve yüz kasları mimik kaslarında kısmi düzelme sağlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik fasiyal paralizili hastalarda bu hastaların klinik ve radyolojik değerlendirmeleri ve komplet paralizi olan hastalarda yapılacak elektrodagnostik testler ışığında takip ve tedavi süreçleri şekillendirilmelidir. Paralizi üzerinden uzun zaman geçmesi ve paralizinin kronikleşmesi cerrahi başarı oranını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fasiyal paralizi, Ektropiyon, Masseter kası transpozisyonu

PS-20 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]**Nistagmus ve Şaşılıkla Başvuran Bir Çocukta İzole Foveal Hipoplazi: Görüntüleme Bulguları ile Bir Olgu Sunumu**

Tugce Horozoglu Ceran¹, Huseyin Kayabas¹, Pinar Bingol Kiziltunc², Huban Atilla²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

²Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Nistagmus ve şaşılık şikayetiyle başvuran pediatrik hastanın oftalmolojik muayenesi sırasında tespit edilen foveal hipoplazi bulgularının, renkli fundus fotoğrafı ve optik koherens tomografi (OKT) ile sunulması amaçlandı.

YÖNTEM:Foveal refle değişikliğini incelemek amacıyla görüntüleme yöntemleri kullanıldı.

BULGULAR:Hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde 20/100 düzeyindeydi. Yakın görmesi binoküler olarak tamdı. Worth 4 Nokta Testi'nde yakında füzyonu mevcutken, uzakta noktaları göremediği için uzakta füzyonu değerlendirilemedi. Stereopsis düzeyi 800 saniye/ark olarak ölçüldü. Renkli görmesi tamdı. Sikloplejik retinoskopisinde sağ gözde -0.25 (+3.25x90), sol gözde -0.25 (+2.75x90) kırma kusuru saptandı. Işık refleksleri doğaldı ve rölatif afferent pupilla defekti izlenmedi. Alternan kapama testiyle camlı uzak fiksasyonda 20 PD alternan ekzotropya (XT), yakın fiksasyonda ise 10 PD alternan XT saptandı. Her iki gözde horizontal pendüler nistagmus mevcuttu. Göz hareketleri değerlendirildiğinde bilateral +1 alt oblik hiperfonksiyonu izlendi. Ön segment muayenesi her iki gözde doğaldı. Fundus muayenesinde bilateral foveal refle kaybı mevcuttu (Resim 1). OKT incelemesinde her iki gözde foveal pit kaybı ve Grade 4 foveal hipoplazi saptandı (Resim 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Foveal hipoplazi, sistemik ve genetik hastalıklarla birlikte görülebilir. Eşlik edebilecek durumlar arasında prematürite, prematürite retinopatisi, familial eksüdatif vitreoretinopati, albinizm, aniridi ve akromatopsi yer alır. Ancak bu olguda olduğu gibi izole foveal hipoplazi de görülebilir. İzole olgularda genetik testler, özellikle aile planlamasında yol gösterici olabilir. AHR, PAX6, SLC38A ve FRMD7 gen mutasyonları ile ilişkilendirilmiştir.

Nistagmus ve şaşılıkla başvuran hastalarda kapsamlı bir oftalmolojik muayene yapılması büyük önem taşır. Nistagmusun nedeninin ortaya konması, hasta ve ailesine yönelik uygun tedavi ve rehberlik sürecinin belirlenmesine katkı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Foveal hipoplazi, nistagmus, optik koherens tomografi, renkli fundus fotoğrafı

PS-21 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Uzun Süreli Kompansatuar Baş Pozisyonu ile Seyreden Konjenital Dördüncü Sinir Felci: Olgu Sunumu

Gülay Güler Canözer, Emine Tinkir Kayıtmazbatır

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Dördüncü kranial sinir (n. trochlearis), yalnızca m. obliquus superior'u innerve eder ve uzun, ince seyri nedeniyle travmatik ya da dejeneratif etkilenmelere karşı hassastır. Konjenital 4. sinir felci, çocukluk çağında kompansatuar baş pozisyonu ile tolere edilebildiğinden, tanısı gecikebilir ve başka hastalıklarla karıştırılabilir.

YÖNTEM:Bu olgu sunumunda, doğumdan itibaren baş eğikliği olan bir hastada 17 yaşında konulan konjenital 4. sinir felci tanısı ve buna yönelik tedavi süreci sunulmaktadır.

BULGULAR:On yedi yaşındaki erkek hasta, doğumdan itibaren mevcut olan baş-boyun eğikliği nedeniyle "konjenital tortikollis" ön tanısıyla kbb polikliniğine başvurmuş ve multidisipliner değerlendirme amacıyla kliniğimize yönlendirilmiştir.

Hastanın çocukluk döneminden itibaren başını sağ omuza eğerek bakma alışkanlığı olduğu; düz bakışta ise çift görme ve göz kayması şikayetlerinin bulunduğu öğrenildi. Muayenede baş pozisyonu sağa eğik, sağ hemifasiyal bölgede atrofi gözlemlendi.

Ortoptik değerlendirmede; 25 prizma diyoptri (PD) sol hipertropya ve sol inferior oblik kasında +2/+3 derecede hiperaktivite (İOOA) izlendi. Sağa bakışta hipertropya artmakta (yaklaşık 30 PD), sola bakışta azalmakta (3 PD) idi. Sağ omuza eğilme ile hipertropya belirgin şekilde azalmakta (4 PD), sol omuza eğilme ile ise belirgin şekilde artış göstermekteydi (yaklaşık 40 PD).Bulgular konjenital sol 4. kranial sinir felci ile uyumlu bulunarak hastaya sol inferior oblik kas geriletme cerrahisi planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Konjenital 4. sinir felci, kompansatuar baş pozisyonunun etkisiyle uzun süre tolere edilebilir ve bu nedenle tanısı gecikebilir. Bu olguda da baş eğikliği uzun süre tortikollis zannedilmiş, ancak oftalmolojik değerlendirme sonucunda doğru tanıya ulaşılmıştır. Bu olgu, anormal baş pozisyonu ile başvuran hastalarda konjenital paralizilerin de ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulması gerektiğini ve multidisipliner değerlendirmenin tanıya ulaşmada yardımcı olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: dördüncü kranial sinir felci, hipertropya, tortikollis

PS-22 [Tıbbi Retina]**Makula ödemi gelişen retinal ven oklüzyonu olgularında intravitreal dexametazon sonrası görme keskinliği ile ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi**

Burak Kağan Çevik, Selma Meşen, Ali Meşen

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Oftalmoloji A.D.

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven oklüzyonu (RVO) ile ilişkili makula ödemi olan ve intravitreal dexametazon implant (DEX) uygulanan hastalarda sonuç görme keskinliği (GK) ile ilişkili faktörleri incelemek

YÖNTEM:DEX enjeksiyonu öncesi ve enjeksiyon sonrası 1. ay, 3. ay ve 6. aydaki optik koherens tomografi (OKT) görüntüleri analiz edildi. Başlangıç ve sonuç GK, önceki enjeksiyon sayısı, makula kalınlığı (MK), epiretinal membran (ERM), vitreomaküler traksiyon (VMT), arka vitre dekolmanı (AVD) mevcudiyeti, retina iç katmanlarının düzensizliği (DRIL), elipsoid zon (EZ) ve eksternal limitan membran (ELM) bozulma uzunluğu, hiperreflektif nokta varlığı, seröz dekolman(SD) varlığı kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 14 hasta dahil edildi. DEX öncesi ort. enjeksiyon sayısı $6,45 \pm 3,75$ idi. Preop %100 DRIL, %58,3 ERM, %50 hiperreflektif nokta, %33,3 AVD, %8,3 VMT, %16,6 SD varlığı tespit edildi. DEX sonrası GK'da başlangıç GK'ya kıyasla 1. ayda iyileşme gözlenirken 6. ayda önemli düzeyde azalma izlendi (sırasıyla $1,09 \pm 0,78$, $1,07 \pm 0,77$ ve $1,24 \pm 0,81$ $p < 0,01$). DEX öncesine kıyasla MK, 1. ayda anlamlı düzeyde azalırken ($536,25 \pm 323,91$ 'e $337,83 \pm 162,72$ $p = 0,01$) 3. ve 6. aylarda stabil seyretmiştir. DEX öncesine kıyasla DRIL uzunluğu, ELM ve EZ bozulma uzunlukları 1. ayda anlamlı düzeyde azalırken (sırasıyla $824,16 \pm 214,29$ 'a $649,25 \pm 221,57$ $p = 0,04$, $527,58 \pm 390,58$ 'e $276,25 \pm 357,69$ $p = 0,01$ ve $559,50 \pm 382,14$ 'e $319,41 \pm 297,57$ $p = 0,02$) 3. ve 6. aylarda stabil seyretmiştir.

Korelasyon analizinde DEX sonrası 1. ay GK, başvuru anındaki GK ve MK ile yüksek düzeyde, başvuru ve 1.aydaki ELM ve EZ bozulma uzunluğu ile orta düzeyde korelasyon tespit edildi. DEX sonrası 3. ay GK, 3. aydaki MK, DRIL, ELM ve EZ bozulma uzunluğu ile yüksek düzeyde korele idi. DEX sonrası 6. ay GK ise DEX öncesi MK, ELM ve EZ bozulma uzunlukları, 1. ve 3. aylardaki GK ile yüksek düzeyde korele idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:RVO olgularında DEX uygulaması sonrası 1. ayda GK iyileşmesi sağlanmaktadır. Bu olgulardaki sonuç GK'yı tahmin etmek için OCT parametrelerinin kullanımı faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven oklüzyonu, intravitreal dexametazon implant, optik koherens tomografi

PS-23 [Tıbbi Retina]

Neovasküler Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu Hastalarında Serum İnflamatuar ve Aterojenik Biyobelirteçlerin Değerlendirilmesi

Serhat Eker¹, Sadettin Koray Kaptan², Ugur Acar³

¹Isparta Yalvaç Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Isparta

²Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

³Dünyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD), 60 yaş üzeri bireylerde görme azlığının ve körlüğün önde gelen bir sebebidir. Bu çalışmada yaş tip YBMD olgularında yeni serum inflammatuar biyobelirteçlerinin ve aterojenite indekslerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Retrospektif ve vaka-kontrol çalışması olarak Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı kapsamında detaylı muayenesi yapılan ve yaş tip YBMD tanısı alan 59 hastanın dosya kayıtlarına ulaşıldı. Glukoz, HbA1c, Nötrofil lenfosit oranı (NLR), monosit lenfosit oranı (MLR), platelet lenfosit oranı (PLR), monosit ile yüksek dansite lipoprotein kolesterol oranı (MHR), C-reaktif protein ile albümin oranı (CAR), sistemik inflammatuar indeks (SII) ve sistemik inflamasyonun toplam indeksi (AISI) ile plazma lipid profili (trigliseritler [TG], toplam kolesterol [TC], düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterol [LDL-C] ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol [HDL-C]) kullanılarak hesaplanan serum aterojenik indeksleri (TC/HDL-C, TG/HDL-C, LDL-C/HDL-C, non HDL-C/HDL-C ve TyG oranları) sağlıklı kontrol grubu karşılaştırıldı.

BULGULAR:Serum TC, LDL-C, HDL-C ve TG, hasta ve kontrol grubu arasında anlamlı fark göstermedi (Tablo 1) ($p > 0,05$). TC/HDL-C, TG/HDL-C, LDL-C/HDL-C ve non HDL-C/HDL-C oranları iki grup arasında benzer bulundu ($p > 0,05$). Fakat, TyG, açlık glukozu ve HbA1c değerleri hastalarda anlamlı düzeyde daha yüksek görüldü ($p < 0,05$). NLR, MHR, AISI ve CAR oranları YBMD olgularında kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek idi (Tablo 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yaş tip YBMD hastalarında inflammatuar biyobelirteçlerinin yükselmiş olduğu görüldü. Serum aterojenik indeksleri YBMD olgularında farklılık göstermezken, kan şekeri ile değerlendirilen ve yeni bir aterojenite belirteci olan TyG indeksi daha yüksek bulundu. Yaş tip YBMD olgularında inflamasyonun baskın olduğu düşünülmekte olup kapsamlı çalışmalarla sonucun desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: C-reaktif protein ile albümin oranı, inflamasyon, serum aterojenik indeksi, serum lipid profili, sistemik inflammatuar indeks, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu

PS-24 [Tıbbi Retina]

Kızılötesi Işık Kaynağına Mesleki Maruziyet Sonrası Gelişen Fotik Makülopati: Olgu Sunumu

Beyzanur Karaca, Feride Kazımov, Figen Bezci Aygün, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kızılötesi (IR) ışık kaynağına mesleki maruziyet sonrası gelişen fotik makülopati olgusunu bildirmek.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:59 yaşında erkek hasta, üç aydır sol gözde görme bulanıklığı şikayeti ile başvurdu. Hastanın özgeçmişinde hipotiroidi dışında başka bir sistemik hastalık öyküsü bulunmamaktaydı. Geçirilmiş göz operasyonu öyküsü yoktu. Hastanın yaklaşık 30 yıldır döner ustası olarak çalıştığı ve bu süre zarfında her gün, 50 cm mesafeden, 6 kW gücünde ve 380V-50Hz enerjiyle çalışan, 3 ay önce gazlıdan elektrikli forma geçen kızılötesi teknoloji ile çalışan döner pişirme cihazına sürekli olarak maruz kaldığı öğrenildi.

Başvurudaki muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 20/20, sol gözde 20/32 düzeyindeydi. Fundus muayenesinde bilateral makulada pigment epitel değişiklikleri mevcuttu. Optik koherens tomografi (OKT) görüntülemesinde sağ gözde elipsoid zon (EZ) ve interdijitasyon zonda (IZ) hiperreflektif materyal ve dış retina katlarında düzensizlik saptandı, sol gözde fovea konturunda bozulma ve eksternal limitan membran (ELM) ve dış nükleer tabaka (DNT) yı da içine alan dış retina katlarında defekt görünümü tespit edildi (Resim 1). Hasta tedavisiz izlendi. İki ay sonraki kontrol muayenesinde sağda hiperreflektif materyalin kaybolduğu ve bilateral dış retina katlarındaki defektin küçüldüğü görüldü (Resim 2). Hastanın görme keskinliğinde değişme olmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fotik makülopati, özellikle yoğun ışık maruziyetiyle ilişkili olarak gelişebilen nadir fakat potansiyel olarak görmeyi tehdit edebilen bir tablodur. Kızılötesi ışık maruziyeti sonrası fotik makulopati, ısıtıcıya maruziyet sonrası ve gece görüş kamerasına maruziyet sonrası bildirilmiştir. Bu olgu ise mesleki ortamda uzun süreli kızılötesi ışığa maruz kalmanın olası fotik makülopati nedenleri arasında olabileceğini düşündürmektedir. Fotik makülopati açısından risk taşıyan meslek gruplarının farkındalığının artırılması ve düzenli göz kontrollerinin sağlanması, erken tanı ve tedavi açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: fotik makülopati, optik koherens tomografi, kızılötesi ışık maruziyeti, retinal fototoksiste

PS-25 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Tıkanıklığı Olan Hastalarda İntravitreal Deksametazon İmplantı ve Aflibercept Enjeksiyonu Sonrası Maküla Kalınlığının ve Görme Keskinliğinin Değerlendirilmesi

Kübra Ak, Osman Sayın, Hasan Altınkaynak
Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal Ven Tıkanıklığı'na (RVT) sekonder maküla ödemi gelişen hastalarda yapılan intravitreal deksametazon implantı ve aflibercept enjeksiyonu sonuçlarını değerlendirilmek.

YÖNTEM: Haziran 2023 ile Şubat 2025 tarihleri arasında RVT'ye sekonder maküla ödemi nedeniyle intravitreal deksametazon implantı ve aflibercept enjeksiyonu yapılan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların tedavi öncesi, tedavi sonrası 3. ay ve 6. aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) (snellen eşeli ile) ve santral maküla kalınlığı (SMK) değerlendirildi.

BULGULAR: Deksametazon implantı yapılan 17 hastanın 7'si erkek, 10'u kadın olup yaş ortalaması 65 ± 10.9 idi. Aflibercept yapılan 16 hastanın 7'si erkek, 9'u kadın olup yaş ortalaması 62 ± 10.5 idi. Deksametazon yapılan grupta enjeksiyon öncesi EİDGK ortalaması 0.08 olup, enjeksiyon sonrası 3. ay ve 6. ayda sırasıyla 0.12 ve 0.16 olarak ölçüldü. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası 6. ay arasında istatistiksel anlamlı fark vardı ($p=0.016$). Enjeksiyon öncesi ortalama SMK 588 μm olup enjeksiyon sonrası 3. ay ve 6. ayda sırasıyla 585 μm ve 370 μm olarak ölçüldü. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası 6. ay arasında istatistiksel anlamlı fark vardı ($p=0.017$). Aflibercept yapılan grupta enjeksiyon öncesi EİDGK 0.3 olup, enjeksiyon sonrası 3. ay ve 6. ayda sırasıyla 0.4 ve 0.5 olarak ölçüldü. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası 6. ay arasında istatistiksel anlamlı fark vardı ($p=0.009$). Enjeksiyon öncesi ortalama SMK 386 μm olup enjeksiyon sonrası 3. ay ve 6. ayda sırasıyla 304 μm ve 237 μm olarak ölçüldü. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası 6. ay arasında istatistiksel anlamlı fark vardı ($p=0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Retinal ven tıkanıklığına sekonder gelişen maküla ödemi nedeniyle intravitreal deksametazon implantı ve aflibercept enjeksiyonu yapılan hastalarda SMK'da azalma ve EİDGK'de artış sağlandığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven tıkanıklığı, deksametazon, aflibercept

PS-26 [Tıbbi Retina]

Ardışık Retina Bulguları İle Giden Ailevi Akdeniz Ateşi Olgusu

Günsu Er, Figen Bezci Aygün, Sibel Kadayıfçılar

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağ gözde donmuş dal anjiiti, 3 sene sonra sol gözde kombine arter ven tıkanıklığı ile başvuran asemptomatik Ailevi Akdeniz Ateşi olgusunu bildirmek.

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 46 yaş, bilinen nistagmusu olan erkek hasta, sağ gözde ani ağrısız görme kaybı ile başvurdu. Görme keskinliği sağda 50 cm'den parmak sayma, solda 20/100 idi. Sağ fundus muayenesinde retinal venlerde perivasküler kılflanma, yaygın intraretinal ve disk üst kısmında preretinal hemoraji mevcuttu (Resim 1). Arka kutupta retina ödemli izlendi. Fundus floresein anjiyografide hemorajiye bağlı maskelenme, venlerde boyanma izlendi. Etiyolojik değerlendirmede enfeksiyöz, malignite, inflamatuvar ve hiperviskozite parametrelerine ait tetkikleri negatif olup Ailevi Akdeniz Ateşi ilişkili gende heterozigot gen mutasyonu pozitif saptandı. Hasta gut nedeniyle kolşisin kullanmaktaydı. Dış merkezde oral kortikosteroid tedavisi başlanan hastanın bulguları tedricen düzeldi ve görme keskinliği 3 ay sonra 20/125'e yükseldi. Ancak izlemde retinal neovaskülarizasyon gelişmesi sebebi ile panretinal lazer fotokoagülasyon ve intravitreal ranibizumab enjeksiyonları yapıldı (Resim 2). Hastanın ilk başvurusundan yaklaşık 2,5 yıl sonra sağda traksiyonel retina dekolmanı saptandı, pars plana vitrektomi uygulandı. Hasta 4 ay sonra diğer gözde görmede ani azalma ile başvurdu, bu gözde görme keskinliğini 20/200'e düşüren kombine arter ven oklüzyonu tespit edildi (Resim 3a,b). Hastaya 25 gün hiperbarik oksijen tedavisi uygulandı, görme keskinliğinde bir değişiklik olmadı ve makula ödemi gelişmesi üzerine intravitreal aflibercept enjeksiyonu uygulandı (Resim 4). Bir ay sonra kontrolde; sağda görme keskinliği 20/200, solda 20/80 idi, makulanın normal kalınlığa indiği görüldü. Hasta bir ay sonra kontrole çağrıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Donmuş dal anjiiti; Behçet hastalığı, sistemik lupus eritematozus, tüberküloz ve enfeksiyöz etkenlere bağlı olarak ortaya çıkabilmektedir. Ardışık olarak farklı şekillerde retina tutulumu gösteren bu olguda; etyolojik etken olarak Ailevi Akdeniz Ateşi düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Donmuş Dal Anjiiti, Ailevi Akdeniz Ateşi, Kombine Arter Ven Oklüzyonu

PS-27 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Enjeksiyon Sonrası Hipotoni Olgusu

Ayşe Ceren Özkorkmaz, Figen Bezci Aygün, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) tanısı ile takipli hastada intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu sonrası gelişen hipotoni olgusunu sunmak

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 58 yaşında kadın hasta, yaş tip YBMD için komplikasyonsuz intravitreal (IVE) anti-VEGF enjeksiyonundan 1 saat sonraki kontrol muayenesinde ön kamarada (ÖK) hifema görülmesi nedeniyle takibe alındı. Öyküden hastanın idiyopatik üveit nedeniyle takipli olduğu ve YBMD için daha önce aynı göze 15 kez IVE uygulandığı öğrenildi. İVE öncesi 0.4 olan görme keskinliği (GK) işlem ertesinde 0.05'e düştü. İVE giriş alanının limbustan 4mm geride olduğu ve hafif bir konjonktival blebin eşlik ettiği görüldü. (Resim 1) Bu alana floresein ile yapılan Seidel testi negatifti. Ön segmentte geçirilmiş üveite bağlı saat 3 ve 8 hizasında posterior sineşi mevcuttu. ÖK'da yaklaşık 2 mm hifema izlendi. (Resim 2) Göz içi basıncı (GİB) 2 mmHg ölçüldü. Fundus muayenesinde makulada bilateral skar olduğu izlendi ve vitreus hemorajisi izlenmedi. Optik koherans tomografide (OKT) subfoveal hiperreflektif materyal ve koroidal ondülasyon görüldü. (Resim 3) Moksifloksasin damla günde 12 kez, deksametazon damla 8 kez ve tropikamid damla 3 kez başlandı ve baskılı pansuman ile göz kapatıldı. Ertesi gün GK 0.1'e yükseldi. ÖK'da hifemanın gerilemiş olduğu görüldü. GİB 4 mmHg'ya yükseldi. Subkonjonktival dekort enjeksiyonu yapıldı. Topikal damlalara devam edildi. Hastanın 1 hafta sonraki muayenesinde GK 0.4'e yükselmiş olup ÖK'da hifema tamamen geriledi. Konjonktival bleb kayboldu. OKT'de koroidal ondülasyonun kaybolduğu görüldü. (Resim 4) GİB 17 mmHg ölçüldü. Medikal tedavisi düzenlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İntravitreal enjeksiyon sonrası hipotoni ve hifema nadir görülen bir komplikasyondur. Altta yatan sebepler daha çok yüksek miyopi, üveit geçirmiş olması, psödoksantoma elastikum veya vitrektomi öyküsü olması gibi sklerada yapısal değişikliğe sebebiyet verecek patolojiler olarak bildirilmiş olsa da daha önce çok sayıda uygulanan IVE skleral yapıda bozulmaya sebep olup hipotoni gelişimine yatkınlık yaratabilir.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal Enjeksiyon, Hipotoni, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu

PS-28 [Uvea-Behçet]

Bilateral Oküler Toksoplazmozis: Bir Olgu Sunumu

Kübra Özdemir Yalçınsoy, Ezgi Şimşir

SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bilateral toksoplazma koryoretinitini tespit edilen bir hastada görüntüleme bulgularının ve tedavi sonuçlarının sunulması

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:28 yaşında erkek hasta görme keskinliği snellen eşeline göre sağ gözde 0.7, sol gözde 0.9 idi. Göz içi basınçları normaldi. Ön segmentte bilateral non-granüloamatöz ön üveit izlendi.Fundus muayenesinde sağ gözde +2 vitrit,+1 vitreus haze, makula inferiorunda koryoretinit odağı, optik disk (OD) hiperemesi, periferde ve lezyon komşuluğunda pigmente skar izlendi.Sol gözde +1 vitrit, OD nazalinde skar ve komşuluğunda aktif koryoretinit odağı vardı. (Resim 1a-b). Optik koherens tomografide (OKT) sağ gözde lezyon üzerinden geçen kesitlerde tam kat retinit odağı, lezyon üzerinde yoğunlaşan vitrit, arka hyaloidde kalınlaşma ve ayrılma izlenirken, OD üzerinden geçen kesitlerde prepapiller vitreus infiltratı görüldü. Sol göz OKT'de hiperreflektif retinit odağı ve yanında skar alanı izlendi.(Figür 2a-b). Hastada klinik muayene bulgularına göre oküler toksoplazmozis tanısı düşünüldü. Bilateral oküler tutulum olması nedeniyle yapılan tetkikleri normaldi.Hastada herhangi bir sistemik veya lokal immünsupresyon tespit edilmedi.Hastaya topikal kortikosteroid (KS), sistemik antimikrobiyal tedavi (azitromisin ve trimetoprim-sülfametaksazol kombinasyonu) ve takiben oral KS (0.5 mg/kg/gün) başlandı. Tedavinin 2. Haftasında görme keskinliği her iki gözde tam düzeydeydi ve inflamasyon bulguları geriledi. Sistemik steroid tedavisi doz azaltılarak 4 hafta içerisinde kesildi. Takibinin 4. Ayında trimetoprim-sülfametaksazol tedavisi altında olan hastanın, başvurdaki aktif koryoretinit odağı periferden solarak pigmente skar bırakarak iyileşti (Resim 3 a-b).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküler toksoplazmozis enfeksiyöz arka üveitlerin en sık nedenidir. Tanı esas olarak klinik bulgulara dayanır.Bilateral veya yaygın oküler tutulum bulguları olan hastalarda sistemik ve lokal immunsupresyon akla gelmelidir. Sistemik steroidler her zaman antimikrobiyal tedavi altında kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oküler toksoplazmozis, koryoretinit, üveit, tedavi, optik koherens tomografi